รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ ตามความต้องการของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปฏิภาณี ขันทนันด์

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยุและโทรทัศน์ศาสตร์
สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้
พ.ศ. 2552

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์

ชื่อเรื่อง

รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์

ตามความต้องการของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง

จังหวัดเชียงใหม่

โดย

ปฏิภาณี ขันทนันต์

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา .....

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์)

วันที่ 31 เดือน มี.ค. พ.ศ. 2552

กรรมการที่ปรึกษา .....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ บัวเจริญ)

วันที่ 30 เดือน มี.ค. พ.ศ. 2552

กรรมการที่ปรึกษา .....

(อาจารย์คำเกิง ชำนาญค้า)

วันที่ 30 เดือน มี.ค. พ.ศ. 2552

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร .....

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์)

วันที่ 31 เดือน มี.ค. พ.ศ. 2552

สำนักงานบัณฑิตศึกษารับรองแล้ว .....

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพ พงษ์พานิช)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

วันที่ 31 เดือน มี.ค. พ.ศ. 2552

ชื่อเรื่อง รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาวปฏิภาณี ขันทนันต์

ชื่อปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์

ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ 2) รูปแบบการจัดรายการละครโทรทัศน์ที่ต้องการ 3) แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขรายการละครโทรทัศน์ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จำนวน 201 คน โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีความเชื่อมั่น 0.95% และวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยมีดังนี้

พฤติกรรมและความคิดเห็นในการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 16.11 ปี ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุดและโรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัยมีจำนวนประชากรมากกว่าโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย นอกจากนี้มีรายได้เฉลี่ย 2,260 บาท/คน/เดือน เหตุผลที่เยาวชนรับชมรายการละครโทรทัศน์ คือ รับชมเพื่อผ่อนคลายความเครียดโดยส่วนใหญ่รับชมจากสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง7 และสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มีการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ 4วันต่อสัปดาห์ และรับชมเฉพาะช่วงที่สนใจ ซึ่งส่วนใหญ่เยาวชนรับชมรายการละครโทรทัศน์ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวโดยในวันจันทร์ถึงศุกร์ เปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. ส่วนวันเสาร์ อาทิตย์ รับชมในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. ทั้งนี้เยาวชนให้ความคิดเห็นเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์คือเกลียดตัวอิจฉา อย่างไรตามรายการละครโทรทัศน์ก็ให้ข้อคิดคติสอนใจ แต่ในขณะเดียวกันเยาวชนก็เลียนแบบการพูดจาที่หยาบคาย นอกจากนั้นรายการละครโทรทัศน์สามารถเป็นแนวคิดในการดำรงชีวิตและนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น ในทางตรงกันข้ามก็เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชนเรื่องเพศความรุนแรงและความมีอคติ

องค์ประกอบหลักของรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ ที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรกได้แก่ ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านเสียงประกอบในละคร และด้านเสียงเพลงในละคร และองค์ประกอบหลักที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านแก่นเรื่อง ด้านรูปแบบละครที่ต้องการชม และด้านแนวละคร ช่วงเวลาที่เหมาะสมของการนำเสนอรายการในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ คือ เวลา 18.00-19.00 น. และในช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ คือ เวลา 10.00-11.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอควรมีความยาว 1 ชั่วโมง

องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ ได้แก่ ละครแนวตลกขบขัน การแต่งกายทันสมัย เป็นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว ละครไทย และการแต่งกายมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง

องค์ประกอบหลักของรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ ที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรกได้แก่ ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านเสียงประกอบในละคร และด้านฉากและการตกแต่ง และองค์ประกอบหลักที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านแก่นเรื่อง ด้านรูปแบบละครที่ต้องการชม และด้านแนวละครช่วงเวลาที่เหมาะสมของการนำเสนอรายการคือ เวลา 18.00-19.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอควรมีความยาว 1 ชั่วโมง

องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ ได้แก่ ความแปลก/ประหลาดใจในการชม ความเพลิดเพลิน ละครแนวตลกขบขัน ความมีอารมณ์ขัน และละครไทย

องค์ประกอบหลักของรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดจบในตอน ที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรกได้แก่ ด้านการสร้างความสนใจ ด้านเครื่องแต่งกาย และด้านเสียงเพลงในละคร และองค์ประกอบหลักที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านแก่นเรื่องด้านรูปแบบละครที่ต้องการชม ด้านแนวละคร และด้านแก่นเรื่อง ช่วงเวลาที่เหมาะสมของการนำเสนอรายการคือ เวลา 18.00-19.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอควรมีความยาว 1 ชั่วโมง

องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดจบในตอน ได้แก่ ความแปลก/ประหลาดใจในการชม ความเพลิดเพลิน ละครแนวตลกขบขัน ความมีอารมณ์ขัน และการแต่งกายมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง

ปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในด้านต่างๆของรายการละครโทรทัศน์สามารถจัดเรียงลำดับดังนี้ด้านปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกินจนผิดธรรมชาติ เนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม และการนำละครเรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป

Title	Style of Television Drama Programs Needed by the Youths in Mueang District, Chiang Mai Province
Author	Miss Patiphanee Khanthanan
Degree of	Master of Arts in Communications
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Dr. Wittaya Damrongkiattisak

ABSTRACT

This study was conducted to investigate the following: 1) behavior on the perception of television (TV) drama watching of the youths in Mueang district, Chiang Mai province; 2) style of TV drama programs needed by the youths; and 3) guidelines for the improvement of TV drama programs. Samples in this study consisted of 201 upper-secondary school students in Mueang district, Chiang Mai province. They were obtained by stratified-random sampling. A set of questionnaires which was designed based on the objectives of this study was used for data collection and analyzed by using percentage and standard deviation. Results of the study revealed the following:

Based on the youths behavior and opinion on the perception of TV drama watching, it was found that most of the youths were male and first year upper-secondary students. An average age of the youths was 16.11 years. A numbers of the Prince Royal's College students was more than that of Yuppharaj school. The youths had an average monthly income of 2,260 baht. They watched TV drama programs because they wanted to relax. Most of the youths preferred to watch TV program channels 7 and 3. They watched drama program 4 days a week. Almost one-half of the youths watched drama programs only during the time they were interested. It was found that the youths watched TV drama with their family members from Monday to Friday during 6:00-7:00 p.m. For Saturday and Sunday, they watched TV drama during 10:00-11:00 a.m. The youths stated that they hated jealous charactors when watching TV drama. However, TV drama gave moral didactic idea. Besides, the youths perceived that they shared feeling with the stories. However, they admitted that they sometimes assimilated impolite words which they heard from the TV drama. They also perceived that TV drama could be a guideline for

their lives which could be adopted for self-improvement. In contrast, it might cause undesired behavior of the youths particularly on sexual harassment and negative attitudes.

Main components of TV drama series found were costumes, sound effect, and song, respectively. Meanwhile, three less important components found were content, desired style, and drama form, respectively. The appropriate time of drama show from Monday to Friday was 6:00-7:00 p.m. and 10:00-11:00 a.m. on Saturday and Sunday. Minor components found were comedy drama, modern costumes, and love story, Thai drama, and costumes conformed to the age, respectively.

Main components of TV drama (one-ending show) found were costumes, sound effect, and background, respectively. Minor components found were contcnt, desired style and drama form, respectively. The appropriate time of drama show from Monday to Friday was 6:00 – 7:00 p.m.

Most demanded components of TV drama (one-ending show) found were the creation of interest/surprise, enjoyment, comedy, and Thai drama, respectively.

Main components of TV drama (one-ending show) found were the creation of interest, costume, and sound effect, respectively. Minor components found were content, desired style, and drama form, respectively. The appropriate time of drama show from Monday to Friday was 6:00 – 7:00 p.m.

Most demanded components of TV drama (one-ending show) found were the creation of interest/surprise, enjoyment, comedy, and appropriate costumes which conformed to the age.

Based on problems of TV drama show, the following were revealed: 1) actors or actresses did over-acting; 2) the drama content did not promote desired social activities; and3) old drama stories were often revised and shown.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความสำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยได้รับความกรุณาจากประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ ที่ให้คำแนะนำและทุ่มเทในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด รวมไปถึงกรรมการที่ปรึกษา ที่กรุณาชี้แนะข้อบกพร่องตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิทยาการตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ชาวนิเทศศาสตร์รุ่น 8 และเพื่อน ๆ ทุกคน ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้ตลอดมา

และสุดท้ายนี้ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้มีพระคุณอันประเสริฐ ที่ให้การสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นด้านกำลังทรัพย์ และเป็นกำลังใจซึ่งเป็นพลังอันสำคัญแก่ผู้วิจัยให้มีมานะทำวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ปฏิภาณี ขันทนันต์

มีนาคม 2552

สารบาญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาของปัญหา	1
ความสำคัญของปัญหา	3
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	10
ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อ	10
กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์	13
แนวคิดในการจัดรายการโทรทัศน์	16
เทคนิค/กลวิธีการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์	17
ตัวละคร	18
แก่นของเรื่อง	21
ฉาก	22
ดนตรี	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
ภาคสรุป	26
กรอบแนวคิดในการวิจัย	29

หน้า

บทที่ 3 วิธีการวิจัย 30
สถานที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 30
ประชากร 30
กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 31
เครื่องมือในการวิจัย 34
การทดสอบเครื่องมือ 36
การรวบรวมข้อมูล 36
การวิเคราะห์ข้อมูล 36
บทที่ 4 ผลวิจัยและวิจารณ์ 38
ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ 38
ตอนที่ 2 รูปแบบการจัดรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชน 46
ตอนที่ 3 ปัญหาที่ควรปรับปรุงในรายการละครโทรทัศน์ 112
บทที่ 5 ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ 133
สรุปผลการวิจัย 134
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย 136
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 144
บรรณานุกรม 145
ภาคผนวก 148
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม 149
ภาคผนวก ข ผังรายการละครโทรทัศน์ 160
ภาคผนวก ค ตัวอย่างรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ ละครตอนเดียวจบ และละครชุดจบในตอน 166
ภาคผนวก ง ประวัติผู้วิจัย 173

สารบาญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรของโรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างมา 2 โรงเรียน	30
2	จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน ชั้นเรียน ห้องเรียน และเลขที่	33
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์	40
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการเปิดรับสื่อ	43
5	แสดงองค์ประกอบหลักของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ	57
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการเกี่ยวกับองค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ	58
7	แสดงองค์ประกอบย่อยของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ	64
8	จำนวนและร้อยละ ของช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ	66
9	แสดงองค์ประกอบหลักของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ	79
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการเกี่ยวกับองค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ	80
11	แสดงองค์ประกอบย่อยของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ	86
12	จำนวนและร้อยละ ของช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ	88
13	แสดงองค์ประกอบหลักของรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดแต่จบในตอน	101
14	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการเกี่ยวกับองค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดแต่จบในตอน	102
15	แสดงองค์ประกอบย่อยของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดแต่จบในตอน	108
16	จำนวนและร้อยละ ของช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ	110
17	ปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์	114

ตาราง		หน้า
18	การมีความรู้สึกร่วมในขณะชมรายการละครโทรทัศน์	117
19	ข้อดีเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์	119
20	ข้อเสียเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์	122
21	อิทธิพลที่ดีต่อชีวิตจากการดูละคร	125
22	อิทธิพลที่ไม่ดีต่อชีวิตจากการดูละคร	128
23	ค่าเฉลี่ยของปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์	130

สารบาญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กรอบแนวความคิดในการวิจัย	29

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ MAEJO UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

จากการที่ยุคปัจจุบันเป็นโลกแห่งสังคมข่าวสาร หรือโลกที่ไร้พรหมแดน (globalization) สถาบันสื่อมวลชนกลายเป็นสถาบันที่สำคัญโดยปริยาย และมีอิทธิพลเป็นอย่างสูงต่อการดำเนินชีวิต การเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจและการเมืองเป็นเหตุให้ทุกคนในสังคมแสวงหาข่าวสารกันอยู่ตลอดเวลา โดยผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง และสื่อโทรทัศน์ เป็นต้น

วิทยุโทรทัศน์ถือได้ว่าเป็นสื่อที่กลุ่มผู้ชมนิยมมากที่สุดในปัจจุบันอีกทั้งยังมีอิทธิพลสูงต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในสังคม วสันต์ อติศัพท์ (2533: 33) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของโทรทัศน์ว่า

1. โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่รวมเอาสื่อประเภทอื่น ๆ ไว้ในตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง จึงทำให้มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดสารต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

2. ภาพและเสียงที่แสดงออกมาจากโทรทัศน์ สามารถเร้าและจูงใจในการติดตามของผู้ชมเป็นอย่างมาก

3. ความสามารถทางเทคนิค ในการทำภาพพิเศษต่าง ๆ (specail effects) ย่อมช่วยในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพได้มากขึ้น

4. การเสนอเนื้อหาสาระทางโทรทัศน์ กระทำได้หลายรูปแบบและเหมาะสมกับกลุ่มผู้ชม

5. โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อจิตใจ ไม่ว่าจะเป็นค่านิยมทางวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ สื่อโทรทัศน์สามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกคล้อยตามได้

6. ผู้ชมสามารถรับชมรายการโทรทัศน์ได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะจากการออกอากาศ การส่งตามสายเคเบิล การยืมเทปโทรทัศน์มาชมเอง ทำให้ผู้ชมมีทางเลือกได้ตามความเหมาะสมของแต่ละคน

ด้วยคุณลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวนี้เอง โทรทัศน์จึงกลายเป็นสื่อที่ทรงอิทธิพลสูงและมีผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม เราจะเห็นได้ว่าเกือบทุกครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ที่บ้านสมาชิกในครอบครัวชอบที่จะพักผ่อนอยู่กับบ้านเพื่อดูรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์มากกว่าจะออกไป

ข้างนอก โทรทัศน์จึงเป็นสื่อที่มอบความสะดวกและความบันเทิงรวมไปถึงสาระประโยชน์อันมากมายกับทุกคน และยังสามารถทดแทนสิ่งบันเทิงนอกบ้านได้อีกด้วย

ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้สื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ มีบทบาทในการให้การศึกษา และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในสังคม โดยกำหนดให้สถานีโทรทัศน์แต่ละสถานี ควรมีรายการที่เป็นประโยชน์สำหรับเด็กในสัดส่วนที่เหมาะสม แต่ในความเป็นจริง รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กกลับมีสัดส่วนที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรเด็กทั้งหมด โดยรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ออกอากาศในปี พ.ศ. 2546 (สำรวจเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม) มีเวลาออกอากาศเพียง 45 ชั่วโมง 22 นาที ต่อสัปดาห์ หรือร้อยละ 4.64 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ขณะที่มีประชากรเด็กของประเทศที่มีอายุ 0-14 ปี จำนวนประมาณ 15.08 ล้านคน หรือร้อยละ 24.86 (ประเทศไทยกำหนดช่วงอายุวัยรุ่นไว้ที่อายุ 15.25 ปี ตามนโยบายเยาวชนแห่งชาติและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว) ของประชากรทั้งหมด จึงนับว่ารายการโทรทัศน์สำหรับเด็กของไทยมีอยู่น้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากนำไปเปรียบเทียบกับสัดส่วนรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กเมื่อปี พ.ศ. 2536 ซึ่งมีเวลาในการออกอากาศรวม 9.69% หรือ 48 ชั่วโมง 45 นาทีต่อสัปดาห์ (อรพินท์ ศักดิ์เอี่ยม, 2536)

จะเห็นได้ว่ารายการโทรทัศน์ ที่มีสาระประโยชน์สำหรับเด็กนับวันจะลดลงไปเรื่อย ๆ ขณะที่ในด้านคุณภาพของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กไม่ว่าจะเป็น รายการละคร รายการเกมโชว์ รายการเพลง เป็นต้น ก็ยังมีเนื้อหาที่ไม่หลากหลายและเสริมทักษะความรู้ให้กับเยาวชนมากนัก โดยรายการส่วนใหญ่ เป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่นำเข้าจากต่างประเทศ ขณะที่รายการอื่น ๆ อีกจำนวนมาก ก็เต็มไปด้วยโฆษณาชวนเชื่อ เนื่องจากการผลิตรายการยังต้องพึ่งเงินทุนจากผู้อุปถัมภ์รายการเสียส่วนใหญ่

นักวิจัยของสหรัฐอเมริกา ได้วิจัยเรื่องของสื่อ และผลการศึกษาดังกล่าว ได้ตีพิมพ์ลงในวารสาร เจอร์นัล ออฟ อะโดเลสเซนต์ เฮลท์ แอนด์ เอสซ์เวียร์ พบว่า สื่อ เป็นแหล่งของข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับเซ็กซ์สำหรับวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นรายการทีวี ภาพยนตร์ นิตยสาร และดนตรี ซึ่งสื่อเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะทำให้เยาวชนหันมาข้องแวะกับกิจกรรมทางเพศมากขึ้น จึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่เราสามารถนำมาเปรียบเทียบได้กับวงการสื่อของไทย โดยเฉพาะ "ละคร" ที่เป็นสื่อโทรทัศน์ ที่สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ทุกระดับ ว่าละครที่ออกฉายทางโทรทัศน์ทุกวันนี้มีอิทธิพลกับการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นไทยหรือไม่ (www.tv4kids.org, ระบบออนไลน์)

สื่อโทรทัศน์โดยเฉพาะรายการละครโทรทัศน์ มีผลต่อการแสดงออกทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ไม่ว่าพฤติกรรมการแต่งกาย การแสดงออกทางเพศ แต่คำตอบนี้เปรียบเสมือนปลายเหตุของคำถามที่ว่า "บทบาทของสื่อมีผลอย่างไรกับการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่น และ

พฤติกรรมการเลียนแบบอื่น ๆ " ดังนั้น หากเราอยากรู้คำตอบที่แท้จริง เราควรจะถามผู้ใหญ่มากกว่าว่า รายการที่ผลิตให้เยาวชนดูอยู่นั้น ผลิตแบบนั้นทำไม ต้องการอะไร กำลังทำเพื่อใคร เพื่อบริษัท เพื่อตัวเอง หรือเพื่อสาธารณชน และเมื่อคำตอบคือทำเพื่อสาธารณชน คงต้องถามก่อนว่าแน่ใจหรือว่าที่ผลิตรายการออกมาเพื่อสาธารณชนจริง ๆ และหากจะถามว่าสิ่งที่สื่อโทรทัศน์กำลังทำอยู่ทุกวันนี้ "ผิดหรือไม่" ก็ต้องตอบว่า ผิด เพราะสื่อ คือ รูปแบบหนึ่งของการให้การศึกษา เท่ากับว่าเป็นสื่อสาธารณะ จึงไม่ใช่กรณีที่ใครจะทำอะไรก็ได้ แต่ยังไม่มีกฎที่เป็นตัวกำหนดว่า สื่อสามารถทำอะไร หรือไม่สามารถทำอะไรได้บ้าง ทุกวันนี้การทำสื่อโทรทัศน์เป็นเรื่องของธุรกิจมากกว่าเป็นการทำเพื่อสาธารณชน จึงเป็นเรื่องยากที่จะให้ผู้ผลิตละครคำนึงถึงคุณภาพของบทละครมากกว่าผลกำไร (ฉัตรชัย เชื้อรามัญ, ระบบออนไลน์)

ความสำคัญของปัญหา

จากการสำรวจประเภทรายการในโทรทัศน์ไทยพบว่า 60% ของรายการทั้งหมดเป็นรายการบันเทิง และในบรรดารายการประเภทต่าง ๆ ที่อยู่ในหมวดหมู่ของรายการบันเทิงนั้นละครโทรทัศน์จะติดอันดับหนึ่งอยู่เสมอ ซึ่งในปัจจุบันรายการละคร กลายเป็นรายการยอดนิยมที่ทำให้แต่ละสถานีได้นำรายการประเภทละครจัดวางไว้ในผังรายการ และนำเสนอละครหลากหลายประเภท หลากหลายแนว เพื่อให้ผู้ชมได้รับชม เช่น แนวรักโรแมนติก แนวผจญภัย แนวดลกขบขัน ฯลฯ (กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 282)

โดยส่วนใหญ่แล้วรูปแบบการนำเสนอของรายการละครจะถูกผลิตขึ้นโดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มเยาวชน โดยเยาวชนหมายถึง ผู้ที่มีอายุ 7-14 ปี และเยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 14-18 ปี (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2547: 153) รายการละครโทรทัศน์จึงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อเยาวชน การแต่งกาย การพูดจาของเยาวชนที่เรามักพบกันอยู่ในปัจจุบันมักเป็นการเลียนแบบมาจากนักแสดง ในรายการละคร โทรทัศน์ และถ้าเนื้อหาของรายการละครโทรทัศน์มีแต่ละครที่ส่งเสริมความรุนแรง การสร้างค่านิยมในการใช้สินค้าฟุ่มเฟือย ก็ยิ่งส่งผลร้ายกับเยาวชนมากขึ้น การส่งเสริมรายการที่ดีมีประโยชน์จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การรับชมรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชนได้ประโยชน์มากกว่าโทษ (www.ffc.or.th, ระบบออนไลน์)

จากการสำรวจประชาชนเห็นว่ารายการละครก่อนและหลังข่าวมีการแฝงการแสดงออกในเรื่องเพศและความรุนแรง เป็นรายการที่มักจะนำเสนอในช่วงเวลาที่ตรงกันกับเวลาการดูโทรทัศน์ของเด็กส่วนใหญ่ และที่สำคัญก็คือเป็นรายการที่เด็กอายุ 3-14 ปีนิยมดูมาก ดังผล

การสำรวจที่พบว่ามีเด็กนิยมดูรายการประเภทนี้ถึงร้อยละ 50.9 ในวันธรรมดา และร้อยละ 46.8 ในวันหยุด เป็นรายการที่เด็กนิยมดูมากรองจากการ์ตูน (เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง, ระบบออนไลน์)

จากงานวิจัยดังกล่าวทำให้หลาย ๆ บริษัทผู้ผลิตได้ทำการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการ ให้เหมาะสมกับเยาวชน และเพื่อดึงดูดเยาวชนให้สนใจรายการละครโทรทัศน์มากขึ้น โดยนำสาระประโยชน์ ความรู้ต่าง ๆ ทรอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาของรายการ ซึ่งแต่ละสถานีก็งัดกลยุทธ์ที่แตกต่างกันไป เช่นการนำกราฟฟิกคอมพิวเตอร์มาใช้ในการดำเนินเรื่องราวจะเห็นได้จากละครเรื่องวัยซนคนมหัศจรรย์ หรือการนำนักแสดงเด็ก ๆ มาเป็นตัวหลักในการดำเนินเรื่องให้มีความแปลกใหม่มากขึ้นอย่างเช่น ละครชุดครอบครัวตัวละคร เป็นต้น ซึ่งเวลาออกอากาศจะออกอากาศในช่วง prime time คือตั้งแต่เวลา 18.00-22.00 น. มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 4 พฤศจิกายน 2546 ให้สื่อวิทยุกระจายเสียงและสื่อวิทยุโทรทัศน์ จะต้องนำรายการที่มีเนื้อหาสาระสำหรับเด็กเยาวชน และครอบครัว โดยมีสัดส่วน 10-15% ของเวลาออกอากาศโดยเฉพาะในช่วงเวลา 18.00-22.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เยาวชนรับชมมากที่สุด และรายการที่ถูกนำเสนอนั้น จะเป็นรายการประเภทบันเทิง เช่นรายการละคร ภาพยนตร์ รายการเพลง รายการเกมส์โชว์ การ์ตูน ฯลฯ (www.tv4kids.org, ระบบออนไลน์)

เด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาการของเด็กในการรับรู้เรื่องต่าง ๆ ในสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง นอกจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น จากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และจากสังคมแวดล้อมรอบตัวเด็กและเยาวชนแล้ว การเปิดรับข่าวสารทางสื่อต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนถือเป็นปัจจัยหลัก ที่อาจมีผลต่อการรับรู้ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือมีผลมากไปถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้ด้วย สถาบันสื่อมวลชน จึงเป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ต่อการศึกษาของเด็กและเยาวชน รัฐซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ควบคุม ดูแลรายการ และเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์ จำเป็นต้องมีหน้าที่ในการสนับสนุน พัฒนา ตรวจสอบ และกำกับดูแลการใช้สื่อของรัฐในรายการโทรทัศน์ สำหรับเด็กและเยาวชน ให้มีความถูกต้อง เหมาะสม และมีรายการสำหรับเด็กและเยาวชนที่หลากหลาย มากพอต่อการศึกษาเรียนรู้ และสอดคล้องกับเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มทุกวัยด้วย (วิลาสินี พิพิธกุล และคณะ, ม.ม.ป.: ระบบออนไลน์) ตามที่ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นกรอบใหญ่ของหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชนต้องได้รับการคุ้มครองในเรื่องสิทธิของเด็กและเยาวชนทั่วโลก (หมายถึงผู้มีอายุ 0-18 ปี) ในข้อที่เกี่ยวกับสื่อเด็กและเยาวชนต้องได้รับการคุ้มครองในเรื่องสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อรูปแบบต่าง ๆ และงานศิลปะโดยไม่มีพรมแดนกีดกัน ดังที่ มาตรา 12 และ 13 ให้แนวทางไว้คือ

มาตรา 12 "ประเทศสมาชิกจะประกันแก่เด็กที่สามารถ มีความคิดเห็นเป็นของตนได้แล้ว ซึ่งสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นเหล่านั้นโดยเสรีในทุก ๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก ทั้งนี้ความคิดเห็นดังกล่าวของเด็กจะได้รับการพิจารณาตามสมควรและวุฒิภาวะของเด็กคนนั้น"

มาตรา 13 "เด็กจะมีสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก สิทธินี้จะรวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหาได้รับหรือถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร และความคิดเห็นทุกลักษณะ โดยไม่ถูกจำกัดโดยเขตแดน ไม่ว่าจะโดยวาจา ลายลักษณ์อักษร หรือการตีพิมพ์ ในรูปของศิลปะหรือผ่านสื่ออื่นใดตามที่เด็กเลือก..." (มนัสวินี จันทะเลิศ, ระบบออนไลน์)

เมื่อเป็นเช่นนี้โทรทัศน์จึงสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชนได้ หากมีการนำเสนอแต่สิ่งที่ดี และเหมาะสม ผู้ผลิตรายการจึงต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์รายการสำหรับเยาวชนจากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าเยาวชนในประเทศไทยนั้นใช้เวลาในการเปิดรับรายการละครโทรทัศน์ค่อนข้างมากกว่ากิจกรรมนันทนาการประเภทอื่น เยาวชนจึงมีโอกาสซึมซับเนื้อหาของรายการละครโทรทัศน์ ดังนั้นเนื้อหาของรายการละครโทรทัศน์จึงควรมีทั้งสาระและบันเทิงผสมกันไปเพื่อให้เยาวชนได้รับแต่สิ่งที่ดีมีประโยชน์ และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการซึมซับเนื้อหาสาระจากรายการละครโทรทัศน์ให้มากขึ้น ผู้ผลิตจึงควรเข้าใจถึงความต้องการของเยาวชนว่าพวกเขาต้องการรายการละครโทรทัศน์ในรูปแบบการนำเสนอเป็นแบบใด รวมทั้งการศึกษากลวิธีการนำการดำเนินเรื่องของรายการละครโทรทัศน์เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงรายการละครโทรทัศน์ให้เกิดประโยชน์แก่เยาวชนมากขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "รูปแบบ และกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการ ของเยาวชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ " มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์
3. แนวทางการปรับปรุงแก้ไขรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารและผู้จัดรายการโทรทัศน์ตามสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ รวมถึงสถานีโทรทัศน์ที่เปิดเสรี เคเบิลทีวี สามารถนำความรู้ จากงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดรูปแบบรายการ การเลือกใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัด รายการละครโทรทัศน์ให้เหมาะสมตามความต้องการผู้รับสาร

2. นักวิจัยสามารถนำเอาผลการวิจัยไปใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัยที่ลึกซึ้งในขั้นตอนการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ต่อไป

3. นักศึกษา อาจารย์ ในสถาบันการศึกษา ซึ่งมีการเรียนการสอนทางด้านนิเทศศาสตร์หรือสื่อสารมวลชน สามารถเอาผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนการสอนได้

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษารูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.4 -ม.6) ปีการศึกษา 2550 ซึ่งเป็นนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและนักเรียนในสังกัดโรงเรียนราษฎร์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ที่ใช้ในการศึกษาครอบคลุมเนื้อหาต่อไปนี้

2.1 การเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ ได้แก่ ความถี่ในการรับชม, ระยะเวลาในการรับชม, สถานีโทรทัศน์ที่รับชม เท่านั้น

2.2 รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่อง ได้แก่ จำแนกตามเวลา, จำแนกตามที่มา, จำแนกตามแนวละคร, จำแนกตามบทประพันธ์, ตัวละคร, บทบาทการแสดง, ช่วงเวลา, สถานที่, แก่นเรื่อง, เครื่องแต่งกาย, ช่วงเวลาออกอากาศ, ฉาก/สถานที่เกิดเหตุการณ์, เสียง/ดนตรี, สารประโยชน์, อารมณ์ขัน, ความสนุกสนาน, ความประหลาดใจ, ความหลากหลาย. ความมีเงื่อนงำ, ความแปลก, การใช้ภาษาในท้องเรื่อง, การล้อเลียน. การเสียดสี, ความกระชับในการเล่าเรื่อง, การสะเทือนอารมณ์ เท่านั้น

2.3 แนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ เนื้อหาสาระของละคร, การนำเสนอเรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่, เนื้อหาที่ส่งเสริมสังคม, เทคนิคการถ่ายทำ, บทบาทการแสดง, ความพิถีพิถันในเรื่องรายละเอียดการถ่ายทำ,ภาพพจน์ของดารา, สถานที่ถ่ายทำ เท่านั้น

3. ขอบเขตด้านสถานที่ศึกษาดังต่อไปนี้

3.1 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

3.2 โรงเรียนปรินส์รอแยลวิทยาลัย

4. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาช่วงเวลาระหว่างเดือนเมษายน 2550 – เดือนตุลาคม 2550

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

รูปแบบการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ หมายถึง การถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ของรายการโทรทัศน์ไปสู่ผู้ชม โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ของการจัดรายการ เนื้อหาสาระของรายการ รูปแบบของการนำเสนอ เวลาในการนำเสนอและลีลาในการนำเสนอ เพื่อสร้างความหลากหลายแก่รายการ เสริมสร้างรายการให้น่าสนใจมากขึ้น

กลวิธีการดำเนินเรื่อง หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาสาระ ของรายการโดยมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของรายการ เป็นการจัดโครงสร้างของเนื้อหาของรายการ ในการสร้างความสนใจ และเป็นพื้นฐานการจดจำเนื้อหาของผู้ชม สามารถทำได้โดยการใช้อารมณ์ขันความหลากหลาย การมีส่วนร่วมของผู้ชม ความแปลกประหลาด พิธีกรที่เชี่ยวชาญ รูปภาพที่สวยงามหรือสะเทือนอารมณ์

ความต้องการ หมายถึง ความคิดเห็นที่แสดงถึงระดับความต้องการของผู้รับสารที่มีต่อรูปแบบและการดำเนินเรื่องในการจัดวิทยุโทรทัศน์แบ่งออกเป็น5ระดับความต้องการ คือ ต้องการมากที่สุด ต้องการมาก เฉย ๆ ต้องการน้อย และไม่ต้องการ

เยาวชน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนยุพราชวิทยาลัยและโรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการละครโทรทัศน์ หมายถึง ละครที่ใช้ในความหมายอย่างกว้าง ครอบคลุมถึงการแสดงบทบาท (acting) เป็นเรื่องราว (story) ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงสด ถ่ายทำเป็นภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์ เป็นเรื่องที่มุ่งเสนอเพื่อความบันเทิงมากกว่าอย่างอื่น และอาจจะแยกซอยไปได้อีกมาก เช่น ละครประวัติศาสตร์ ละครวรรณคดี ละครสืบสวน ละครชวนหัว ละครชีวประวัติ ละครนิยายวิทยาศาสตร์ เหล่านี้เป็นต้น

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์ หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นรายการละครโทรทัศน์ ได้แก่ ตัวละคร บทบาทการแสดง แก่นเรื่อง ช่วงเวลา สถานที่ เครื่องแต่งกาย ฉาก เสียงดนตรี และสารประโยชน์

รายการละครชุดหลายตอนจบ หมายถึง เรื่องราวที่ดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันโดยตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอน จนถึง 40 ตอนจบ ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์

รายการละครตอนเดียวจบ หมายถึง ละครเป็นที่เรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่เป็นชุดเดียวกันตลอด เรื่องที่นำมาออกอากาศจะไม่เกี่ยวเนื่องกัน แต่แนวของเรื่องจะเป็นในทำนองเดียวกัน

รายการละครชุดแต่จบในตอน หมายถึง ละครที่สรุปเรื่องราวในตอนภายใน 30 หรือ 60 นาทีออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ซึ่งเนื้อหาหลักจะเป็นแนวเดียวกัน และผู้แสดงจะเป็นชุดเดียวกันตลอด

แก่นเรื่อง หมายถึง สาระสำคัญที่ผู้แต่งมีจุดประสงค์ ต้องการสื่อมายังผู้ชม สาระสำคัญนั้นมักจะเกี่ยวกับความจริงของชีวิตเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความหยั่งรู้ เข้าใจ และเป็นข้อคิดเตือนใจ

ที่มาของละครที่ต้องการชม หมายถึง แหล่งหรือประเทศที่ผลิตรายการละครโทรทัศน์

การสร้างความสนใจ หมายถึง กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ผู้ผลิตรายการนำมาใช้ในรายการเพื่อให้รายการดูน่าติดตามยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างอารมณ์ขัน การใช้ภาษาท้องถิ่น หรือการดำเนินเรื่องให้ผลิกผัน แปลก ประหลาดใจไม่เป็นไปตามที่คาดหมาย

ความแปลก ประหลาดใจ หมายถึง สร้างสรรค์รายการให้มีความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร หรือให้เป็นที่กล่าวขวัญอยู่เสมอ

สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ หมายถึง บทละครที่มีการประพันธ์ขึ้นมาใหม่โดยยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร

สร้างจากบทประพันธ์เก่า หมายถึง บทละครที่มีการประพันธ์ขึ้นมานานแล้วแต่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละครมาก่อน

แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ หมายถึง การนำบทประพันธ์ของต่างประเทศมาแปลเพื่อนำมาสร้างเป็นละคร

เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ หมายถึง เสียง sound effect ที่เลียนแบบเสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ เช่น เสียงนกร้อง เสียงปรบมือ

เสียงประกอบพิเศษ หมายถึง เสียง sound effect เช่น เสียงต่อสู้ เสียงหุ่นยนต์ เสียงมนุษย์ต่างดาว

มีอารมณ์ขัน หมายถึง การแสดงที่สนุกสนาน โดยมรการทรอดแทรกมุขตลกเป็นช่วง ๆ เพื่อสร้างความเพลิดเพลิน

เนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาของละครไปในทางที่ไม่ดี ไม่ได้ให้ข้อคิดคติสอนใจ แสดงถึงความก้าวร้าว หยาบคาย ความรุนแรง รวมถึงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

เกลียดตัวอิจฉา หมายถึง ความรู้สึกร่วมของเยาวชนในขณะที่รับชมรายการละครโทรทัศน์ ที่มีความรู้สึกไม่ชอบ เกลียดตัวอิจฉา ที่เป็นอุปสรรคคอยขัดขวางเรื่องราวต่าง ๆ ให้เหตุการณ์ในเนื้อเรื่องแย่ลง

พระเอก-นางเอกจนแทบไม่มีกินท้ายสุดได้รับสมบัติมหาศาล หมายถึง การดำเนินเรื่องในตอนต้นโดยให้พระเอก หรือนางเอกมีฐานะยากจน แต่ท้ายสุดของเรื่องเกิดการผลิกผันเนื่องจากพระเอก หรือนางเอกนั้นได้รับสมบัติมหาศาล

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาเรื่อง "รูปแบบ และกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการ ของเยาวชน ในจังหวัดเชียงใหม่ " ผู้วิจัยได้ตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดย ครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

1. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อ
2. กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์
3. แนวคิดในการจัดรายการละครโทรทัศน์
4. เทคนิค/กลวิธีการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์
5. ตัวละคร
6. แก่นของเรื่อง
7. ฉาก
8. ดนตรี
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อ

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ กล่าวว่าจะเลือกใช้หรือเปิดรับสื่ออะไรขึ้นอยู่กับความพึงพอใจส่วนบุคคลที่ตนเองคาดหวังจะได้รับจากสื่อนั้น ๆ ทฤษฎีนี้มีพื้นฐานความเชื่อในศักดิ์ศรีและศักยภาพในการตระหนักรู้ตนเองของมนุษย์ว่าแต่ละคนรู้ว่าตนเองต้องการอะไร จะให้ใครมาชักจูงง่าย ๆ ไม่ได้ (Fiske, 1982 และ Blumler and Katz, 1974)

McQuail (1987: 7) ระบุว่าต่อไปนี้คือเหตุผลพื้นฐานของการใช้สื่อของบุคคล

ข่าวสาร

- แสวงหาข่าวสารที่เกิดขึ้นในชุมชน, สังคม และโลก
- หาข้อแนะนำ หรือความเห็นเพื่อนำไปปฏิบัติหรือตัดสินใจ
- เพื่อตอบสนองความอยากรู้ และความสนใจทั่วไป
- เพื่อการเรียนรู้ และการศึกษาด้วยตัวเอง
- เพื่อสร้างความรู้สึกมั่นคงในความรู้

อัตลักษณ์ส่วนบุคคล

- เพื่อแสวงหาแรงเสริมในคุณค่าของตัวเอง
- หารูปแบบ หรือตัวอย่างของพฤติกรรม
- เพื่อความเข้าใจตนเอง
- แสวงหาบุคคลอื่นที่มีค่านิยมเหมือนกัน (ในสื่อต่าง ๆ)

การมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม

- เพื่อเกิดความเข้าใจความเป็นไปของคนในสังคม
- เพื่อเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ
- เพื่อค้นหาสิ่งที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการสนทนา และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ
- เพื่อหาสิ่งทดแทนความเป็นเพื่อนในชีวิตจริง
- เพื่อช่วยในการแสดงบทบาทในสังคม
- เพื่อช่วยในการสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อ สังคม

การบันเทิง

- เพื่อหนีหรือเบี่ยงเบนปัญหา
- เพื่อผ่อนคลาย
- เพื่อสร้างความสุนทรีย์ทางศิลปะและวัฒนธรรม
- เพื่อใช้เวลาว่าง
- เพื่อการปลดปล่อยอารมณ์
- เพื่อการกระตุ้นทางเพศ

Lull (1990: 35-46) ให้เหตุผลว่าคนดูโทรทัศน์เพื่อ

- ความบันเทิง
- หาเพื่อน
- มีเรื่องไว้สนทนา
- ลดความกังวล
- รักษาความสัมพันธ์ ลดความขัดแย้งในครอบครัว
- การผ่อนคลายในครอบครัว
- การเรียนรู้ทางสังคม
- พัฒนาความสามารถ / การแสดงบทบาทต่าง ๆ
- การหาข้อโต้แย้ง

Kilborn (1992: 78-84) ได้วิจัยว่าทำไมคนชอบชมละครโทรทัศน์ พบว่าเหตุผลที่คนชอบชมละครโทรทัศน์เพราะ

- เพื่อความบันเทิง
- เพื่อสนองความต้องการของบุคคล เพื่อจะอยู่คนเดียวหรือแก้เหงา
- เพื่อต้องการมีส่วนร่วมกับบุคคลิกของผู้แสดง
- ต้องการข้อมูลมาวิเคราะห์ในการโต้แย้งในปัญหาหรือประเด็นเฉพาะเรื่อง
- เพื่อสนองความคิดฝัน, และจินตนาการณ์

การศึกษาพฤติกรรม การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของ Lee and Browny (วัชรียา อานามวัฒน์, 2539: 32) ได้กล่าวถึงเหตุผลอื่น ๆ ในการดูโทรทัศน์ว่าเนื่องจาก

- เพื่อการเรียนรู้
- เพื่อให้ได้ข่าวสารความรู้มากขึ้น
- เพราะไม่มีอะไรจะทำ
- เพื่อฆ่าเวลา
- เพื่อการพักผ่อน
- เพื่อลืมเรื่องต่าง ๆ
- เพื่อความตื่นเต้น

Schramn (1973: 121-122) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ในการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสารดังนี้คือ

1. ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้รับสาร แสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน
2. การประเมินสาระประโยชน์จากข่าวสาร ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ภูมิหลังที่แตกต่างกัน ทำให้มีความสนใจต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อม ทำให้มีความแตกต่างกันในพฤติกรรมการเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสาร
5. ความสามารถในการรับสาร เกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจที่ทำให้พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารต่างกัน

5.1 บุคลิกภาพ ทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ การโน้มน้าวจิตใจ และพฤติกรรมของผู้รับสาร

5.2 อารมณ์ สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสาร จะทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของข่าวสารหรืออาจเป็นอุปสรรคของความเข้าใจความหมายของข่าวสารก็ได้

5.3 เจตคติจะเป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือข่าวสารที่ได้พบ

โดย Schramn ยังได้อธิบายว่า ข่าวสารที่เข้าถึงความสนใจของผู้รับสารจะมีแนวโน้มที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2541) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ว่าประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการวางแผน ประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการผลิตรายการเพื่อจุดประสงค์อะไร การวิเคราะห์บุคคลเป้าหมาย ว่าผู้ชมเป็นใคร ต้องการรู้เนื้อหาอะไร มีเจตคติอย่างไรกับเรื่องที่เรานำเสนอ วิเคราะห์ข้อจำกัด ด้านกฎหมาย เครื่องมือการผลิต บุคลากร และงบประมาณ การกำหนดรูปแบบรายการ ว่าจะใช้รูปแบบใด (สนทนา สารคดี ละคร ฯลฯ) การวางแผนเกี่ยวกับองค์ประกอบรายการ เช่น ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก ดนตรี ศิลปกรรมและกราฟิก สถานที่ถ่ายทำ การกำหนดวัน เวลาในการถ่ายทำ

ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมงาน ประกอบด้วย การเขียนบทรายการ (script) การกำหนดผู้กำกับรายการ การหาผู้ร่วมรายการ การจัดทำ ไตเติ้ลและศิลปกรรม การจัดการทั่วไป เพื่อให้เมื่อถึงเวลาถ่ายทำทุกคนและทุกอย่างต้องพร้อมตามที่เราแยกบทแยกฉากไว้ในแต่ละวัน การประชุมฝ่ายผลิต เพื่อสร้างความเข้าใจและแก้ไขขั้นสุดท้ายก่อนการถ่ายทำ การจัดฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก การซ้อมบท ซ้อมกล้อง ซ้อมคิว

ขั้นที่ 3 ขั้นถ่ายทำ ประกอบด้วย การถ่ายทำและการบันทึกเสียง

ขั้นที่ 4 ขั้นหลังการถ่ายทำ ประกอบด้วย การเลือกภาพ การลำดับภาพ การตัดต่อการประกอบดนตรี และ effect การถ่ายไตเติ้ลและลำดับไตเติ้ล การใส่คำบรรยาย การทดสอบ การทำสำเนา การประชาสัมพันธ์ และการประเมินผล (ประเมินสื่อ ประเมินวิธีการ ประเมินการตอบสนองของผู้ชม ประเมินสิ่งแวดล้อม)

ขณะที่ ดำเนิน ยอดมิ่ง (2543: 87) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้างรายการโทรทัศน์ไว้ว่า โครงสร้างของรายการโทรทัศน์แต่ละส่วน เกิดขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เฉพาะส่วนแตกต่างกัน ผู้เขียนบทโทรทัศน์จึงต้องมีความเข้าใจในหน้าที่ของแต่ละส่วน ที่มาประกอบกันเป็นรายการโทรทัศน์ โดยแต่ละส่วนของโครงสร้างจะต้องมีความแตกต่างกันเพื่อสร้างความหลากหลายแต่ยังต้องให้มีความเป็นเอกภาพตลอดทั้งรายการ

โครงสร้างของรายการโทรทัศน์ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่

1. **ส่วนเปิดรายการ (program opening)** ประกอบด้วย

1.1 ส่วนดึงดูดความสนใจผู้ชมให้ดูรายการ (attract attention)

ใช้องค์ประกอบของ Audience gratification โดยต้องทำการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายของรายการก่อน แล้วจึงเลือกว่าจะใช้องค์ประกอบใด

1.2 ส่วนที่บอกชื่อ ลักษณะ และประเภทของรายการ (providing identification)

ส่วนนี้มีความสำคัญมาก ทำให้ผู้ชมที่เคยชมแล้วรู้ว่าเคยชมรายการนี้มาแล้ว และผู้ชมที่ไม่เคยชมจะได้จำได้ว่านี่คือรายการใด อาจจะนำมาใส่ไว้ในช่วงท้ายของแต่ละช่วงด้วย

1.3 ส่วนในการสร้างบรรยากาศ หรือปูพื้นอารมณ์ของรายการ (setting the mood)

เป็นการเตรียมใจของคนดูว่า ผู้ชมจะได้รับรู้อะไรจากรายการ เพื่อจะได้เตรียมใจไว้ ข้อดีของส่วนนี้คือ จะทำให้คนดูคล้อยตามได้ง่าย

1.4 ส่วนที่จะเกริ่น อธิบายความเป็นมาของเรื่องราว (providing explanation)

เป็นการให้รายละเอียดว่า ในรายการจะมีอะไรนำมาเสนอบ้าง เช่น การนำ hi-light ของแต่ละช่วงมาให้ดู แต่ก็ไม่จำเป็นกับทุกรายการ เช่น รายการที่เสนอความลึกลับพิศวง

2. **ส่วนเนื้อหาของรายการ (body of the programs)** ประกอบด้วย

2.1 ส่วนที่จะดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้คงไว้กับรายการ (maintain and retract attention)

2.2 ส่วนประกอบของการจัดลำดับเนื้อหา

ความมีเอกภาพของเนื้อหา (unity) มีความหลากหลายในการนำเสนอเนื้อหา (variety) แต่ละส่วนดูแล้วไม่ซ้ำซากจำเจ ทำได้โดยมีการเปลี่ยน element ให้มีความแตกต่างของแต่ละส่วน เช่น การเปลี่ยนภาพ เนื้อหา เสียงบรรยาย หรืออะไรก็ได้ให้คนดูมีความรู้สึกว่ามีการเปลี่ยน

Space

การกำหนดจังหวะของเนื้อหา ในการดำรงเรื่องราว เหตุการณ์ ให้มีความเหมาะสมเป็นระบบ เข้าใจง่าย ไม่สับสน โดยแต่ละส่วนมีความยาว สั้นในการนำเสนออย่างเหมาะสม

Climax

จุดตื่นเต้นสูงสุด เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ชมมักจะจัดวางไว้ในส่วนท้ายของรายการ เพื่อสร้างความตื่นเต้นสูงสุด

3. ส่วนปิดรายการ (programmed closing)

3.1 ส่วนที่บอกชื่อ ลักษณะและประเภทของรายการ (providing identification) อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้

3.2 ส่วนที่สร้างความรู้สึกว่า รายการได้จบแล้วอย่างแท้จริง (providing a sense of finality)

โครงสร้างของรายการในแต่ละส่วนนี้ อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ โดยจะต้องพิจารณาว่า ถ้ามีแล้วจะเกิดผลที่ดีกว่าไม่มีหรือไม่อย่างไร เพราะถ้ามีแล้วไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรก็ไม่ควรมีและในส่วนของ elements นี้จะต้องดูว่าจะใช้ elements ใดบ้าง ใช้อย่างไร ความสัมพันธ์ของแต่ละ elements มีหรือไม่ อย่างไร ความสั้นยาวของแต่ละ elements เหมาะสมกับเนื้อหาหรือไม่ แต่ละ elements ควรมีความยาวไม่เกิน 30-60 วินาที เพราะถ้านานมากจะทำให้คนดูเบื่อ แต่ก็ขึ้นอยู่กับเนื้อหา ถ้ามีความสำคัญมากก็อาจจะเสนอได้นาน หรือเนื้อหาที่ไม่มีอะไรควรเสนอสั้น ๆ อาจมีจุดเปลี่ยน elements คือ การสร้างความแตกต่างของ 2 elements เช่น ในเนื้อหาเดียวกัน ใน elements แรกอาจเป็นการพูด ใน elements ที่ 2 อาจเป็นเพลง เป็นต้น

นอกจากจะพิจารณาในเรื่องของโครงสร้างของรายการโทรทัศน์แล้ว ควรมีการพิจารณาส่วนประกอบ ดังนี้

1. ชื่อรายการ หัวข้อ เรื่องราว ของรายการ title/ topic
2. กลุ่มเป้าหมายของรายการ target audience
3. วัตถุประสงค์ของรายการ objectives
4. แนวคิดหลักของรายการ core concept

ทั้ง 3 ส่วนนี้ อาจจะเริ่มต้นที่ส่วนใดก็ได้ และในการกำหนดส่วนประกอบทั้ง 4 ส่วนนี้จะต้องเป็นการกำหนดเพื่อใช้ได้ในระยะยาว ต้องมีการวางแผนไว้เป็นอย่างดีว่าจะสามารถทำได้นานโดยไม่ตัน หลังจากนั้นจึงค่อยกำหนดว่าจะใช้โครงสร้างรายการโทรทัศน์ใดบ้าง

ก่อนที่จะทำการเขียนบทโทรทัศน์ เพื่อให้การเขียนบทเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เขียนบทควรจะมีความสามารถในการวิเคราะห์รายการโทรทัศน์ที่มีอยู่แล้วว่ามีการใช้ส่วนประกอบใดบ้าง ในการสร้างความสนใจจากผู้ชม และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ได้แก่

1. วิเคราะห์ช่วงเวลาในการนำเสนอ

1.1 เป็นเวลาที่ผู้ชมกลุ่มเป้าหมายจะดูโทรทัศน์หรือไม่

1.2 มีคู่แข่งที่ทำรายการรูปแบบเดียวกับเราในเวลาเดียวกับเราหรือไม่

1.3 ถ้ามี จะเอาชนะคู่แข่งได้อย่างไร จะใช้จุดเด่นอะไรที่เหนือกว่าหรือคู่แข่งไม่มี

2. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ในการนำเสนอรายการ

วัตถุประสงค์ของผู้ทำรายการ คือ ความต้องการให้ผู้ชมได้รับ หรือมีการกระทำอย่างไร หลังจากได้ชมรายการแล้ว และการคาดว่ารายการจะมีคนดูมากเท่าไร อยู่ได้นานหรือไม่ อย่างไร สำหรับวัตถุประสงค์ของผู้ชมรายการ คือ มีความพึงพอใจและมีความสนใจในการชมรายการ หรือมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่พึงประสงค์ได้

3. วิเคราะห์ concept ของรายการที่ตั้งไว้ว่า สามารถนำเสนอรายการให้เป็นไปตามconcept คือ แนวคิด วิธีการในทางนามธรรมที่จะทำให้วัตถุประสงค์นั้นสัมฤทธิ์ผล

4. วิเคราะห์รูปแบบรายการว่าเหมาะสมกับ concept หรือไม่ และแนวคิดนั้นสามารถ ถ่ายทอดออกมาเป็นรูปธรรมในลักษณะของเหตุการณ์จริงได้หรือไม่ (execution)

4.1 วิเคราะห์ความยาวของรายการ ว่าเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเนื้อหาหรือไม่

4.2 วิเคราะห์โครงสร้างของรายการ ว่าสามารถใช้ได้ เหมาะสมกับเนื้อหาหรือไม่

แนวคิดในการจัดรายการละครโทรทัศน์

ไพโรจน์ ตีรณธนากุล (2538: 57) กล่าวถึง รายการละครโทรทัศน์ว่า เป็นรายการผสมผสานระหว่างความสามารถในการเขียนบทการแสดง การจัดฉาก การทำรายการ การตัดต่อตลอดจนการใช้แสง และเสียงประกอบ การแสดงภาพยนตร์กับการแสดงโทรทัศน์มีข้อแตกต่างกันอยู่ขณะที่ภาพยนตร์จะเน้นในด้านการแสดงบทบาทและสภาพแวดล้อมของเหตุการณ์ละครโทรทัศน์จะแสดงให้เห็นถึงปฏิกิริยาของตัวละครได้ดีกว่า โดยเน้นเรื่องการพัฒนาตัวละครความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และบทสนทนา ซึ่งสื่อโทรทัศน์มีจอขนาดเล็ก และผู้ชมอยู่ใกล้จอสามารถที่จะแบ่งความสนใจตรงไปยังรายละเอียดบางจุดได้ง่ายและในระยะภาพที่ใกล้

จากการศึกษาของสัญญา สัญญาวิวัฒน์ และสุพัตรา เพชรมุณี (อ้างใน กรรณิการณ์ เวียงเพิ่ม, 2539: 2) พบว่า จากการนำเสนอรายการโทรทัศน์ ร้อยละ 60 เป็นรายการบันเทิงโดยในประเภทรายการบันเทิงนั้น มีรายการละครเป็นรายการหลักที่ได้รับความนิยมจากผู้รับชมมากที่สุด จากจุดนี้ทำให้รายการละครเป็นรายการที่ช่วยสร้างรายได้หลักให้กับผู้ผลิตรายการ ซึ่งผู้อุปถัมภ์รายการมักนิยมให้การสนับสนุนรายการละคร เพราะรายการละครเป็นรายการที่มีผู้ชมอย่างสม่ำเสมอ

ปัจจุบันรูปแบบของละครโทรทัศน์ไทยมีลักษณะการนำเสนอแบ่งตามช่วงเวลาและการนำเสนอดังนี้ คือ

1. ละครโทรทัศน์ไทยที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยแบ่งเป็น 6 ประเภทด้วยกัน ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียว ใช้เวลาประมาณ 60-120 นาที

2. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบในตอนภายใน 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ซึ่งเนื้อหาหลักของละครจะเป็นแนวเดียวกันและผู้แสดงชุดเดียวกันโดยตลอด

3. ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ มีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไปโดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันโดยตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอนจบขึ้นไปจนถึง 100 ตอนจบ อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 นาที หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์

4. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ที่ผลิตเป็นเรื่องราวซึ่งมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบมากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป จึงมีการแบ่งวันออกอากาศเป็น 2 ภาค หรือบางเรื่องอาจมีความยาวมากถึง 6 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้นก็มีการแบ่งออกอากาศครั้งละ 1 ชั่วโมง และออกอากาศติดต่อกันในเวลาเดียวกันในวันต่อไปหรือสัปดาห์ ต่อไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง

5. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ที่เป็นเรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่เป็นชุดเดียวกันโดยตลอด เรื่องที่นำมาแต่ละตอนจะไม่เกี่ยวเนื่องกัน แต่แนวของเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปในทำนองเดียวกัน

6. ละครประเภทตลกชวนหัวหรือเสียดสีสังคม ลักษณะการออกอากาศจะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือทุกวันในเวลาเดียวกัน มักจะมีความยาวตอนละ 30 นาที ละครประเภทนั้น

เทคนิค/กลวิธีการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์

กลวิธีการดำเนินเรื่อง หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาของรายการที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบของรายการ เป็นการจัดโครงสร้างเนื้อหาของรายการ เพื่อสร้างความสนใจและเป็นพื้นฐานของการจดจำเนื้อหาของผู้ชม ซึ่งทำโดย การใช้อารมณ์ขัน ความประหลาดใจ ความหลากหลาย การมีส่วนร่วมของผู้ชม การสร้างความสะเทือนอารมณ์ของผู้ชม

การใช้อารมณ์ขัน

สิทธา พินิจภูวดล (2532: 46) กล่าวว่า รายการโทรทัศน์หลากหลายรายการนิยมแทรกบทตลก ดาราตลก หรือมีการล้อเลียน เพื่อเร้าอารมณ์ขันของผู้ชม เพราะความตลกขบขันมักช่วยให้ผ่อนคลายและรู้สึกสดชื่นเมื่อมีการสนทนา พูดคุยกันขึ้น

ในวงการธุรกิจ โฆษณาประชาสัมพันธ์ และธุรกิจบันเทิงไม่ว่าจะเป็นนักจัดรายการและนักแสดงในรายการบันเทิง มักจะอาศัยอารมณ์ขันเป็นวิถีทางในการนำเสนอ "สื่อ" ซึ่งเป็นวิถีทางที่บรรลุเป้าหมายได้

นิพนธ์ ศศิธร (2534: 113) กล่าวถึงหลักสำคัญที่จะทำให้มนุษย์รู้สึกขำขันมีอยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. ความผิดปกติธรรมดา เช่น แต่งตัวผิดธรรมดา รูปร่างผิดธรรมดา เรื่องผิดธรรมดา หรือไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น

2. ความขัดแย้งอย่างตรงกันข้าม เช่น คนที่สูงกับคนเตี้ยมาก หรือขัดกันในระหว่างที่ ปรากฏหรือขัดกับที่เป็นจริง ผู้หญิงแต่งตัวเป็นชาย ผู้ชายแต่งตัวเป็นผู้หญิง การขัดกันระหว่างเสียงกับคำพูด ฯลฯ

3. ความลดชั้นต่ำลง คือ ของสูงทำให้เป็นของต่ำ เอาคิ้วลงมาเป็นหนวด ของดีเป็นของชั่ว ของชั่วเป็นของดี โดยมากมักเป็นเรื่องหยาบ คำยวน คำพูด เงื่อนงำมักเป็นเรื่องการลดชั้นต่ำลง ทั้งนี้ความขบขันอาจเกิดจากการเล่นคำ เล่นสำนวน คำยวน หรือคำที่เงื่อนงำสองแง่

ความประหลาดใจ

ราชบัณฑิตยสถาน (2539: 425) ให้ความหมายของ คำว่าประหลาดไว้ดังนี้

คำว่า "ประหลาด" หมายถึง แปลก ผิดปกติหรือไม่ได้คิดคาด หมายว่าจะเป็นไปได้น่าพิศวง

จากความหมายดังกล่าว เทคนิคความประหลาดใจที่ใช้ในรายการโทรทัศน์จึงหมายถึง การใช้กลวิธีในการทำให้รายการแตกต่างไปจากเดิม หรือแตกต่างไปจากรายการอื่นในรูปแบบรายการประเภทเดียวกัน อาจเป็นไปในด้านความคิดสร้างสรรค์ ความแปลกใหม่ทันสมัย ทำให้ผู้ชมแปลกตา แปลกใจ ไม่เคยพบที่ใดมาก่อน ซึ่งจะมีผลทำให้รายการนั้น ๆ ดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้

ตัวละคร (characters)

ลอเรนซ์ เมอริสัน (Lawrence Morrison อ้างใน ปริญญา เกื้อหนุน, 2537: 45) ได้อธิบายความหมายของคำว่าตัวละครไว้ 2 ประการ คือประการแรก ตัวละคร คือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องและความหมาย ประการที่สองคือ คุณสมบัติพิเศษทางศีลธรรมและรูปร่างหน้าตา อย่างใดอย่างหนึ่งของตัวละคร

ในการสร้างตัวละครจำเป็นต้องมีลักษณะคล้ายกับมนุษย์ ทั้งในด้านของพฤติกรรมที่จะต้องมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจ ด้านบุคลิกลักษณะของตัวละคร อีกทั้งยังต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญอีก 2 แบบ คือแบบแรก ด้านรูปธรรมและกลิ่น ส่วนแบบที่สอง ด้านจิตวิญญาณ ประกอบด้วยความคิด ทัศนคติ ความรู้สึก อารมณ์ ความเชื่อ และค่านิยม

จากการศึกษา การเล่าเรื่องของนิทานรัสเซีย ที่มักถูกนำมาอ้างอิงในการศึกษาถึงตัวละครอยู่เสมอของวลาดิเมียร์ พร็อพ (Vladimir Propp อ้างถึงใน Berger, 1986: 19-21) ได้วิเคราะห์นิทานแต่ละเรื่องและพบว่ามักจะมีตัวละครเบื้องต้น ที่มีบทบาทแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1. **พระเอก** (hero) คือ ตัวแทนฝ่ายธรรมะมักจะเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหา

2. **ผู้ช่วยพระเอก หรือ นายทหารคนสนิท** (helper, aides) คือ ตัวละครที่คอยติดตามเป็นผู้ช่วยพระเอก ตัวผู้ช่วยอาจเป็น คน สัตว์ หรืออาวุธวิเศษ (บางครั้งมีครบทั้ง 3 อย่าง) ที่จะคอยสนับสนุนพระเอกในการต่อสู้กับผู้ร้ายและคอยช่วยให้พระเอกมีชัยชนะผ่านพ้นอุปสรรค

3. **เจ้าหญิง** (princess) คือ นางเอกของเรื่อง ผู้ที่ต้องคอยปกป้องช่วยเหลือ ซึ่งการเล่าเรื่องในปัจจุบัน เจ้าหญิงอาจเป็น นางเอก (heroine) ของเรื่องได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้อ่อนแอหรือฝ่ายถูกกระทำแต่เพียงอย่างเดียว ยกตัวอย่างเช่น ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง Thelma and Louise เป็นผู้หญิง 2 คน ที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งฝ่ายชาย

4. **ผู้ให้** (donors) คือ ตัวละครตัวให้ ในบางทีอาจเป็นอาจารย์ของตัวละครหลัก หรือ ผู้ให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหา เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง Star War ตัวละครชื่อ "โยดา" เป็นผู้มอบความรู้ให้กับลูกศิษย์ อีกทั้งยังให้ของวิเศษคือดาบเซเบอร์ อีกด้วย

5. **ผู้ส่งสาร** (dispatchers) คือ ตัวละครที่ทำหน้าที่ส่งมอบข่าวสารบางอย่างมักเป็นผู้ที่เห็นเหตุการณ์ที่ผิดปกติ หรือพบการกระทำผิดของผู้ร้าย แล้วจึงนำข่าวสารนั้นมาเล่าให้ตัวละครหลัก

6. **ผู้ร้าย** (villain) คือ ตัวแทนฝ่ายอธรรม มักทำตนเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกับพระเอก ชอบสร้างความเดือดร้อนให้แก่ชุมชน มีความมักใหญ่ใฝ่สูง และทำทุก ๆ วิถีทางเพื่อจะให้ได้สิ่งที่ตนเองต้องการ โดยไม่ว่าจะผิดศีลธรรมอย่างไร

7. **ผู้ช่วยฝ่ายผู้ร้าย** (henchmen) คือ คนสนิทที่คอยรับใช้ผู้ร้าย

8. **พระเอก-นางเอก จอมปลอม** (false heroes-heroines) คือ ตัวละครที่แสร้งเป็นคนดี และมักเปิดเผยความชั่วร้ายของตนเองในภายหลัง

ในตัวละครที่กล่าวมานี้ อาจมีหน้าที่มากกว่าหนึ่งบทบาททั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการเล่าเรื่อง

นอกเหนือไปจากนี้ วลาดิเมียร์ พร็อพยังได้จำแนกประเภทกิจกรรมของตัวละครในนิทานพื้นบ้าน เพื่ออธิบายการกระทำของตัวละคร สามารถอธิบายได้จากมุมมองหรือความสำคัญในตัวมันเองจากวิถีทางของตัวละคร ที่มีลักษณะตายตัวขององค์ประกอบที่มั่นคงในนิทานโดยการเรียกกิจกรรมว่า function ที่มีทั้งหมด 31 แบบ ดังนี้

		กิจกรรม		คำอธิบาย
	α	เริ่มต้นเหตุการณ์	-	แนะนำตัวเอง / สมาชิกในครอบครัว
1.	β	การขาดหาย	-	หนึ่งในสมาชิกของครอบครัวหายไป
2.	γ	การสั่งห้าม	-	พระเอกถูกห้ามไม่ให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือถูกสาป
3.	δ	การละเมิด	-	คำสั่งห้ามถูกฝ่าฝืน
4.	E	การสอดแนม	-	ผู้ร้ายจะพยายามหาข้อมูล
5.	S	การนำคำสั่ง	-	ผู้ร้ายจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเหยื่อ
6.	η	การหลอกลวง	-	ผู้ร้ายจะหลอกลวงหรือคดโกงเหยื่อ
7.	θ	การสมคบคิด	-	เหยื่อถูกหลอก
8.	A	ความชั่วร้ายและการขาดแคลน	-	ผู้ร้ายเป็นสาเหตุอันตรายต่อสมาชิกในครอบครัวหรือสมาชิกในครอบครัวขาดบางสิ่งบางอย่างหรือปรารถนาบางสิ่งบางอย่าง
9.	B	การไกล่เกลี่ย	-	ความทุกข์ยากเกิดขึ้น, พระเอกถูกสั่งไปจัดการ
10.	C	การขัดขวาง	-	พระเอก (ผู้ค้นหา) ตกลงเห็นชอบ, ตัดสินใจที่จะไปขัดขวาง
11.	$\uparrow$	การออกเดินทาง	-	พระเอกละทิ้งที่อยู่อาศัย
12.	D	การให้ครั้งแรก	-	พระเอกถูกทดสอบ, จะได้รับของวิเศษ
13.	E	พระเอกมีปฏิกิริยา	-	พระเอกต่อต้านกับของวิเศษ
14.	F	ของจากผู้วิเศษ	-	พระเอกได้เรียนรู้การใช้ของวิเศษ
15.	G	โอกาสพิเศษ	-	พระเอกค้นหาเป้าหมายของตนเอง
16.	H	การต่อสู้	-	พระเอกและผู้ร้ายเผชิญหน้าต่อสู้กันอย่างเปิดเผย
17.	J	การใส่ร้าย	-	พระเอกถูกใส่ร้ายให้มีมลทิน
18.	I	ชัยชนะ	-	ผู้ร้ายได้ชัยชนะ ทำให้พระเอกพ่ายแพ้
19.	K	การสะสาง	-	ความพ่ายแพ้ของพระเอกถูกสะสาง

20.	↓	การกลับมา	-	พระเอกกลับมา
21.	Pr	การไล่ล่า	-	พระเอกถูกไล่ล่า (ติดตาม)
22.	Rs	การช่วยชีวิต	-	พระเอกได้รับการช่วยเหลือจากการไล่ล่า (ติดตาม)
23.	O	การลืมเลือกและการกลับมา	-	พระเอกจดจำอะไรไม่ได้ อาจกลับมาถึงที่บ้านหรือสถานที่อื่น
24.	L	การเรียกร้องที่ไม่มี	-	พระเอกตัวปลอมเสนอการเรียกร้องที่ไม่มีข้อมูลความจริง
25.	M	ภาระอันยากลำบาก	-	ภาระอันยุ่งยาก ถูกวางแผนให้พระเอกจัดการ
26.	N	การแก้ปัญหา	-	ภาระถูกตัดสินใจ
27.	R	การระลึกได้	-	พระเอกริ่มจดจำได้
28.	Ex	การเปิดโปง	-	พระเอกตัวปลอมหรือผู้ร้ายถูกเปิดโปง (เปิดเผย)
29.	T	การเปลี่ยนโฉม	-	พระเอกกลับมาในรูปโฉมใหม่
30.	U	การลงโทษ	-	ผู้ร้ายถูกลงโทษ
31.	W	การแต่งงาน	-	พระเอกได้แต่งงาน หรือได้ขึ้นครองบัลลังก์

แก่นของเรื่อง (theme)

ตามคำนิยามของวิลเลียม เคนนี่ (Kenny, 1966: 88-89) ได้ให้ความหมายของแก่นของเรื่อง คือ ความหมายของเรื่อง (meaning of story) แต่แก่นของเรื่องจะไม่ใช่คติสอนใจหรือเนื้อหาของเรื่อง ส่วน วาณิช จรุงกิจอนันต์ (2538: 28) ได้ให้ความหมายแก่นของเรื่องที่แท้จริงแล้วควรจะเรียกว่า สารสาระ อันน่าจะเหมาะสม เพราะ "สารสาระ คือสมมุติฐานซึ่งกล่าวหรือแสดงนัยแฝงไว้กับการเล่าถึงสถานการณ์ที่กำหนดอัน เกี่ยวข้องกับบุคคลที่กำหนด" ความคิดในเรื่องของสารสาระจะต้องไม่ใช่อันหนึ่งอันเดียวกับข้อกำหนดทางศีลธรรม สารสาระที่ดี จะต้องไม่เป็นความจริงสั้น ๆ ที่สรุปไว้ในลักษณะเดียวกับคำขวัญ เช่น "ความซื่อสัตย์เป็นนโยบายที่ดีที่สุด" หรือ "ธรรมะย่อมชนะอธรรม" เพราะชีวิตของมนุษย์ซับซ้อน ดังนั้นการพยายามยืนยันว่าความดีชนะความชั่วได้ในที่สุดเสมอนั้น เป็นการแสดงประสบการณ์ที่ง่ายเกินไป และผิดจากความเป็นจริง

ในการวิเคราะห์สารสาระสามารถพิจารณาได้จาก ก. ตัวละครในเรื่อง เรื่องที่จะมีความหมายใด ๆ นั้น ตัวละครในเรื่องต้องมีความเป็นสามัญ ทำนองเดียวกับมนุษย์ทั้งบุคคลิกปฏิบัติการแสดง อารมณ์หรือแนวคิด ต้องดูว่าเป็นคนอย่างไร แบบไหนเป็นตัวแทนอะไร สื่อความ

หมายถึงสิ่งใด ข. สถานการณ์ สถานการณ์ที่เกิดในเรื่องจะเป็นสิ่งที่บอกถึงสารสาระของเรื่อง สถานการณ์ที่เกิดกับตัวละคร ปัญหาที่ต้องเผชิญ จะมีลักษณะสถานการณ์และปัญหาที่มนุษย์มีประสบการณ์หรือสังเกตรู้ ค. ปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไร และ ง. ผลที่เกิดขึ้นคืออะไร ซึ่งหลักทั้ง 4 ขั้นตอนนี้จะสามารถทำให้เราได้เค้าของสารสาระ

ฉาก (setting)

ฉาก คือ เวลาและสถานที่ ที่เหตุการณ์ของเรื่องราวที่เกิดขึ้น อันเกิดจากตัวผู้แต่งมักสร้างสรรค์ฉากขึ้น บางทีในส่วนของสถานที่อาจมีอยู่จริง หรือเป็นเพียงจินตนาการในส่วนของเวลานั้น อาจทำให้เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้แต่ง บางทีอาจใช้เพียงสถานที่แห่งเดียวในการจัดฉากของเรื่องราว หรืออาจมีเหตุการณ์ของเรื่องราวเกิดขึ้นรอบ ๆ จากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่ง

ถ้ากล่าวถึงฉาก ในแง่ความจริงของชีวิตแล้วก็สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งแวดล้อมหรือสภาพการณ์ในช่วงเวลาหรือยุคต่าง ๆ ที่สิ่งแวดล้อมเหล่านี้มีอิทธิพลต่อมนุษย์ ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงชีพ ที่พักอาศัยประเพณี วัฒนธรรม ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนั้นสิ่งแวดล้อม หรือฉากยังมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ การกระทำ หรือแม้แต่วิธีคิด หรือ แนวคิดของตัวละครหรือต่อบุคคลด้วย (ปริญญา เกื้อหนุน, 2537: 70)

วิลเลียม เคนนี่ (Kenny, 1966: 71-77) ได้แบ่งเนื้อหาของฉากในการเล่าเรื่องออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ถึง 4 ประเภท ดังนี้

1. ฉากประเภทสภาพภูมิประเทศ

จะเป็นทิวทัศน์ ลำน้ำ ทะเล ภูเขา ฉากประเภทนี้ยังรวมถึงการตกแต่งภายในบ้านเรือน และห้องในอาคารต่าง ๆ ทั้งนี้ฉากสภาพภูมิประเทศ ยังสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

1.1 ฉากที่ธรรมชาติเป็นศัตรูกับมนุษย์

หมายถึง การสร้างธรรมชาติขึ้นให้มีพลังที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ทั้งด้านบุคลิกลักษณะ และต่อการกระทำของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นพื้นดิน ท้องฟ้า มหาสมุทร มีอำนาจทำลายล้าง มีความโหดร้าย นำภยันตรายที่ไม่สามารถคาดเดาได้มาสู่มนุษย์

1.2 ฉากแบบมองธรรมชาติ หรือพรรณนาธรรมชาติ

หมายถึง การสร้างฉากธรรมชาติที่อ่อนโยน ให้เห็นความสวยงามสดชื่นเป็นมิตรต่อมนุษย์ มนุษย์ได้รับความสุข ความรัก และความคุ้มครองจากธรรมชาติ และยิ่งไปกว่านั้นธรรมชาติอาจถูกมนุษย์คุกคามทำลายได้เหมือนกัน

1.3 ฉากที่เป็นสิ่งก่อสร้าง

หมายถึง สิ่งก่อสร้างตั้งแต่อาคาร บ้านพักอาศัย และสถานที่ต่าง ๆ ที่มนุษย์ก่อสร้างขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้จะสะท้อนบุคลิกลักษณะของผู้สร้างหรือผู้อาศัย ทั้งยังสะท้อนสภาพ ระเบียบแบบแผนของสังคม และการเมืองยกตัวอย่างเช่น ถ้าสภาพคฤหาสน์หรูหรา ย่อมสะท้อนถึงความมั่งคั่ง รสนิยมสูง และฐานะทางการเงินของผู้อยู่อาศัย หรือถ้าหากคฤหาสน์นั้นมีราคา แต่ทรุดโทรมเก่าแก่ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเสื่อมโทรมของผู้มั่งคั่งได้

2. ฉากการดำเนินชีวิตของตัวละคร

หมายถึง สภาพการดำเนินชีวิตของตัวละครทั้งในชีวิตประจำวันและทั่ว ๆ ไป อีกทั้งยังรวมถึงการดำเนินชีวิตของสมาชิกในชุมชน การประกอบอาชีพของตัวละคร

3. ฉากที่บอกยุคสมัย หรือช่วงเวลาของเหตุการณ์

หมายถึง การบอกเวลาหรือช่วงของการเกิดเหตุการณ์ หรือยุคสมัยที่เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้น เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจ และบรรยากาศที่เด่นชัด ซึ่งช่วงเวลาในที่นี้ยังรวมถึงฤดูกาล และช่วงเวลาต่าง ๆ ของวันหรือกลางคืน

4. ฉากสภาพแวดล้อมในสังคมที่ตัวละครดำรงอยู่

หมายถึง สภาพการนับถือศาสนา ค่านิยม คุณธรรม ศีลธรรมจรรยา สภาพทางอารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่นที่แวดล้อมตัวละคร

ในการวิเคราะห์ฉากภาพยนตร์นั้น สามารถแบ่งออกได้ 2 ชนิดคือ ฉากในบ้านและฉากนอกบ้าน ซึ่งฉากทั้ง 2 ประเภท นี้จะปรากฏในเรื่องเล่าโดยมีความสอดคล้องกับลักษณะสำคัญของการเล่าเรื่อง เช่น ถ้าเป็นเรื่องผจญภัย หรือ ค้นหา ฉากส่วนใหญ่ก็จะเป็นฉากนอกบ้าน หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิต ครอบครัว ฉากก็จะเป็นฉากในบ้าน เป็นต้น

ดนตรี (music)

หลุยส์ ดี. จิอาเน็ตติ (Giannetti, 1976: 199-206) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์ ได้ให้คำจำกัดความของดนตรีว่า เป็นสื่อที่มีความเป็นนามธรรมสูง มีรูปแบบที่บริสุทธิ์ กล่าวคือมีเพียงเสียงจากเครื่องดนตรีที่บรรเลง (instrumental music) เท่านั้น ซึ่งมักใช้เพื่อผลจูงใจทางด้านอารมณ์ของผู้ชม และสร้างบรรยากาศให้แก่ภาพที่ปรากฏบนจอ ผู้ชมภาพยนตร์จะแปลความหมายจากภาพที่ได้ชมและดนตรีที่ฟัง เป็นความรู้สึกของแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากในการที่ผู้ผลิตจะสื่อสารเนื้อหา (content) ไปสู่ผู้ชมโดยตรง จึงได้มีการสร้างเนื้อหาขึ้นในรูปแบบของเนื้อเพลง (lyrics) ผสมผสานไปกับดนตรี ที่เรียกว่าเพลงประกอบ (soundtrack) เพื่อสื่อความหมายของเรื่องราวที่

ปรากฏบนจอภาพยนตร์ ถือเป็นการใช้คำ (word) เพื่อเน้นในสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้ดีกว่าการใช้แต่ดนตรีบรรเลงเพียงอย่างเดียว เพราะดนตรีทั้งสองรูปแบบสามารถสื่อถึงแก่นของเรื่องที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอได้ ดังนั้นเนื้อหาในดนตรีจึงมีส่วนจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ทุกประเภท

หนึ่งในประเภทของภาพยนตร์ที่ยังคงยืนยงและได้รับความนิยมอยู่เสมอ ได้แก่ ภาพยนตร์เพลง (musical) กฤษตา เกิดดี (2541: 119-120) นักวิจารณ์ภาพยนตร์ ได้ให้ข้อสังเกตถึงลักษณะสำคัญไว้ว่า ภาพยนตร์เพลง ประกอบด้วย หนึ่ง การเป็นภาพยนตร์ เพลงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง เล่าเรื่อง รวมทั้งมีส่วนในการแสดงอารมณ์ของตัวละคร เพราะโครงเรื่องของภาพยนตร์เพลงส่วนมาก มักตรงไปตรงมาไม่ยากแก่ความเข้าใจ ทั้งยังมีดนตรีที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ สอง จะมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติ กล่าวคือจะต้องร้องเพลง (เพื่อการดำเนินเรื่อง หรือแสดงอารมณ์) ก็ต่อเมื่ออยู่ในจังหวะและเวลาที่ค่อนข้างเหมาะสม สาม เนื้อหาของภาพยนตร์มักจะเบาสมอง ไม่เคร่งเครียด เป็นจริงเป็นจัง อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาล่วงเลยไป ข้อบังคับดังกล่าวได้แปรเปลี่ยนไปด้วย โดยเฉพาะในประการที่ สอง และ สาม สิ่งที่เปลี่ยนไปก็เช่น เนื้อหาที่ค่อนข้างหนักและจริงจัง บางครั้งสอดแทรกความรุนแรงเอาไว้

องค์ประกอบเหล่านี้คือส่วนที่สามารถนำมาพิจารณาเพื่อหาการนำเสนอหน้าที่การใช้เพลงประกอบในการเล่าเรื่องในภาพยนตร์เพลงการ์ตูนดิสนี่ย์ยุคใหม่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชาญ จันทร์เจียวใช้ (2514: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก พบว่า โทรทัศน์นับเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่นอกจากจะมีบทบาทในด้านความเพลิดเพลิน ความบันเทิงแล้ว ยังมีบทบาทในการเสนอข่าวข้อเท็จจริงให้ความคิดเห็นที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างใกล้ชิด "สามารถที่จะปลูกฝังความเชื่อให้ผู้ดูได้อย่างช้า ๆ แต่ว่าคงทน สร้างทัศนคติ ความเชื่อและความเจริญงอกงาม"

นุชรี ตันติวิจิตร (2537: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการรับรู้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ของผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการชม การนำไปสนทนากับบุคคลต่าง ๆ และความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว และการรับรู้ประโยชน์ด้านการมีส่วนร่วมในสังคมเป็นตัวแปรสำคัญที่สุดที่อธิบายความพึงพอใจ และความพึงพอใจเป็นตัวแปรสำคัญที่อธิบายการรับรู้ประโยชน์ทั้ง 3 ด้าน

อรพินท์ ศักดิ์เอี่ยม (2540: ง-จ) ทำการศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่เด็กได้รับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่เด็กได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลที่ทำให้เด็กเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมากที่สุดคือ ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เด็กมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในระดับปานกลาง และเด็กต้องการให้รายการสำหรับเด็กมีรูปแบบรายการเป็นการ์ตูนมากที่สุดและชอบให้มีหลาย ๆ แบบผสมกันใน 1 รายการ รวมทั้งต้องการให้รายการออกอากาศในวันเสาร์ อาทิตย์และวันหยุด ในช่วงเวลา 8.00-10.00 น.

Alexander (1985: 259-273) ทำการศึกษาเรื่อง การชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นและการรับรู้ถึงความสัมพันธ์ (Adolescents' Soap Opera Viewing and Relational Perceptions) เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นและการรับรู้ถึงความสัมพันธ์ตามธรรมชาติของพวกเขา สิ่งที่สำคัญที่วัยรุ่นได้เรียนรู้จากละครโทรทัศน์คือ การรับรู้ถึงความสัมพันธ์โดยธรรมชาติของมนุษย์ดังที่แคนเตอร์และพิงรีได้กล่าวถึง ความรัก หน้าที่ ครอบครัว และความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดเป็นแก่นแท้ของโลกละคร

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของระยะเวลาที่วัยรุ่นชมละครมีต่อการรับรู้ถึงความสัมพันธ์โดยมีสมติฐานว่าระยะเวลาในการเปิดรับมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการรับรู้ถึงความสัมพันธ์และความสำคัญของการสนทนาในการสร้างความสัมพันธ์

ผลที่ได้รับคือ เพศมีความสำคัญในการแยกแยะผู้ชมละครและผู้ที่ไม่ชมละคร ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำหรับวัยรุ่นที่ชมละครเป็นประจำนั้นชมเพื่อความบันเทิงโดยไม่ต้องการอยู่กับพ่อแม่และอยากอยู่กับเพื่อนมากกว่าผู้ที่ไม่ชมละคร

ยังไม่มีหลักฐานยืนยันได้ชัดเจนถึงการชมละครซึ่งอาจสร้างการรับรู้ความสัมพันธ์ของเด็กผู้หญิง อย่างไรก็ตามมีข้อสนับสนุนถึงวัยรุ่นชายที่ชมละครเป็นเวลานานจะใช้การสนทนาในการสร้างความสัมพันธ์และผู้ชมชายจะเห็นความสัมพันธ์เปราะบางกว่าผู้ที่ไม่ได้ชม

ในการทำนายถึงการรับรู้ถึงความสัมพันธ์ สำหรับผู้ชมชายจำนวนปีในการชมละครจะสามารถทำนายถึงการรับรู้ถึงความสำคัญในการพูดได้ สำหรับผู้ชมเพศหญิงระดับการชมละครจะเป็นตัวทำนายในทางลบถึงการรับรู้ความสำคัญของการพูด สำหรับเพศหญิง การชมเพื่อความบันเทิงและการเปิดรับโลกแห่งความจริงสนับสนุนถึงการรับรู้ว่าการสนทนาเป็นสิ่งสำคัญ

Bradley S.Greenberg (1974: 71-92) ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของการชมโทรทัศน์และสหสัมพันธ์สำหรับเด็กชาวอังกฤษ (Gratifications of Television Viewing and Their Correlates for British Children) เป็นการศึกษาถึงแรงกระตุ้นและความพึงพอใจซึ่งผู้ชมวัยรุ่นแสวงหาและได้รับชมจากการชมโทรทัศน์ 2.5-3.5 ชั่วโมงต่อวันโดยผลที่ได้รับคือ

- สำหรับเด็กผิวขาวการชมโทรทัศน์เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตจะได้รับรู้ถึงความจริงในเนื้อหาของโทรทัศน์และได้รับผลกระทบอย่างมากจากโฆษณาโทรทัศน์
- การชมโทรทัศน์เป็นนิสัยจะสัมพันธ์กับระยะเวลาในการทำการบ้าน
- การพักผ่อนเป็นหน้าที่ของการชมโทรทัศน์โดยรวมไม่เฉพาะเจาะจงเนื้อหาบางประเภทรวมทั้งการรับรู้ถึงโลกแห่งความจริงซึ่งโทรทัศน์นำเสนอเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก
- เด็กที่ต้องการกระตุ้นโดยโทรทัศน์จะเลือกดูรายการปู๊ ผจญภัย วิทยาศาสตร์และรุนแรง

ภาคสรุป

จากการตรวจเอกสาร ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งสนับสนุนงานวิจัยนี้ โดยแบ่งออกเป็น 10 ส่วนสำคัญ

1. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อ McQuail (1987: 54) และ Blumler (1990: 43) ได้แบ่งความพึงพอใจจากการรับชมรายการโทรทัศน์ของผู้ชมออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้ 1) การเบนความสนใจออกไปจากสภาพการณ์ในชีวิตจริง 2) ความตอบสนองความต้องการเพื่อนหรือการมีความสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่น ๆ ของสังคม 3) การตอบสนองความต้องการด้านการแสวงหาเอกลักษณ์ส่วนบุคคล 4) การใช้ประโยชน์ด้านการติดตามเหตุการณ์ต่าง ๆ

2. กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอนด้วยกัน ขั้นที่1 ขั้นวางแผน ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมงาน ขั้นที่ 3 ขั้นถ่ายทำ และขั้นที่ 4 ขั้นหลังการถ่ายทำ ขณะที่ ดำเนิน ยอดยิ่งได้แบ่งโครงสร้างของรายการโทรทัศน์ออกเป็น 3 ส่วน 1) ส่วนเปิดรายการ 2) ส่วนเนื้อหาของรายการ 3) ส่วนปิดรายการ

3. แนวคิดรายการละครโทรทัศน์ จากแนวคิดเรื่องรายการละครโทรทัศน์ของนักวิชาการหลาย ๆ ท่านพอสรุปได้ว่า รายการละครโทรทัศน์ ในปัจจุบันมีรูปแบบในการนำเสนอแบ่งตามช่วงเวลาและการนำเสนอ คือ 1) ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียว ใช้เวลาประมาณ 60-120 นาที 2) ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบในตอนภายใน 30 หรือ 60 นาที 3) ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ 4) ละครที่ผลิตเรื่องราวซึ่งมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบมากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป 5) ละครที่เป็นเรื่องจบในตอน 6) ละครประเภทตลกชวนหัวหรือเสียดสีสังคม ออกอากาศประจำทุกสัปดาห์หรือวันในเวลาเดียวกัน

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

4. รายการโทรทัศน์จะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกลวิธีการดำเนินรายการตั้งแต่เปิดรายการ จนจบรายการ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ดำเนินรายการ ผู้แสดง ศิลปกรรม เสียง กราฟฟิค อารมณ์ขัน ความหลากหลาย เนื้อหาสาระ การสะเทือนและจับอารมณ์ผู้ชม ความสนุกสนานและการมีส่วนร่วม เป็นต้น

5. ลอเรนซ์ เมอริสัน (Lawrence Morrison อ้างในปริญญา เกื้อหนุน, 2537: 45) ได้อธิบายความหมายของคำว่าตัวละครไว้ 2 ประการ คือประการแรก ตัวละคร คือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องและความหมาย ประการที่สองคือ คุณสมบัติพิเศษทางศีลธรรมและรูปร่าง หน้าตา อย่างใดอย่างหนึ่งของตัวละคร

6. แก่นของเรื่อง วาณิช จรุงกิจอนันต์ ได้ให้ความหมายแก่นของเรื่องที่แท้จริงแล้วควรจะเรียกว่า สารสาระ อันน่าจะเหมาะสม เพราะ "สารสาระ คือสมมุติฐานซึ่งกล่าวหรือแสดงนัยแฝงไว้กับการเล่าถึงสถานการณ์ที่กำหนดอัน เกี่ยวข้องกับบุคคลที่กำหนด" ความคิดในเรื่องของสารสาระจะต้องไม่ใช่อันหนึ่งอันเดียวกับข้อกำหนดทางศีลธรรม สารสาระที่ดี จะต้องไม่เป็นความจริงสั้น ๆ ที่สรุปไว้ในลักษณะเดียวกับคำขวัญ

7. ฉาก คือ เวลาและสถานที่ ที่เหตุการณ์ของเรื่องราวที่เกิดขึ้น อันเกิดจากตัวผู้แต่งมักสร้างสรรค์ฉากขึ้น บางทีในส่วนของสถานที่อาจมีอยู่จริง หรือเป็นเพียงจินตนาการในส่วนของเวลานั้น อาจทำให้เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้แต่ง บางทีอาจใช้เพียงสถานที่แห่งเดียวในการจัดฉากของเรื่องราว หรืออาจมีเหตุการณ์ของเรื่องราวเกิดขึ้นรอบ ๆ จากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่ง โดยแบ่งเนื้อหาของฉากในการเล่าเรื่อง 4 ประเภท ดังนี้ 1) ฉากประเภทสภาพภูมิประเทศ 2) ฉากการดำเนินชีวิตของตัวละคร 3) ฉากที่บอกยุคสมัย หรือช่วงเวลาของเหตุการณ์ 4) ฉากสภาพแวดล้อมในสังคมที่ตัวละครดำรงอยู่

8. ดนตรี เป็นสื่อที่มีความเป็นนามธรรมสูง มีรูปแบบที่บริสุทธิ์ กล่าวคือมีเพียงเสียงจากเครื่องดนตรีที่บรรเลง และเมื่อได้มีการสร้างเนื้อหาขึ้นในรูปแบบเนื้อเพลง ผสมผสานไปกับดนตรีที่เรียกว่าเพลงประกอบเพื่อสื่อสารความหมายของเรื่องราวที่ปรากฏบนจอภาพยนตร์

9. แนวคิดเรื่องรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก โดยรัชนีกร โชติชัยสถิตย์ เสนอประเด็นที่ผู้ทำรายการต้องคำนึงถึง โดยเฉพาะสิ่งที่ผู้ที่ทำรายการเด็กควรทำความเข้าใจให้ตรงกันก่อนว่า เด็กคือใคร และได้บางกลุ่มเด็กโดยใช้เกณฑ์หลายอย่างมาใช้ในการแบ่ง เช่น ประการแรก การแบ่งเด็กตามพัฒนาการทางธรรมชาติตามช่วงอายุ ประการที่สอง การแบ่งกลุ่มเด็กตามพื้นที่ที่เด็กมีภูมิลำเนาอยู่ คือ เด็กในเขตเมือง กับเด็กในเขต ประการที่สาม การแบ่งกลุ่มเด็กตามความรู้ความสนใจ เด็กแต่ละคนอาจมีความชอบ ความถนัด ประการที่สี่ การแบ่งเด็กตามสภาพปัญหา

นอกจากนี้ นอกจากนี้ เข็มพร วิรุณราพันธ์ ได้เสนอแนวคิดเรื่อง รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่เหมาะสมตามช่วงของวัย

10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีการยกเอาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และใกล้เคียงจากผู้รู้ทั้งหลายท่านด้วยกันมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาอ้างถึงทั้งหมดในงานวิจัยครั้งนี้ จะได้นำไปประกอบในการสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องงานวิจัยเรื่อง "รูปแบบ และกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการ ของเยาวชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" ต่อไป

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 3
วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการ ของเยาวชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire)เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

สถานที่ในการเก็บข้อมูล

สถานที่ดำเนินการวิจัยครั้งนี้คือ โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประจำปีการศึกษา 2550

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประจำปีการศึกษา 2550 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่จำนวน13 แห่ง โดยการสำรวจเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2550ได้แก่

โรงเรียนเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 9 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนมงฟอร์ดวิทยาลัย
2. โรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย
3. โรงเรียนดาราวิทยาลัย
4. โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย
5. โรงเรียนพระหฤทัย
6. โรงเรียนวชิรวิทย์
7. โรงเรียนพิงครัตน์
8. โรงเรียนเทพบดินทร์
9. โรงเรียนเชียงใหม่คณาวิทย์

มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 7,526 คน

โรงเรียนรัฐบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 4 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
2. โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ
3. โรงเรียนหอพระ
4. โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย

มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 5,298 คน

รวมประชากรทั้งหมดเป็นจำนวน 12,824 คน

กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 ถึงปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นตัวแทนในการศึกษา นำจำนวนประชากรทั้งหมด มาคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Taro Yamane ในพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 284) Yamane กำหนดค่าความคาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง 0.07 ที่ระดับความเชื่อมั่น 93 % คำนวณได้จากสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

ซึ่ง n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนจากจำนวนตัวอย่าง

ในที่นี้ N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = .07

n = 200.877

= 201 คน

การสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling)

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยการใช้วิธีการจับฉลากชื่อโรงเรียนรัฐบาล 1 โรงเรียนจาก 4 โรงเรียน และ จับฉลากชื่อโรงเรียนเอกชน 1 โรงเรียนจาก 9 โรงเรียน ผลที่ได้คือ

โรงเรียนเอกชน คือ โรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย

โรงเรียนรัฐบาล คือ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

ตาราง 1 จำนวนประชากรของโรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างมา 2 โรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	ระดับชั้น						รวม
	ม.4		ม.5		ม.6		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ปรินส์รอยแยลวิทยาลัย	151	192	155	194	125	220	1027
ยุพราชวิทยาลัย	325	410	327	427	298	358	2245
รวมสอง โรงเรียน							3272

ขั้นที่ 2 จากโรงเรียนที่สุ่มได้ในขั้นแรก ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน (proportional stratified random sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน เป็นไปตามสัดส่วนของประชากรในโรงเรียนนั้น ๆ โดยใช้สูตรคำนวณ (ส่งศักดิ์ ทิตาราม, 2529: 348)

$$n_i = \frac{nN_i}{N}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (จำนวน)

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

N_i = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม

n_i = จำนวนตัวอย่างที่สุ่มจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

เมื่อแทนค่าสูตร จะได้กลุ่มตัวอย่างของทั้งสองโรงเรียน เป็นไปตามสัดส่วนดังนี้ โรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 63 คน โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 138 คน

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยสุ่มจำนวนตัวอย่าง จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 ถึง 6 ตามขั้นตอนดังนี้ จำนวนห้องใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ส่วนจำนวนนักเรียนใช้การกำหนดสัดส่วน และเลขที่นักเรียนใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling)

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน ชั้นเรียน ห้องเรียนและเลขที่

ชื่อโรงเรียน	ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	ห้องที่สุ่มตัวอย่าง	เลขที่กลุ่มตัวอย่าง
ปรินส์รอยแยลวิทยาลัย	มัธยมปีที่ 4	21	4/1	2-7-12-18-25-34-40 = 7
			4/4	1-5-11-19-22-39-41 = 7
			4/8	9-12-23-26-34-36-42 = 7
	มัธยมปีที่ 5	21	5/3	5-12-18-21-25-43-49 = 7
			5/8	4-5-13-23-27-33-44 = 7
			5/10	2-6-15-20-24-30-34 = 7
	มัธยมปีที่ 6	21	6/7	3-21-22-28-39-40-47 = 7
			6/9	10-11-18-25-34-42-48 = 7
			6/10	5-14-21-24-30-38-45 = 7
ยุพราชวิทยาลัย	มัธยมปีที่ 4	48	4/3	1-2-4-9-12-20-25-28-30-35-36-41-48-49-52-53 = 16
			4/7	3-5-11-14-18-20-23-25-26-32-38-41-42-43-45-50 = 16
			4/9	5-7-8-15-17-20-22-30-31-36-38-39-40-42-48-51 = 11
	มัธยมปีที่ 5	49	5/5	1-3-4-13-15-20-22-28-29-32-36-38-39-41-44-49 = 16
			5/6	3-5-7-15-19-20-24-26-28-29-30-35-38-41-45-46 = 16

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	ห้องที่สุ่มตัวอย่าง	เลขที่กลุ่มตัวอย่าง
			5/10	2-5-10-13-15-17-20-21-24-31-33-39-41-45-49-51-52 = 17
	มัธยมปีที่ 6	41	6/4	2-5-6-8-11-16-21-25-33-45-48-53-56 = 13
			6/8	3-9-12-15-18-20-22-24-25-27-30-35-48-50 = 14
			6/9	5-8-11-12-19-20-23-31-37-40-42-47-49-53 = 14
รวม 2 โรงเรียน				จำนวน 201 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยค้นคว้าจากตำราต่าง ๆ พร้อมทั้งจะขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย แบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด (open-ended questions) เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นได้โดยอิสระและปลายปิด (close-ended questions) ซึ่งกำหนดคำตอบไว้หลายคำตอบเพื่อให้ผู้ตอบเลือกข้อที่ต้องการมากที่สุด โดยในคำถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานศึกษา รายได้ต่อเดือน จำนวน 5 ข้อ และพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 รูปแบบรายการละครโทรทัศน์

เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบแบบมีน้ำหนัก (rating scale) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ จำนวน 49 ข้อ โดยแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ต้องการมากที่สุด	5	คะแนน
ต้องการมาก	4	คะแนน
ต้องการปานกลาง	3	คะแนน
ต้องการน้อย	2	คะแนน
ไม่ต้องการ	1	คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อควรปรับปรุงรายการละครโทรทัศน์

เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาที่ควรปรับปรุง จำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกลำดับความสำคัญ (ranking item) โดยอาศัย หลักของ Miller อ้างใน วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531: 20) กำหนดขนาด ของประเภทของสื่อที่เลือกในการเปิดรับ ดังนี้

เปิดรับอันดับ 1	5	คะแนน
เปิดรับอันดับ 2	4	คะแนน
เปิดรับอันดับ 3	3	คะแนน
เปิดรับอันดับ 4	2	คะแนน
เปิดรับอันดับ 5	1	คะแนน

จากสูตร

$$\frac{(\text{อันดับ } 1 \times 5) + (\text{อันดับ } 2 \times 4) + (\text{อันดับ } 3 \times 3) + (\text{อันดับ } 4 \times 2) + (\text{อันดับ } 5 \times 1)}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}}$$

การทดสอบเครื่องมือ

1. สร้างแบบสอบถามโดยจะศึกษาค้นคว้าตามแนวทางการตรวจเอกสารแล้วจะนำไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถาม และการครอบคลุมในทุกประเด็นของวัตถุประสงค์

2. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน

3. นำแบบสอบถามกลับมาตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยพิจารณาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ (alpha) ของครอนบาค (cronrach) ซึ่งแบบสอบถามมีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

4. นำแบบสอบถามกลับมาตรวจสอบแก้ไข และปรึกษากรรมการที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง จึงจัดพิมพ์แล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป

การรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือจากบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในเดือนเมษายน 2550 เพื่อขออนุญาตต่อผู้อำนวยการโรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัยและโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอนและชี้แจงให้นักเรียนในการขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามครั้งนี้

2. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยไปโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่างและยื่นหนังสือขออนุญาตต่อผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ผู้สอนและอธิบายการกรอกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

การรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจัดเป็นหมวดหมู่ เรียบเรียงค่าต่าง ๆ ของตัวแปรแล้วนำข้อมูลเข้ารหัสเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์และการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างสถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อแจกแจงความถี่ของข้อมูล ค่าเฉลี่ย (mean) เพื่อวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลางของข้อมูล ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล

1.2 ลักษณะการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างสถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อแจกแจงความถี่ของข้อมูล ค่าเฉลี่ย (mean) เพื่อวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลางของข้อมูล ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล

2. รูปเป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างสถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อแจกแจงความถี่ของข้อมูล ค่าเฉลี่ย (mean) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบรายการละคร โทรทัศน์ตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล เกี่ยวกับองค์ประกอบรายการละคร โทรทัศน์

โดยมีการแบ่งค่าเฉลี่ยออกตามลำดับโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์และแปลของคะแนนเฉลี่ย อาศัยหลักของ Miller อ้างใน วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531: 20) ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความต้องการมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีความต้องการน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	ไม่มีความต้องการ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางปรับปรุงรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างสถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อแจกแจงความถี่ของข้อมูล ค่าเฉลี่ย (mean) เพื่ออธิบายข้อมูลในการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของรายการละคร โทรทัศน์

บทที่ 4
ผลการวิจัยและวิจารณ์

การนำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง "รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" ได้แบ่งการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาของการวิจัยเป็นหลักคือ

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 รูปแบบการจัดรายการละครโทรทัศน์ที่ต้องการ

ตอนที่ 3 แนวทางในการปรับปรุงรายการโทรทัศน์

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชาการศาสตร์ของเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ (ตาราง 3)

1. เพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเยาวชนเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงโดยเป็นเพศชาย ร้อยละ 55.72 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 44.28

2. อายุ

จากผลการวิเคราะห์เยาวชนมีอายุเฉลี่ย 16.11 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 ปี อายุสูงสุด 19 ปี และมีอายุต่ำสุด 15 ปี

3. ระดับการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์พบว่า เยาวชนมีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายปีที่4-6 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 มีจำนวนสูงสุด ร้อยละ 34.83 รองลงมาคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 6 ร้อยละ 33.83 และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 5 มีจำนวนต่ำสุด คือร้อยละ 31.34

4. สถานศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า เยาวชนโรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย มีร้อยละ 50.15 และโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย มีร้อยละ 49.75

5. รายได้ต่อเดือน

จากการศึกษาพบว่าเยาวชนมีรายได้เฉลี่ย 2,260.20 บาท ต่อคนต่อเดือน ค่าเบี่ยงมาตรฐานเท่ากับ 814.68 ต่อคนต่อเดือน รายได้ส่วนตัวสูงสุด 8,000 บาท ต่อคนต่อเดือน และรายได้ส่วนตัวต่ำสุด คือ 900บาท ต่อคนต่อเดือน ช่วงรายได้ที่มีความถี่สูงสุดคือ 2,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 28.86 รองลงมาคือ 1,500 บาท มีจำนวนร้อยละ 24.38 และมีรายได้ 2,500 บาทต่อเดือน ร้อยละ 19.90

สรุปผลการวิจัย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์กล่าวโดยสรุปคือ เยาวชนส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 16.11 ปี เยาวชนศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุด และโรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย มีจำนวนเยาวชนมากกว่าโรงเรียนขุพราชวิทยาลัย รายได้เฉลี่ยคือ 2,260 ต่อคนต่อเดือน

วิจารณ์ผลการวิจัย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่พบว่าเยาวชนเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากในขั้นตอนวิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจับฉลาก จึงเป็นสาเหตุให้ได้กลุ่มเยาวชนที่เป็นชายมากกว่าเพศหญิง และถ้าหากพิจารณาให้ลึกลงไปถึงในโรงเรียนจะพบว่านักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงทั้งสองโรงเรียน อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนทั้งสองแห่งเป็นโรงเรียนที่มีศักยภาพด้านการศึกษาสูงจะสังเกตเห็นได้ว่านักเรียนที่เป็นนักเรียนดีเด่นไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา กิจกรรม หรือความสามารถ ออกตามสื่อต่าง ๆ ทั้งสองโรงเรียนโดยเป็นนักเรียนชายส่วนใหญ่ โดยส่วนมากนักเรียนจะมีความรู้ความสามารถติดตัวมาก่อนที่จะเริ่มศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเมื่อมาศึกษาต่อที่โรงเรียนทั้งสองแห่งนี้ก็เป็นการสานต่อความรู้ความสามารถในขณะที่โรงเรียนก็มีการสนับสนุนให้กับนักเรียนอยู่แล้ว และนอกจากนี้ ผู้ปกครองเห็นว่ารงเรียนทั้งสองแห่งนี้มีศักยภาพทางด้านการศึกษาสูง จึงส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนทั้งสองแห่งนี้

ส่วนเยาวชนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เนื่องจากว่าในสถานศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีหลักสูตรการเรียนที่หลากหลายทำให้ต้องเพิ่มจำนวนห้องเรียนให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนที่จะเข้ามาศึกษาตามโปรแกรมวิชาของแต่ละหลักสูตรอีกทั้งยังเป็นภาคแรกของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เยาวชนจึงมาสมัครเรียนกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ให้มีการจัดการศึกษาขั้นต่ำตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชัยยศ อิ่มสุวรรณ (2542: 24)

ทางด้านรายได้ เยาวชนมีรายได้สูงสุด 8,000 บาท ต่อคนต่อเดือนและรายได้ต่ำสุด 900 บาท ต่อคนต่อเดือน สาเหตุที่เยาวชนมีรายได้สูงสุดและต่ำสุดที่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากหน้าที่การงานของผู้ปกครอง ซึ่งมีตั้งแต่ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการไปถึงเกษตรกรทั่วไป ด้วยฐานะที่แตกต่างกันนั้น ความสามารถในการให้เงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายแก่บุตรหลานจึงไม่เท่ากัน

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ (n = 201)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	112	55.72
หญิง	89	44.28
อายุ		
15 ปี	69	34.33
16 ปี	50	24.88
17 ปี	74	36.82
18 ปี	6	2.99
19 ปี	2	1.00
หมายเหตุ		
อายุเฉลี่ย = 16.11 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.95 ปี		
อายุต่ำสุด = 15 ปี อายุสูงสุด = 19 ปี		
การศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	70	34.83
มัธยมศึกษาปีที่ 5	63	31.34
มัธยมศึกษาปีที่ 6	68	33.83
สถานศึกษา		
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	100	49.75
โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย	101	50.25

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 1,500 บาท	49	24.38
1,501 – 2,000 บาท	58	28.86
มากกว่า 3,000 บาท	40	19.90
2,501- 3,000 บาท	36	17.91
2,001 – 2,500 บาท	18	8.96
หมายเหตุ :		
รายได้เฉลี่ย = 2,260.20 บาท	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 814.68 บาท	
รายได้ต่ำสุด = 900.00 บาท	รายได้สูงสุด = 8,000.00 บาท	

พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์

1. สาเหตุที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ (ตาราง 4)

จากผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ จำนวน 68 คน หรือร้อยละ 33.83 รับชมเพื่อผ่อนคลายความเครียด ร้อยละ 25.37 รับชมเพื่อความเพลิดเพลิน ร้อยละ 22.39 รับชมเพื่อฆ่าเวลา และรับชมเพราะเบื่อรายการโทรทัศน์อื่นมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 9.45 ส่วนรับชมเพื่อนำเรื่องราวไปสนทนากับผู้อื่น ร้อยละ 8.96

2. สถานีที่เปิดรับชม

จากการวิจัยพบว่า สถานีที่เยาวชนเปิดรับชมรายการโทรทัศน์มากที่สุด พบว่ามีร้อยละ 99.50 เท่ากัน คือ ช่อง 3 - และช่อง 7 ส่วนช่อง TITV มีร้อยละ 95.02 ช่อง 9 ร้อยละ 93.03 และช่อง 5 มีร้อยละ 92.54

3. ความถี่ในการเปิดรับชม

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนเปิดรับรายการโทรทัศน์ 4 วัน ต่อสัปดาห์ มีร้อยละ 64.68 รองลงมาคือ 2 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 20.40 และ 3 วัน ต่อสัปดาห์ ร้อยละ 9.45

4. ลักษณะการเปิดรับชมโทรทัศน์

*จากการวิจัยพบว่า ลักษณะการรับชมส่วนใหญ่ อยู่ที่ร้อยละ 39.30 รับชมเฉพาะ*ช่วงที่สนใจ ร้อยละ 26.37 รับชมบางช่วงของรายการ และรับชมตลอดรายการมีจำนวนเท่ากัน อยู่ที่ร้อยละ 17.41 และร้อยละ 16.92 เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้เป็นเพื่อน

5. บุคคลที่ร่วมรับชมรายการโทรทัศน์

จากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ รับชมรายการโทรทัศน์ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 41.26 รองลงมาคือรับชมกับเพื่อน ร้อยละ 35.32 และร้อยละ 17.43 รับชมคนเดียว

6. ช่วงเวลาที่เคยเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์

เยาวชนส่วนใหญ่รับชมรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์-ศุกร์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมาคือช่วงเวลา 20.00-22.00 น. คิดเป็นร้อยละ 12.44 และช่วงเวลา 19.00-20.00 น.และ 21.00-22.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.44 ส่วนช่วงเวลาที่เยาวชนเปิดรับชมรายการโทรทัศน์น้อยที่สุดคือ ช่วงเวลา 7.00-8.00 น.และ 15.00-16.00 น.เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ส่วนในวันเสาร์-อาทิตย์นั้น เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุดในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. คิดเป็นร้อยละ 28.86 รองลงมาคือช่วงเวลา 22.00-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 22.89 และช่วงเวลา 09.00-10.00 น. คิดเป็นร้อยละ 7.46 ส่วนช่วงเวลาที่เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์น้อยที่สุด คือช่วงเวลา 05.00-06.00 น.และช่วง 13.00-14.00 น. มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 1.00

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าสาเหตุที่เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ ส่วนมากรับชมเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดมากที่สุด สถานีที่เปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุดคือช่อง 3 และช่อง 7 และพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากกว่า 4 วันต่อสัปดาห์ซึ่งเยาวชนส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์เฉพาะช่วงที่สนใจและยังพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่จะรับชมรายการละครโทรทัศน์กับสมาชิกในครอบครัว วันจันทร์ถึงวันศุกร์เยาวชนรับชมรายการละครโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น.และในวันเสาร์-อาทิตย์นั้น เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น.

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าเยาวชนรับชมรายการละครโทรทัศน์เพื่อผ่อนคลายความเครียดเนื่องจากสภาวะที่อยู่ในวัยเรียนทั้งการเรียนในห้องเรียนรวมไปถึงการเรียนพิเศษนอกเหนือจากการเรียนในเวลาปกติ หรือแม้แต่การอ่านหนังสือเตรียมสอบหรือทำการบ้านก็อาจจะทำให้เกิดภาวะความเครียดได้ ซึ่งทำให้เยาวชนต้องการรับชมรายการละครโทรทัศน์เพื่อผ่อนคลาย

อารมณ์ความเครียด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทณิดา พันธุมเสน (2536: 81) ซึ่งศึกษาเรื่อง "การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของสื่อมวลชนนักเรียน" พบว่านักเรียนมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เนื้อหาที่เปิดรับอันดับหนึ่งคือ บันเทิง อันดับสองคือ ข่าว และอันดับสุดท้ายคือ ประเภทความรู้

ด้านสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชม พบว่า เยาวชนที่เปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ทางช่อง 3 และช่อง 7 เท่ากันทั้งนี้เพราะทั้งสองสถานีเป็นสถานีที่ออกอากาศรายการละครโทรทัศน์ในช่วงเวลาเดียวกัน รวมไปถึงเนื้อหาของละครที่ถูกใจผู้ชมและความถี่ในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์มากพอ ๆ กัน โดยผสมผสานระหว่างสาระความรู้และความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

ส่วนทางด้านการเปิดรับชมพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์มากกว่า4วันต่อสัปดาห์ เพราะนอกเหนือจากเวลาเรียนแล้ว เยาวชนก็มีเวลาที่จะพักผ่อนบ้าง เช่น ถ้าวันไหนไม่มีการบ้าน หรือต้องอ่านหนังสือเพื่อที่จะเตรียมสอบในวันต่อไปเยาวชนก็มีเวลาที่จะพักผ่อนและเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์และ โดยส่วนใหญ่วันเสาร์อาทิตย์ซึ่งเป็นวันหยุดถ้าเยาวชนไม่มีเรียนพิเศษก็จะมีเวลาพักผ่อนและเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ได้ตามปกติ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการเปิดรับสื่อ (n = 201)

การเปิดรับชมรายการโชว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาเหตุที่รับชม		
ผ่อนคลายความตึงเครียด	68	33.83
ฆ่าเวลา	45	22.39
เบื่อรายการโทรทัศน์อื่น	19	9.45
เพื่อความเพลิดเพลิน	51	25.37
เพื่อนำเรื่องราวไปสนทนากับผู้อื่น	18	8.96
สถานีที่เคยรับชมรายการละครโทรทัศน์ *		
ช่อง 3	200	99.50
ช่อง 5	186	92.54
ช่อง 7	200	99.50
ช่อง 9	187	93.03
ช่อง TITV	191	95.02

ตาราง 4 (ต่อ)

การเปิดรับชมรายการโชว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความถี่ของการรับชม		
1 วันต่อสัปดาห์	11	5.47
2 วันต่อสัปดาห์	41	20.40
3 วันต่อสัปดาห์	19	9.45
มากกว่า 4 วันต่อสัปดาห์	130	64.68
ลักษณะการรับชม		
รับชมตลอดรายการ	35	17.41
ชมเฉพาะช่วงที่สนใจ	79	39.30
รับชมบางช่วงของรายการ	53	26.37
เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้เป็นเพื่อน	34	16.92
บุคคลที่ร่วมรับชม		
คนเดียว	35	17.41
เพื่อน	71	35.32
สมาชิกในครอบครัว	95	47.26
ช่วงเวลาที่รับชมรายการละครโทรทัศน์ ในวันจันทร์-ศุกร์		
05.00-06.00	7	3.48
07.00-08.00	1	0.50
08.00-09.00	2	1.00
14.00-15.00	2	1.00
15.00-16.00	1	0.50
16.00-17.00	5	2.49
17.00-18.00	4	1.99
18.00-19.00	79	39.30
19.00-20.00	23	11.44
20.00-21.00	25	12.44
21.00-22.00	23	11.44
22.00-23.00	21	10.45
23.00-24.00	8	3.98

ตาราง 4 (ต่อ)

การเปิดรับชมรายการโชว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วันเสาร์-อาทิตย์		
05.00-06.00	2	1.00
07.00-08.00	8	3.98
09.00-10.00	15	7.46
10.00-11.00	58	28.86
11.00-12.00	11	5.47
12.00-13.00	8	3.98
13.00-14.00	2	1.00
14.00-15.00	5	2.49
15.00-16.00	4	1.99
16.00-17.00	4	1.99
17.00-18.00	4	1.99
18.00-19.00	7	3.48
19.00-20.00	3	1.49
20.00-21.00	10	4.98
21.00-22.00	8	3.98
22.00-23.00	46	22.89
23.00-24.00	6	2.99

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตอนที่ 2 รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชน

เนื่องจากรายการละครโทรทัศน์ แบ่งออกเป็นหลายประเภทในงานวิจัยเล่มนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงแบ่งประเภทรายการละครโทรทัศน์ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

รายการละครชุดหลายตอนจบ ได้แก่ เรื่องราวที่ดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันโดยตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอน จนถึง 40 ตอนจบ ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์

รายการละครตอนเดียวจบ ได้แก่ ละครเป็นที่เรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่เป็นชุดเดียวกันตลอด เรื่องที่นำมาออกอากาศจะไม่เกี่ยวเนื่องกัน แต่แนวของเรื่องจะเป็นในทำนองเดียวกัน

รายการละครชุดจบในตอน ได้แก่ ละครที่สรุปเรื่องราวในตอนภายใน 30 หรือ 60 นาทีออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ซึ่งเนื้อหาหลักจะเป็นแนวเดียวกัน และผู้แสดงจะเป็นชุดเดียวกันตลอด

1. รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ

จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ ที่เยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ต้องการ คือ

1. องค์ประกอบหลักที่เยาวชนมีความต้องการระดับมาก สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ (ตาราง 5)

1. เครื่องแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14
2. เสียงประกอบในละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90
3. เสียงเพลงในละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78
4. ฉากและการตกแต่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75
5. ต้องการชมละครจากประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71
6. การสร้างความสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71
7. ยุคสมัยของเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70
8. แก่นเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64
9. รูปแบบละครที่ต้องการชม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57
10. แนวละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

2. เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย

จากผลการวิจัยตามองค์ประกอบหลักข้างต้น ทำให้พบว่า (ตาราง 6)

เครื่องแต่งกาย

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านเครื่องแต่งกายที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ความทันสมัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32
- ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13
- สีสันสดใส ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09
- ความสวยงาม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03

เสียงประกอบในละคร (sound effect)

องค์ประกอบด้านเสียงประกอบในละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- เสียงประกอบพิเศษ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99
- เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82

เสียงเพลงในละคร

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านเสียงเพลงในละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ความเป็นสากล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86
- มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84
- เป็นเอกลักษณ์ของละคร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

ฉากและการตกแต่ง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านฉากและการตกแต่งที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- การออกแบบฉากและการตกแต่งภายใน studio ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79
- การใช้สถานที่จริง (out door) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

ที่มาของละครที่ต้องการชม

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านที่มาของละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ประเทศไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15
- ประเทศเกาหลี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86
- ประเทศญี่ปุ่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70
- ฝรั่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68

องค์ประกอบด้านที่มาของละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- ประเทศไต้หวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49
- ประเทศจีน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

การสร้างความสนใจ

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านการสร้างความสนใจที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11
- ความแปลก/ประหลาดใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05
- อารมณ์ขัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82
- การใช้ภาษาท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77
- ความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62
- ล้อเลียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60
- ความกระชับในการเล่าเรื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

องค์ประกอบด้านการสร้างความสนใจที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- เสียดสีสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47
- สะเทือนอารมณ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

ยุคสมัยของเรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านยุคสมัยของเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10
- ย้อนยุค ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

องค์ประกอบด้านยุคสมัยของเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- อนาคต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

แก่นเรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านแก่นเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- เรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20
- เรื่องราวเกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78
- เรื่องศีลธรรม/คุณธรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72
- เรื่องอำนาจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54

องค์ประกอบด้านแก่นเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- เรื่องชนชั้นและวรรณะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35
- เรื่องอุดมคติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28

รูปแบบละครที่ต้องการชม

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านรูปแบบละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94
- สร้างจากบทประพันธ์เก่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

องค์ประกอบด้านรูปแบบละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- นำละครเก่ามาสร้างใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46
- แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44
- นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

แนวละคร

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านแนวละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ละครแนวตลกขบขัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36
- ละครแนวรักโรแมนติก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81
- ละครแนวบู๊แอ็คชั่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73
- ละครเพลง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

องค์ประกอบด้านแนวละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- ละครแนวตื่นเต้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40
- ละครแนวพื้นบ้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37
- ละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36
- ละครแนวมาตรกรรม/สยองขวัญ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31
- ละครแนวประวัติศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

3. องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ (ตาราง 7)

1. แนวตลกขบขัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36
2. การแต่งกายทันสมัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32
3. เป็นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20
4. ละครไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15
5. การแต่งกายมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13
6. ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11
7. การนำเสนอแบบยุคปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10

8. การแต่งกายสีสันสดใส ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09
9. ความแปลก/ประหลาดใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05
10. เครื่องแต่งกายที่มีความสวยงาม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03

และองค์ประกอบย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 10 อันดับสุดท้าย ได้แก่

1. การนำละครเก่ามาสร้างใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46
2. การแปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44
3. ละครตื่นเต้นลึกลับ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40
4. ละครพื้นบ้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37
5. ละครชีวิตสะท้อนสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36
6. เป็นเรื่องชนชั้นและวรรณะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35
7. การนำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35
8. แนวฆาตรกรรม/สยองขวัญ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31
9. เป็นเรื่องอุดมคติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28
10. ละครประวัติศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

4. องค์ประกอบด้านช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ(ตาราง8)

พบว่าในวันจันทร์ถึงศุกร์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับรายการละครโทรทัศน์ คือ ช่วงเวลา 18.00–19.00 คิดเป็นร้อยละ 30.35 รองลงมาคือช่วงเวลา 22.00-23.00 คิดเป็นร้อยละ 21.39 และช่วงเวลา 19.00-20.00 คิดเป็นร้อยละ 16.92

ส่วนในวันเสาร์อาทิตย์นั้น พบว่าเยาวชนจำนวนถึงร้อยละ 25.37 ต้องการให้รายการละครโทรทัศน์ออกอากาศในเวลา 10.00-11.00 รองลงมาคือช่วงเวลา 09.00-10.00และ 22.00-23.00 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.92 และช่วงเวลา 11.00-12.00 คิดเป็นร้อยละ 8.49

เมื่อวิเคราะห์ถึงเวลาในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์พบว่าเยาวชนเกินครึ่งร้อยละ 64.68 ต้องการให้นำเสนอรายการละครโทรทัศน์เป็นเวลา1ชั่วโมงรองลงมาคือ 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 26.37 และเวลา 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 8.95 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบรายการโทรทัศน์ประเภท ละครชุดหลายตอนจบ

จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่าองค์ประกอบหลักรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด สามอันดับแรกได้แก่ ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านเสียงประกอบในละคร และด้านเสียงเพลงในละคร และองค์ประกอบหลักที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านแก่นเรื่อง ด้านรูปแบบละครที่ต้องการชม และด้านแนวละคร

องค์ประกอบด้านเครื่องแต่งกาย พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความทันสมัย ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง และ สีสันสดใส ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 4.13 4.09 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านเสียงประกอบในละคร พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่เสียงประกอบพิเศษ และเสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 3.82 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านเสียงเพลงในละคร พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความเป็นสากล มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ เป็นเอกลักษณ์ของละคร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 3.84 3.65 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านแก่นเรื่อง พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ เรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว เรื่องการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว และเรื่องศีลธรรม/คุณธรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 3.76 3.72 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านรูปแบบที่ต้องการชม พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ สร้างจากบทประพันธ์เก่า และนำละครเก่ามาสร้างใหม่ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 3.67 3.46 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านแนวละคร พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ละครแนวตลกขบขัน ละครแนวรักโรแมนติก และละครแนวบู๊แอ๊คชั่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 3.81 3.73 ตามลำดับ

จากผลการวิจัยดังกล่าว พบว่าองค์ประกอบย่อยที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ละครแนวตลกขบขัน เครื่องแต่งกายที่มีความทันสมัย แก่นเรื่องความรักระหว่างนุ่มสาว ชมละครจากประเทศไทย เครื่องแต่งกายที่มีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์ ยุคปัจจุบัน เครื่องแต่งกายมีสีสันสดใส ความแปลกประหลาดใจ เครื่องแต่งกายมีความสวยงาม มีเสียงประกอบในละครมีเสียงประกอบพิเศษ สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ ชมละครจากประเทศเกาหลี เสียงประกอบในละครมีความเป็นสากล เสียงประกอบมีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ มีอารมณ์ขัน

เสียงประกอบในละคร เสียงที่มรอยู่จริงในธรรมชาติ ละครแนวรักโรแมนติก ออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio การใช้ภาษในท้องถิ่น การดูแลเอาใจใส่ภาในครอบครัว ละครแนวบู๊แอ็คชั่น เรื่องศีลธรรมคุณธรรม ชมละครจากประเทศญี่ปุ่น การใช้สถานที่จริง outdoor ชมละครฝรั่ง สร้างจากบทประพันธ์เก่า เสียงประกอบในละครเป็นเอกลักษณ์ของละคร มีเงื่อนงำสลับซับซ้อน การล้อเลียน ความกระชับในการเล่าเรื่อง เรื่องอำนาจ ย้อนยุค และละครเพลง

ในส่วนขององค์ประกอบย่อยที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ยุคสมัยแบบอนาคต นำละครเก่ามาสร้างใหม่ แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ ละครแนวตื่นเต้น ละครแนวพื้นบ้าน ละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม แก่นเรื่องชนชั้นและวรรณะ รูปแบบละครแบบนำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ แนวละครแนวฆาตกรรมสยองขวัญ แก่นเรื่องอุดมคติ และ แนวละครแนวประวัติศาสตร์

จากผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบตามความต้องการของเยาวชนได้ดังนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสนในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์ถึงศุกร์ ช่วงเวลา 18.00-19.00 เสาร์และอาทิตย์คือ ช่วงเวลา 10.00-11.00 ในส่วนของระยะเวลาในการนำเสนอรายการ พบว่า ควรมีความยาวหนึ่งชั่วโมง ด้านแนวละครเป็นแนวละครที่มีความตลกขบขัน ส่วนรูปแบบละครเป็นบทประพันธ์ที่สร้างขึ้นมาใหม่โดยเป็นละครที่สร้างจากประเทศไทย แสดงถึงยุคสมัยของเรื่องเป็นปัจจุบัน ในส่วนของแก่นเรื่องเป็นเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว โดยมีเครื่องแต่งกายที่ทันสมัย และใช้การออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio ซึ่งเสียงประกอบในละคร เป็นเพลงที่มีความเป็นสากล ซึ่งเสียงประกอบใช้เสียงประกอบพิเศษ รวมถึงการสร้างความสนใจให้เกิดความเพลิดเพลินในการชมละครโทรทัศน์

วิจารณ์ผลวิจัย

รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ

1. เครื่องแต่งกาย

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมความทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องเนื้อหา การดำเนินเรื่อง ตัวละคร ที่เยาวชนต้องการรับชม เพราะเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมไปถึงพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายที่เยาวชนอาจจะดูเพื่อเลียนแบบการแต่งกายที่แต่งนอกเหนือจากการเรียนในวันปกติ

2. เสียงประกอบในละคร

จากการวิจัยพบว่าเยาวชนต้องการเสียงประกอบพิเศษ ทั้งนี้เป็นเพราะวัยรุ่นยังเป็นวัยที่ชอบความแปลกใหม่เพื่อเป็นสีสันและอรรถรสของการชมละคร การสร้างความตื่นเต้น

ตกใจ เร้าอารมณ์ได้ตามการดำเนินเรื่องของละคร เช่น เสียงหมาหอน ก็เป็นการสร้างความระทึกขวัญตามได้ และลุ้นว่า เหตุการณ์จะดำเนินการต่อไปอย่างไร

3. ด้านเสียงเพลงในละคร

จากการวิจัยพบว่าเยาวชนต้องการ ความเป็นสากลทางด้านเสียงเพลงจากรายการละครที่เยาวชนรับชม เพราะการใช้เพลงที่มีความเป็นสากลที่เป็นที่รู้จักสำหรับเยาวชน เป็นการทำให้เกิดการติดตามอย่างหนึ่งและเมื่อรับชมแล้ว เยาวชนสามารถเอาไปใช้ในการสนทนากับกลุ่มเพื่อนได้ด้วย

4. ฉากและการตกแต่ง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการการออกแบบฉากและการตกแต่งภายใน studio อาจเป็นเพราะว่า ภายใน studio สามารถสร้างฉากที่ไม่มีจริง เหมือนเป็นการสร้างจินตนาการและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้กับเยาวชนด้วย และนอกจากนี้ ฉากที่สร้างขึ้นสามารถบ่งบอกถึงสถานการณ์ อารมณ์ของตัวละครได้ด้วย

5. ที่มาของละครที่ต้องการชม

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการชมละครจากประเทศไทย เพราะละครไทยการนำเสนอเรื่องราวที่ใกล้ตัวดูแล้วสามารถเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องเสียเวลาในการทำความเข้าใจใหม่เหมือนกับละครของต่างประเทศ เช่นเรื่องของกฎหมาย สัญลักษณ์ป้ายจราจร และที่สำคัญคือภาษาที่สามารถเข้าใจได้ทันที และบางครั้ง การดูละคร อาจเหมือนเป็นการย้อนดูสถานการณ์ในปัจจุบันที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ด้วย นอกจากนี้ในช่วงเวลาที่เยาวชนกลับจากโรงเรียนหรือเรียนพิเศษ ก็เป็นเวลาเย็นหรือค่ำแล้ว และเป็นช่วงเวลาที่ละครไทยกำลังออกอากาศ ไม่พบละครที่เป็นต่างประเทศ เพราะเวลาออกอากาศของละครของต่างประเทศส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงเวลาที่เยาวชนไม่ได้ดู เช่น ช่วงเวลากลางวัน บ่าย และออกอากาศอีกครั้งก็เป็นเวลาหลังเที่ยงคืน เช่นละครโทรทัศน์ช่อง 3 ที่ช่วงเวลาบ่ายจะมีละครจากประเทศเกาหลี จีน และในช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน จะมีละครเกาหลี อีกครั้ง เวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่เยาวชนไม่มีเวลาดู และเวลากลับมาบ้านก็เป็นเวลาออกอากาศของละครไทยไปแล้ว ส่วนในอันดับ 2 เป็นประเทศเกาหลี เพราะในเวลาเสาร์อาทิตย์เป็นวันพักผ่อนของเยาวชนส่วนใหญ่ หรืออาจจะเป็นช่วงเวลาก่อนออกจากบ้านไปเรียนพิเศษ หรือกิจกรรมอื่น และเป็นช่วงเวลาที่ละครจากประเทศเกาหลีกำลังออกอากาศอยู่ด้วย เช่นช่อง 7 ทุกวันเสาร์อาทิตย์ เวลาช่วงเช้า จะเป็นละครเกาหลี เช่นเรื่องเจ้าหญิงวุ่นวายกับเจ้าชายเย็นชา ซึ่งเป็นที่นิยมมาก เยาวชนเกือบทุกคนรู้จักละครเรื่องนี้และติดละครเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน ด้วยเนื้อหาของละครที่มีความน่ารักสดใสของบทพระเอกและนางเอก ที่ยังเป็นวัยรุ่น จึงทำให้ละครเกาหลีส่วนใหญ่เป็นที่ชื่นชอบของหมู่เยาวชน ละครเกาหลีจึงถูกกำหนดให้มีการออกอากาศเป็นช่วงเวลาที่เยาวชนมีเวลาว่างในการรับชม

6. การสร้างความสนใจ

ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์ การชมรายการละครโทรทัศน์ที่ไม่มีความน่าสนใจ ก็อาจทำให้รายการละครเรื่องนั้นน่าเบื่อ ไม่สนุกสนาน ดังนั้นเนื้อหาของรายการละคร โทรทัศน์ จึงควรมีเนื้อหาให้น่าสนใจ เมื่อติดตามชมแล้วมีความเพลิดเพลินในการรับชม เพราะเยาวชนที่ติดตามละครก็เพื่อสร้างความบันเทิงให้กับตัวเอง และผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนด้วย

7. ยุคสมัยของเรื่อง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมยุคสมัยของเรื่องที่อยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากละครที่สร้างในสมัยปัจจุบัน ที่มีความทันสมัยของรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ค่อนข้างตรงกับผู้ชมละครที่เป็นเยาวชน ผู้สร้างละครที่เกี่ยวกับเยาวชนหรือนักศึกษา มักจะหยิบเอาประเด็นที่กำลังเป็นที่น่าสนใจในสถานการณ์ปัจจุบันมาสร้างเป็นละครโดยให้ตัวละครดำเนินไปตามปัญหาที่เกิดขึ้น และทำการแก้ปัญหา รวมไปถึงการดำเนินเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตในรั้วโรงเรียน นอกจากนี้เยาวชนยังอาจมองไปถึงเรื่องการแต่งตัวแฟชั่นในเยาวชนในปัจจุบัน และเกิดการเลียนแบบการแต่งกายได้เช่นกัน เช่นละครเรื่อง น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์ ที่ออกอากาศทางช่อง 3 ทุกวันเสาร์ และละครเรื่อง กลิ้งไว้ก่อน พ่อสอนไว้ ออกอากาศทางช่อง 7 ทุกวันอาทิตย์ ที่นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มักเป็นปัญหาในเรื่องใกล้ตัวที่มักจะพบเห็นได้ในการดำเนินชีวิตจริง และมักจะสะท้อนปัญหานั้นให้ผู้ชมได้คิดตามไปด้วย

8. แก่นเรื่อง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว เนื่องจาก เยาวชน ยังเป็นวัยรุ่น และเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาวอาจเป็นเรื่องใกล้ตัวและตรงใจผู้ชมที่เป็นเยาวชนในการนำเสนอของละคร เพราะเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาวเป็นเรื่องที่ทุกคนให้ความสนใจอยู่แล้ว และบทละครทุกเรื่องมักจะสอดแทรกเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ถ้าไม่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความรักไม่ว่าละครไหน ก็อาจไม่ติดใจสำหรับผู้ชมไม่เพียงเฉพาะเยาวชน

9. รูปแบบละครที่ต้องการชม

จากการวิจัยพบว่า รูปแบบละครที่เยาวชนต้องการชม คือละครมาสร้างมาจากบทประพันธ์ใหม่ ซึ่งเป็นบทละครที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร ทั้งนี้เพราะเยาวชนเป็นช่วงวัยที่ต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากสิ่งที่ยังไม่เคยได้สัมผัสมาก่อนทั้งในและนอกห้องเรียน การได้ชมละครที่ยังไม่เคยนำมาสร้าง เพื่อเป็นการเปิดโลกการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อนจากการเรียนรู้จากผู้ปกครอง นั่นอาจเป็นสิ่งเก่า ๆ หรือเป็นสิ่งที่ผู้ปกครอง ยังไม่เคยได้พบเห็น และไม่สามารถอธิบายสิ่งใหม่ ๆ ได้ เนื่องจาก เทคโนโลยีในปัจจุบันก้าวล้ำไปมาก ผู้ปกครอง อาจจะยัง

ยึดติดกับสิ่งเก่า ๆ และไม่สามารถตอบสนองความต้องการความอยากรู้และสนใจสิ่งใหม่ ๆ ในปัจจุบันได้ ดังนั้นการรับชมรายการละครโทรทัศน์ที่มาจากบทประพันธ์ใหม่อาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถเปิดโลกกว้างในการเรียนรู้ให้กับเยาวชนได้

10. ด้านแนวละคร

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการแนวละครแนวตลกขบขัน อาจเป็นเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่สนุกสนานร่าเริง ทั้งนี้โดยการนำเสนอเนื้อหาของรายการ การนำเสนอเรื่องราวตลกขบขั้น ก็เป็นอีกหนึ่งวิธีเพื่อสร้างความสนใจ และเป็นพื้นฐานของการจดจำเนื้อหาของผู้ชม สิทธา พินิจภูวดล (2532: 46) กล่าวว่า รายการโทรทัศน์หลากหลายรายการนิยมแทรกบทตลก ดาราตลก หรือมีการล้อเลียน เพื่อเร้าอารมณ์ขันของผู้ชม เพราะความตลกขบขันมักช่วยให้ผ่อนคลายและรู้สึกสดชื่น เมื่อมีการสนทนาพูดคุยกันขึ้น ในวงการธุรกิจโฆษณาประชาสัมพันธ์ และธุรกิจบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นนักจัดรายการ และนักแสดงในรายการบันเทิง มักจะอาศัยอารมณ์ขันเป็นวิธีทางในการนำเสนอสื่อ ซึ่งเป็นวิธีการที่บรรลุเป้าหมายได้

ช่วงเวลาที่เหมาะสมการออกอากาศ

ในการผลิตรายการโทรทัศน์รายการใดรายการหนึ่งออกมานั้น ผู้ผลิตต้องกำหนดและวางแผนถึงกลุ่มเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของรายการก่อน ซึ่งลัดดา จิตตคุนานนท์ (2541: 25) ระบุว่า เวลาในการเปิดรับสาร เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้ส่งสารควรคำนึงถึง มิฉะนั้นเนื้อหาข่าวสารที่ถูกส่งไปจะสูญเปล่าเพราะเวลาไม่เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารพลาดโอกาสเปิดรับสารสิ่งที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ นกาภรณ์ อัจฉริยะกุล (2533: 14) กล่าวว่าการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์เป็นเรื่องราวของการวางนโยบาย การรณรงค์เพื่อการชักจูงผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายให้คอยติดตามชมรายการต่าง ๆ ตลอดจนเป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์เชิงแข่งขัน เพื่อสร้างความนิยมชื่นชอบให้แก่กลุ่มเยาวชน

ตาราง 5 แสดงองค์ประกอบหลักของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ (n=201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย
ระดับความต้องการมาก	
1. เครื่องแต่งกาย	4.14
2. เสียงประกอบในละคร	3.90
3. เสียงเพลงในละคร	3.78
4. ฉากและการตกแต่ง	3.75
5. ที่มาของละครที่ต้องการชม	3.71
6. การสร้างความสนใจ	3.71
7. ยุคสมัยของเรื่อง	3.70
8. แก่นเรื่อง	3.64
9. รูปแบบละครที่ต้องการชม	3.57
10. แนวละคร	3.55

ตาราง 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการเกี่ยวกับองค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ (n = 201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
เครื่องแต่งกาย								
1. ความทันสมัย	105 (52.2 %)	65 (32.3 %)	22 (10.9 %)	8 (4.0 %)	1 (0.5 %)	4.32	0.86	มาก
2. ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง	93 (46.3 %)	57 (28.4 %)	41 (20.4 %)	4 (2.0 %)	6 (3.0 %)	4.13	1.00	มาก
3. สีสันสดใส	92 (45.8 %)	58 (28.9 %)	32 (15.9 %)	15 (7.5 %)	4 (2.0 %)	4.09	1.01	มาก
4. ความสวยงาม	86 (42.8 %)	61 (30.3 %)	35 (17.4 %)	13 (6.5 %)	6 (3.0 %)	4.03	1.06	มาก
					รวม	4.14	0.61	มาก
เสียงประกอบในละคร								
1. เสียงประกอบพิเศษ เช่น เสียงต่อสู้เสียงหุ่นยนต์ เสียงกลอง	73 (36.3 %)	64 (31.8 %)	57 (28.4 %)	2 (1.0 %)	5 (2.5 %)	3.99	0.95	มาก
2. เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ เช่น เสียงนกร้อง สุนัขหอน เสียงปรบมือ เสียงหัวเราะ	62 (30.8 %)	69 (34.3 %)	53 (26.4 %)	5 (2.5 %)	12 (6.0 %)	3.82	1.08	มาก
					รวม	3.90	0.80	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
เสียงเพลงในละคร								
1. มีความเป็นสากล	54 (26.9 %)	96 (47.8 %)	29 (14.4 %)	13 (6.5 %)	9 (4.5 %)	3.86	1.03	มาก
2. มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ	81 (40.3 %)	46 (22.9 %)	40 (19.9 %)	28 (13.9 %)	6 (3.0 %)	3.84	1.18	มาก
3. เป็นเอกลักษณ์ของละคร	45 (22.4 %)	65 (32.3 %)	72 (35.8 %)	13 (6.5 %)	6 (3.0 %)	3.65	0.99	มาก
					รวม	3.78	0.78	มาก
ฉากและการตกแต่ง								
1. ออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio เช่น ละครเรื่อง เป็นต่อ บางรักซอย 9	75 (37.3 %)	45 (22.4 %)	53 (26.4 %)	20 (10.0 %)	8 (4.0 %)	3.79	1.16	มาก
2. ใช้สถานที่จริง (out door)	64 (31.8 %)	33 (16.4 %)	86 (42.8 %)	16 (8.0 %)	2 (1.0 %)	3.70	1.03	มาก
					รวม	3.75	0.92	มาก
ที่มาของละครที่ต้องการชม								
1. ไทย	106 (52.7 %)	44 (21.9 %)	37 (18.4 %)	3 (1.5 %)	11 (5.5 %)	4.15	1.12	มาก
2. เกาหลี	93 (46.3 %)	32 (15.9 %)	42 (20.9 %)	22 (10.9 %)	12 (6.0 %)	3.86	1.28	มาก
3. ญี่ปุ่น	84 (41.8 %)	21 (10.4 %)	56 (27.9 %)	32 (15.9 %)	8 (4.0 %)	3.70	1.27	มาก
4. ฝรั่ง	70 (34.8 %)	55 (27.4 %)	35 (17.4 %)	24 (11.9 %)	17 (8.5 %)	3.68	1.29	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
5. ไต้หวัน	53 (26.4 %)	42 (20.9 %)	74 (36.8 %)	15 (7.5 %)	17 (8.5 %)	3.49	1.20	ปานกลาง
6. จีน	46 (22.9 %)	41 (20.4 %)	66 (32.8 %)	38 (18.9 %)	10 (5.0 %)	3.37	1.17	ปานกลาง
					รวม	3.71	0.74	มาก
การสร้างความสนใจ								
1. ความเพลิดเพลินในการชมละครโทรทัศน์	104 (51.7 %)	35 (17.4 %)	46 (22.9 %)	12 (6.0 %)	4 (2.0 %)	4.11	1.07	มาก
2. ความแปลก/ประหลาดใจ เช่น การดำเนิน เรื่องพลิกผัน ไม่เป็นไปตามที่คาดหมาย	83 (41.3 %)	76 (37.8 %)	19 (9.5 %)	15 (7.5 %)	8 (4.0 %)	4.05	1.08	มาก
3. อารมณ์ขัน เช่น การเล่นมุขตลกของตัวละคร	78 (38.8 %)	51 (25.4 %)	35 (17.4 %)	31 (15.4 %)	6 (3.0 %)	3.82	1.19	มาก
4. การใช้ภาษาในท้องถิ่น	55 (27.4 %)	69 (34.3 %)	59 (29.4 %)	11 (5.5 %)	7 (3.5 %)	3.77	1.02	มาก
5. ความมีเงื่อนงำ / สลับซับซ้อน	70 (34.8 %)	43 (21.4 %)	35 (17.4 %)	47 (23.4 %)	6 (3.0 %)	3.62	1.26	มาก
6. ล้อเลียน เช่น เลียนแบบบุคคลสำคัญให้ดูตลก ขบขัน บุคลิกลักษณะเกินจริง	82 (40.8 %)	52 (25.9 %)	14 (7.0 %)	10 (5.0 %)	43 (21.4 %)	3.60	1.56	มาก
7. ความกระชับในการเล่าเรื่อง	62 (30.8 %)	35 (17.4 %)	73 (36.3 %)	20 (10.0 %)	11 (5.5 %)	3.58	1.18	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
8. เสียดสีสังคม เช่น การพูดหรือการเลียนแบบ เพื่อกระทบกระเทียบ เปรียบเปรย	74 (36.8 %)	43 (21.4 %)	32 (15.9 %)	8 (4.0 %)	44 (21.9 %)	3.47	1.54	ปานกลาง
9. สะเทือนอารมณ์	70 (34.8 %)	38 (18.9 %)	25 (12.4 %)	31 (15.4 %)	37 (18.4 %)	3.36	1.53	ปานกลาง
					รวม	3.71	0.77	มาก
ยุคสมัยของเรื่อง								
1. ปัจจุบัน	94 (46.8 %)	54 (26.6 %)	39 (19.4 %)	8 (4.0 %)	6 (3.0 %)	4.10	1.04	มาก
2. ย้อนยุค	74 (36.8 %)	27 (13.4 %)	46 (22.9 %)	39 (19.4 %)	15 (7.5 %)	3.53	1.35	มาก
3. อนาคต	64 (31.8 %)	30 (14.9 %)	51 (25.4 %)	50 (24.9 %)	6 (3.0 %)	3.48	1.25	ปานกลาง
					รวม	3.70	0.83	มาก
แก่นเรื่อง								
1. เรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว	92 (45.8 %)	64 (31.8 %)	41 (20.4 %)	2 (1.0 %)	2 (1.0 %)	4.20	0.86	มาก
2. เรื่องการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว	62 (30.8 %)	55 (27.4 %)	61 (30.3 %)	20 (10.0 %)	3 (1.5 %)	3.76	1.04	มาก
3. เรื่องศีลธรรม/คุณธรรม	66 (32.8 %)	53 (26.4 %)	49 (24.4 %)	26 (12.9 %)	7 (3.5 %)	3.72	1.15	มาก
4. เรื่องอำนาจ	91 (45.3 %)	19 (9.5 %)	34 (16.9 %)	21 (10.4 %)	36 (17.9 %)	3.54	1.56	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
5. เรื่องชนชั้นและวรรณะ	78 (38.8 %)	24 (11.9 %)	41 (20.4 %)	7 (3.5 %)	51 (25.4 %)	3.35	1.62	ปานกลาง
6. เรื่องอุดมคติ	35 (17.4 %)	43 (21.4 %)	72 (35.8 %)	45 (22.4 %)	6 (3.0 %)	3.28	1.09	ปานกลาง
					รวม	3.64	0.89	มาก
รูปแบบละครที่ต้องการชม								
1. สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ (ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร)	106 (52.7 %)	26 (12.9 %)	30 (14.9 %)	29 (14.4 %)	10 (5.0 %)	3.94	1.31	มาก
2. สร้างจากบทประพันธ์เก่า (ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร)	75 (37.3 %)	51 (25.4 %)	16 (8.0 %)	52 (25.9 %)	7 (3.5 %)	3.67	1.30	มาก
3. นำละครเก่ามาสร้างใหม่	71 (35.3 %)	15 (7.5 %)	67 (33.3 %)	31 (15.4 %)	17 (8.5 %)	3.46	1.33	ปานกลาง
4. แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ	75 (37.3 %)	43 (21.4 %)	27 (13.4 %)	7 (3.5 %)	49 (24.4 %)	3.44	1.59	ปานกลาง
5. นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ	57 (28.4 %)	39 (19.4 %)	44 (21.9 %)	39 (19.4 %)	22 (10.9 %)	3.35	1.36	ปานกลาง
					รวม	3.57	1.08	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
แนวละคร								
1. ละครแนวตลกขบขัน	120 (59.7 %)	50 (24.9 %)	21 (10.4 %)	4 (2.0 %)	6 (3.0 %)	4.36	0.96	มาก
2. ละครแนวรักโรแมนติก	83 (41.3 %)	39 (19.4 %)	45 (22.4 %)	26 (12.9 %)	8 (4.0 %)	3.81	1.22	มาก
3. ละครแนวบู๊แอ็คชั่น	69 (34.3 %)	48 (23.9 %)	55 (27.4 %)	18 (9.0 %)	11 (5.5 %)	3.73	1.18	มาก
4. ละครเพลง	63 (31.3 %)	42 (20.9 %)	37 (18.4 %)	50 (24.9 %)	9 (4.5 %)	3.50	1.29	มาก
5. ละครแนวตื่นเต้นลึกลับ	52 (25.9 %)	39 (19.4 %)	69 (34.3 %)	20 (10.0 %)	21 (10.4 %)	3.40	1.26	ปานกลาง
6. ละครแนวพื้นบ้าน	71 (35.3 %)	34 (16.9 %)	38 (18.9 %)	15 (7.5 %)	43 (21.4 %)	3.37	1.54	ปานกลาง
7. ละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม	72 (35.8 %)	25 (12.4 %)	36 (17.9 %)	40 (19.9 %)	28 (13.9 %)	3.36	1.48	ปานกลาง
8. ละครแนวฆาตกรรม/สยองขวัญ	62 (30.8 %)	44 (21.9 %)	23 (11.4 %)	39 (19.4 %)	33 (16.4 %)	3.31	1.49	ปานกลาง
9. ละครแนวประวัติศาสตร์	57 (28.4 %)	23 (11.4 %)	43 (21.4 %)	30 (14.9 %)	48 (23.9 %)	3.05	1.54	ปานกลาง
					รวม	3.55	0.86	มาก

ตาราง 7 แสดงองค์ประกอบย่อยของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ (n = 201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับความต้องการมาก		
1. แนวตลกขบขัน	4.36	0.96
2. การแต่งกายทันสมัย	4.32	0.86
3. เป็นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว	4.20	0.86
4. ละครไทย	4.15	1.12
5. การแต่งกายที่มีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง	4.13	1.00
6. ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์	4.11	1.07
7. นำเสนอแบบยุคปัจจุบัน	4.10	1.04
8. การแต่งกายสีสันสดใส	4.09	1.01
9. ความแปลก/ประหลาดใจ	4.05	1.08
10. การแต่งกายที่มีความสวยงาม	4.03	1.06
11. การใช้เสียงประกอบพิเศษ	3.99	0.95
12. สร้างจากบทประพันธ์ใหม่	3.94	1.31
13. ละครเกาหลี	3.86	1.28
14. การใช้เสียงประกอบในละครมีความเป็นสากล	3.86	1.03
15. การใช้เสียงประกอบมีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ	3.84	1.18
16. ความมีอารมณ์ขัน	3.82	1.19
17. การใช้เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ	3.82	1.08
18. ละครรักโรแมนติก	3.81	1.22
19. การออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio	3.79	1.16
20. การใช้ภาษาในท้องถิ่น	3.77	1.02
21. เป็นเรื่องการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว	3.76	1.04
22. ละครบู๊แอ็คชั่น	3.73	1.18
23. เป็นเรื่องศีลธรรม/คุณธรรม	3.72	1.15
24. ละครญี่ปุ่น	3.70	1.27
25. การออกแบบฉากในสถานที่จริง	3.70	1.03

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
26. ละครฝรั่ง	3.68	1.29
27. การสร้างละครจากบทประพันธ์เก่า	3.67	1.30
28. การใช้เสียงประกอบที่เป็นเอกลักษณ์	3.65	0.99
29. ความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน	3.62	1.26
30. การล้อเลียน	3.60	1.56
31. ความกระชับในการเล่าเรื่อง	3.58	1.18
32. เป็นเรื่องอำนาจ	3.54	1.56
33. การนำเสนอย้อนยุค	3.53	1.35
34. ละครเพลง	3.50	1.29
35. ระดับความต้องการปานกลาง		
36. ละครไต้หวัน	3.49	1.20
37. การนำเสนอแบบยุคอนาคต	3.48	1.25
38. การเสียดสีสังคม	3.47	1.54
39. การนำละครเก่ามาสร้างใหม่	3.46	1.33
40. การแปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ	3.44	1.59
41. ละครตื่นเต้นลึกลับ	3.40	1.26
42. ละครพื้นบ้าน	3.37	1.54
43. ละครจีน	3.37	1.17
44. ละครชีวิตสะท้อนสังคม	3.36	1.48
45. ความสะเทือนอารมณ์ในการชม	3.36	1.53
46. เป็นเรื่องชนชั้นและวรรณะ	3.35	1.62
47. การนำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ	3.35	1.36
48. ละครฆาตกรรม/สยองขวัญ	3.31	1.49
49. เป็นเรื่องอุดมคติ	3.28	1.09
50. ละครประวัติศาสตร์	3.05	1.54

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละ ของช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ (n=201)

ช่วงเวลาที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
วันจันทร์-ศุกร์		
05.00-06.00	-	-
06.00-07.00	-	-
07.00-08.00	6	2.99
08.00-09.00	1	0.50
09.00-10.00	1	0.50
10.00-11.00	-	-
11.00-12.00	1	0.50
12.00-13.00	-	-
13.00-14.00	-	-
14.00-15.00	6	2.99
15.00-16.00	5	2.49
16.00-17.00	5	2.49
17.00-18.00	6	2.99
18.00-19.00	61	30.35
19.00-20.00	34	16.92
20.00-21.00	24	11.94
21.00-22.00	5	2.49
22.00-23.00	43	21.39
23.00-24.00	3	1.49
วันเสาร์-อาทิตย์		
05.00-06.00	3	1.49
06.00-07.00	-	-
07.00-08.00	5	2.49
08.00-09.00	3	1.49
09.00-10.00	32	15.92

ตาราง 8 (ต่อ)

ช่วงเวลาที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
10.00-11.00	51	25.37
11.00-12.00	17	8.46
12.00-13.00	3	1.49
13.00-14.00	6	2.99
14.00-15.00	2	1.00
15.00-16.00	6	2.99
16.00-17.00	7	3.48
วันเสาร์-อาทิตย์		
17.00-18.00	3	1.49
18.00-19.00	9	4.48
19.00-20.00	4	1.99
20.00-21.00	6	2.99
21.00-22.00	-	-
22.00-23.00	32	15.92
23.00-24.00	12	5.97
ระยะเวลาในการนำเสนอรายการ		
1. 30 นาที	18	8.95
2. 1 ชั่วโมง	130	64.68
3. 1 ชั่วโมง 30 นาที	-	-
4. 2 ชั่วโมง	53	26.37

2. รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ

เมื่อวิเคราะห์รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบจบแล้วพบว่า

1. องค์ประกอบหลักที่เยาวชนมีความต้องการระดับมาก สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ (ตาราง 9)

1. เครื่องแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89
2. เสียงประกอบในละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84
3. ฉากและการตกแต่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74
4. การสร้างความสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71
5. เสียงเพลงในละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65
6. ต้องการชมละครจากประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62
7. ยุคสมัยของเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59

องค์ประกอบหลักที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง คือ

8. แก่นเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41
9. รูปแบบละครที่ต้องการชม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40
10. แนวละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

2. เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย จากผลการวิจัยตามองค์ประกอบหลักข้างต้น ทำให้พบว่า (ตาราง 10)

เครื่องแต่งกาย

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

องค์ประกอบด้านเครื่องแต่งกายที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- สีสันสดใส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94
- ความสวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91
- ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85
- ความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

เสียงประกอบในละคร (sound effect)

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

องค์ประกอบด้านเสียงประกอบในละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- เสียงประกอบพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96
- เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72

ฉากและการตกแต่ง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91

องค์ประกอบด้านฉากและการตกแต่งที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- การออกแบบฉากและการตกแต่งภายใน studio มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84
- การใช้สถานที่จริง (out door) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64

การสร้างความสนใจ

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

องค์ประกอบด้านการสร้างความสนใจที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ความแปลก/ประหลาดใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21
- ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07
- อารมณ์ขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06
- การใช้ภาษาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
- ความกระชับในการเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

องค์ประกอบด้านการสร้างความสนใจที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- สะเทือนอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44
- ความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43
- ล้อเลียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41
- เสียดสีสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

เสียงเพลงในละคร

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79

องค์ประกอบด้านเสียงเพลงในละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ความเป็นสากล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79
- มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58
- เป็นเอกลักษณ์ของละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

ที่มาของละครที่ต้องการชม

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70

องค์ประกอบด้านที่มาของละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99
- ประเทศเกาหลี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63
- ประเทศไต้หวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54
- ฝรั่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54
- ประเทศญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53
- ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ยุคสมัยของเรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

องค์ประกอบด้านยุคสมัยของเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84
- อนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54

องค์ประกอบด้านยุคสมัยของเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- ย้อนยุค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

แก่นเรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86

องค์ประกอบด้านแก่นเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- เรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71
- เรื่องศีลธรรม/คุณธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

องค์ประกอบด้านแก่นเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- เรื่องอำนาจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41
- เรื่องอุดมคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41
- เรื่องราวเกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28
- เรื่องชนชั้นและวรรณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01

รูปแบบละครที่ต้องการชม

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05

องค์ประกอบด้านรูปแบบละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

องค์ประกอบด้านรูปแบบละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- สร้างจากบทประพันธ์เก่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67
- นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31
- นำละครเก่ามาสร้างใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30
- แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

แนวละคร

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89

องค์ประกอบด้านแนวละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ละครแนวตลกขบขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06
- ละครแนวรักโรแมนติก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62
- ละครแนวฆาตกรรม/สยองขวัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52
- ละครแนวบู๊แอ๊คชั่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

องค์ประกอบด้านแนวละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- ละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34
- ละครเพลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18
- ละครแนวตื่นเต้น ลึกลับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15
- ละครแนวพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12
- ละครแนวประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97

3. องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ (ตาราง 11)

1. ความแปลก/ประหลาดใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21
2. ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07
3. ละครตลกขบขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06
4. ความมีอารมณ์ขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06
5. ละครไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99
6. การใช้เสียงประกอบพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96
7. การแต่งกายสีสันสดใส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94
8. การใช้ภาษาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
9. การแต่งกายที่มีความสวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
10. การแต่งกายมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85

และองค์ประกอบย่อยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 10 อันดับสุดท้าย ได้แก่

1. การนำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31
2. การนำละครเก่ามาสร้างใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30
3. เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28
4. ละครเพลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18
5. ละครตื่นเต้นลึกลับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15
6. ละครพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12
7. เป็นเรื่องชนชั้นและวรรณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01
8. ละครประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97
9. ละครชีวิตสะท้อนสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34
10. การเสียดสีสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

4. องค์ประกอบด้านช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ (ตาราง 12)

พบว่าในวันจันทร์ถึงศุกร์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับรายการละครโทรทัศน์ คือ ช่วงเวลา 18.00–19.00 คิดเป็นร้อยละ 30.35 รองลงมาคือช่วงเวลา 22.00-23.00 คิดเป็นร้อยละ 21.39 และช่วงเวลา 19.00-20.00 คิดเป็นร้อยละ 16.92

ส่วนในวันเสาร์อาทิตย์นั้น พบว่าเยาวชนจำนวนถึงร้อยละ 25.37 ต้องการให้รายการละครโทรทัศน์ออกอากาศในเวลา 10.00-11.00 รองลงมาคือช่วงเวลา 09.00-10.00 และ 22.00-23.00 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.92 และช่วงเวลา 11.00-12.00 คิดเป็นร้อยละ8.49

เมื่อวิเคราะห์ถึงเวลาในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์พบว่าเยาวชนเกินครึ่งร้อยละ 64.68 ต้องการให้นำเสนอรายการละครโทรทัศน์เป็นเวลา1ชั่วโมงรองลงมาคือ 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 26.37 และเวลา 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 8.95 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบรายการโทรทัศน์ประเภท ละครตอนเดียวจบ

จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า องค์ประกอบหลักของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ เครื่องแต่งกาย เสียงประกอบในละคร และฉากและการตกแต่ง ในส่วนขององค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ แก่นเรื่อง รูปแบบละครที่ต้องการ และแนวละคร

องค์ประกอบด้านเครื่องแต่งกาย พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สีสันสดใส ความสวยงามและความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 3.93 3.85 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านเสียงประกอบในละคร พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ เสียงประกอบพิเศษ และเสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 3.72 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านฉากและการตกแต่ง พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio และใช้สถานที่จริง outdoor ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3. 84 3.64 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านแก่นเรื่อง พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ เรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว เรื่องศีลธรรมคุณธรรม และเรื่องอำนาจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 3.61 3.42 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านเครื่องแต่งกาย พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สีสันสดใส ความสวยงามและความเหมาะสมกับกาเวลาในเนื้อเรื่อง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 3.93 3.85 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านรูปแบบละครที่ต้องการชม พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ สร้างจากบทประพันธ์เก่า นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 3.46 3.31 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านแนวละคร พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ละครแนวตลกขบขัน ละครแนวรักโรแมนติค และละครแนวฆาตกรรมสยองขวัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 3.62 3.52 ตามลำดับ

จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ ที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ การสร้างความสนใจให้มีความแปลกประหลาดใจ การสร้างความสนใจให้มีความเพลิดเพลิน ละครแนวตลกขบขัน สร้างความสนใจให้มีอารมณ์ขัน ชมละครจากประเทศไทย เสียงประกอบในละครมีเสียงประกอบพิเศษ การแต่งกายมีสีสันสดใส การสร้างความสนใจให้มีการใช้ภาษาท้องถิ่นการแต่งกายมีความสวยงาม การแต่งกายมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง ยุคปัจจุบัน มีการออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio การแต่งกายมีความทันสมัย เสียงประกอบในละครมีเสียงเพลงที่มีความเป็นสากล เสียงประกอบในละครมีเสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ รูปแบบละครสร้างจากบทประพันธ์ใหม่ แก่นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว ชมละครจากประเทศเกาหลี มีการออกแบบฉากสถานที่จริงout door แนวละครแนวรักโรแมนติก แก่นเรื่องศีลธรรม/คุณธรรม เสียงประกอบในละครมีเสียงเพลงที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ เสียงประกอบในละครมีเสียงเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ของละคร สร้างความสนใจให้กระชับในการเล่าเรื่องชมละครจากประเทศไต้หวัน ชมละครฝรั่ง ยุคอนาคต ชมละครจากประเทศญี่ปุ่น ละครแนวฆาตกรรม/สยองขวัญ ละครแนวบู๊แอ๊คชั่น และชมละครจากประเทศจีน

ในขณะที่องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่รูปแบบละครสร้างจากบทประพันธ์เก่า ยุคอนาคต สร้างความสนใจแบบสะเทือนอารมณ์ สร้างความสนใจแบบความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน รูปแบบละครที่แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ สร้างความสนใจแบบล้อเลียน

แก่นเรื่องอุดมคติ แก่นเรื่องอำนาจ ยุคย้อนยุค แนวละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม สร้างความสนใจแบบเสียดสีสังคม รูปแบบละครที่นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ รูปแบบละครที่นำละครเก่ามาสร้างใหม่ แก่นเรื่องแบบเรื่องราวเกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว แนวละครเพลง แนวละครแนวตื่นเต้นลึกลับ แนวละครแนวพื้นบ้าน แก่นเรื่องชนชั้นและวรรณะ และแนวละครแนวประวัติศาสตร์

จากผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ ตามความต้องการของเยาวชนได้ดังนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสนในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์ถึงศุกร์ ช่วงเวลา 18.00-19.00 เสาร์และอาทิตย์คือ ช่วงเวลา 10.00-11.00 ในส่วนของระยะเวลาในการนำเสนอรายการ พบว่า ควรมีความยาวหนึ่งชั่วโมง ด้านแนวละครเป็นแนวละครที่มีความตลกขบขัน ส่วนรูปแบบละครเป็นบทประพันธ์ที่สร้างขึ้นมาใหม่โดยเป็นละครที่สร้างจากประเทศไทย แสดงถึงยุคสมัยของเรื่องเป็นปัจจุบัน ในส่วนของแก่นเรื่องเป็นเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว โดยมีเครื่องแต่งกายที่ทันสมัย และใช้การออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio ซึ่งเสียงประกอบในละคร เป็นเพลงที่มีความเป็นสากล ซึ่งเสียงประกอบใช้เสียงประกอบพิเศษ รวมถึงการสร้างความสนใจให้เกิดความเพลิดเพลินในการชมละครโทรทัศน์

วิจารณ์การวิจัย

1. เครื่องแต่งกาย

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมเยาวชนต้องการรับชมเป็นสีสันสดใส เนื่องจากเยาวชนในยุคปัจจุบันมักจะชอบสไตล์การแต่งกายที่มีสีสันสดใส เช่นการแต่งกายของนักแสดงในละคร ที่มีมีสีสันสดใสนั้นจะมีผลต่อการติดตามชมละครเรื่องนั้น ๆ ต่อไป เช่นละครเรื่อง กรุงเทพราตรี ที่ออกอากาศทางช่อง 3 สไตล์การแต่งกายของตัวละครจะเป็นสีสันสดใสผสมผสานกับละครที่เป็นแนวย้อนยุค ทำให้เกิดการติดตามของละครเรื่องนี้

2. ด้านเสียงประกอบในละคร

จากการวิจัยพบว่าเยาวชนต้องการเสียงประกอบพิเศษ อาจเป็นเพราะวัยรุ่นยังเป็นวัยที่ชอบความแปลกใหม่เพื่อเป็นสีสันและอรรถรสของการชมละคร อาจสร้างความตื่นเต้นตกใจ เร้าอารมณ์ได้ตามสถานของละคร เช่น เสียงหุ่นยนต์ เสียงระเบิด เสียงที่แสดงถึงอารมณ์ หรือความรู้สึกของตัวละคร เป็นการสร้างความแปลกใหม่ให้กับละคร หรือเกิดความชอบในตัวละครก็ได้

3. ฉากและการตกแต่ง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการการออกแบบฉากและการตกแต่งภายใน studio อาจเป็นเพราะว่า ภายใน studio สามารถสร้างฉากที่ไม่มีจริง เหมือนเป็นการสร้างจินตนาการ

และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้กับเยาวชนด้วย และนอกจากนี้ ฉากที่สร้างขึ้นสามารถบ่งบอกถึงสถานการณ์ อารมณ์ของตัวละครได้ด้วย

4. การสร้างความสนใจ

จากการวิจัยพบว่าเยาวชนต้องการรับชม เป็นความแปลก/ประหลาดใจ เพราะเทคนิคการทำให้ละครมีความแตกต่างไปจากละครโทรทัศน์ทั่วไป เช่นการวางสถานการณ์ให้จบไปอีกแบบหนึ่ง ซึ่งไม่เป็นไปตามการคาดการณ์ของผู้ชมละคร จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 425) ให้ความหมายของ คำว่าประหลาดไว้ว่า "ประหลาด" หมายถึง แปลก ผิดปกติหรือไม่ได้คิดคาด หมายว่าจะเป็นไปได้น่าพิศวงทำให้เยาวชนที่ดูรายการโทรทัศน์รู้สึกแปลกตา แปลกใจ ไม่เคยพบที่ใดมาก่อน ส่งผลให้เยาวชนมีความสนใจคิดตามการดำเนินเรื่องของละครว่าจะเป็นไปในรูปแบบใด และสร้างความสนใจให้กับผู้ชมมากขึ้น

5. ด้านเสียงเพลงในละคร

จากการวิจัยพบว่าเยาวชนต้องการ ความเป็นสากลทางด้านเสียงเพลงจากรายการละครที่เยาวชนรับชม เพราะการใช้เพลงที่มีความเป็นสากลที่เป็นที่รู้จักสำหรับเยาวชน เป็นการทำให้เกิดการคิดตามอย่างหนึ่งและเมื่อรับชมแล้ว เยาวชนสามารถเอาไปใช้ในการสนทนากับกลุ่มเพื่อนได้ด้วย

6. ที่มาของละครที่ต้องการชม

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการชมละครจากประเทศไทย เพราะละครไทยมีการนำเสนอเรื่องราวที่ใกล้ตัวดูแล้วสามารถเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องเสียเวลาในการทำความเข้าใจใหม่เหมือนกับละครของต่างประเทศ เช่นเรื่องของกฎหมาย สัญลักษณ์ป้ายจราจร และที่สำคัญคือภาษาที่สามารถเข้าใจได้ทันที และบางครั้ง การดูละคร อาจเหมือนเป็นการย้อนดูสถานการณ์ในปัจจุบันที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ด้วย นอกจากนี้ในช่วงเวลาที่เยาวชนกลับจากโรงเรียนหรือเรียนพิเศษ ก็เป็นเวลาเย็นหรือค่ำแล้ว และเป็นช่วงเวลาที่ละครไทยกำลังออกอากาศ ไม่พบละครที่เป็นต่างประเทศ เพราะเวลาออกอากาศของละครของต่างประเทศส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงเวลาที่เยาวชนไม่ได้ดู เช่นช่วงเวลากลางวัน บ่าย และออกอากาศอีกครั้งก็เป็นเวลาหลังเที่ยงคืน เช่นละครโทรทัศน์ช่อง 3 ที่ช่วงเวลาบ่ายจะมีละครจากประเทศเกาหลี จีน และในช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน จะมีละครเกาหลี อีกครั้ง เวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่เยาวชนไม่มีเวลาดู และเวลากลับมาบ้านก็เป็นเวลาออกอากาศของละครไทยไปแล้ว ส่วนในอันดับ 2 เป็นประเทศเกาหลี เพราะในเวลาเสาร์อาทิตย์เป็นวันพักผ่อนของเยาวชนส่วนใหญ่ หรืออาจจะเป็นช่วงเวลาก่อนออกจากบ้านไปเรียนพิเศษ หรือกิจกรรมอื่น และเป็นช่วงเวลาที่ละครจากประเทศเกาหลีกำลังออกอากาศอยู่ด้วย เช่นช่อง 7 ทุกวันเสาร์อาทิตย์ เวลาช่วงเช้า จะเป็นละครเกาหลี เช่นเรื่องเจ้าหญิงวุ่นวายกับเจ้าชายเย็นชา ซึ่งเป็นที่นิยม

มาก เยาวชนเกือบทุกคนรู้จักละครเรื่องนี้และติดละครเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน ด้วยเนื้อหาของละครที่มีความน่ารักสดใสของบทพระเอกและนางเอก ที่ยังเป็นวัยรุ่น จึงทำให้ละครเกาหลีส่วนใหญ่เป็นที่ชื่นชอบของหมู่เยาวชน ละครเกาหลีจึงถูกกำหนดให้มีการออกอากาศเป็นช่วงเวลาที่เยาวชนมีเวลาว่างในการรับชม

7. ยุคสมัยของเรื่อง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมยุคสมัยของเรื่องที่อยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากละครที่สร้างในสมัยปัจจุบัน ที่มีความทันสมัยของรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ค่อนข้างตรงกับผู้ชมละครที่เป็นเยาวชน ผู้สร้างละครที่เกี่ยวกับเยาวชนหรือนักศึกษา มักจะหยิบเอาประเด็นที่กำลังเป็นที่น่าสนใจในสถานการณ์ปัจจุบันมาสร้างเป็นละครโดยให้ตัวละครดำเนินไปตามปัญหาที่เกิดขึ้น และทำการแก้ปัญหา รวมไปถึงการดำเนินเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตในรั้วโรงเรียน นอกจากนี้เยาวชนยังอาจมองไปถึงเรื่องการแต่งตัวแฟชั่นในเยาวชนในปัจจุบัน และเกิดการเลียนแบบการแต่งกายได้เช่นกัน เช่นละครเรื่อง น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์ ที่ออกอากาศทางช่อง 3 ทุกวันเสาร์ และละครเรื่อง กลิ้งไว้ก่อน พ่อสอนไว้ ออกอากาศทางช่อง 7 ทุกวันอาทิตย์ ที่นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มักเป็นปัญหาในเรื่องใกล้ตัวที่มักจะพบเห็นได้ในการดำเนินชีวิตจริง และมักจะสะท้อนปัญหานั้นให้ผู้ชมได้คิดตามไปด้วย

8. แก่นเรื่อง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว เนื่องจาก เยาวชน ยังเป็นวัยรุ่น และเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาวอาจเป็นเรื่องใกล้ตัวและตรงใจผู้ชมที่เป็นเยาวชนในการนำเสนอของละคร เพราะเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาวเป็นเรื่องที่ทุกคนให้ความสนใจอยู่แล้ว และบทละครทุกเรื่องมักจะสอดแทรกเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ถ้าไม่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความรักไม่ว่าละครไหน ก็อาจไม่ติดใจสำหรับผู้ชมไม่เพียงเฉพาะเยาวชน

9. รูปแบบละครที่ต้องการชม

จากการวิจัยพบว่า รูปแบบละครที่เยาวชนต้องการชม คือละครที่สร้างมาจากบทประพันธ์ใหม่ ซึ่งเป็นบทละครที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร ทั้งนี้เพราะเยาวชนเป็นช่วงวัยที่ต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากสิ่งที่ยังไม่เคยได้สัมผัสมาก่อนทั้งในและนอกห้องเรียน การได้ชมละครที่ยังไม่เคยนำมาสร้าง เพื่อเป็นการเปิดโลกการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อนจากการเรียนรู้จากผู้ปกครอง นั่นอาจเป็นสิ่งเก่า ๆ หรือเป็นสิ่งที่ผู้ปกครอง ยังไม่เคยได้พบเห็น และไม่สามารถอธิบายสิ่งใหม่ ๆ ได้ เนื่องจาก เทคโนโลยีในปัจจุบันก้าวล้ำไปมาก ผู้ปกครอง อาจจะยังยึดติดกับสิ่งเก่า ๆ และไม่สามารถตอบสนองความต้องการความอยากรู้และสนใจสิ่งใหม่ ๆ ใน

ปัจจุบันได้ ดังนั้นการรับชมรายการละครโทรทัศน์ที่มาจากบทประพันธ์ใหม่อาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถเปิดโลกกว้างในการเรียนรู้ให้กับเยาวชนได้

10. ด้านแนวละคร

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการแนวละครแนวตลกขบขัน อาจเป็นเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่สนุกสนานร่าเริง ทั้งนี้โดยการนำเสนอเนื้อหาของรายการ การนำเสนอเรื่องราวตลกขบขัน ก็เป็นอีกหนึ่งวิธีเพื่อสร้างความสนใจ และเป็นพื้นฐานของการจดจำเนื้อหาของผู้ชม สิทธา พินิจภูวดล (2532: 46) กล่าวว่า รายการโทรทัศน์หลากหลายรายการนิยมแทรกบทตลก ดาราตลก หรือมีการล้อเลียน เพื่อเร้าอารมณ์ขันของผู้ชม เพราะความตลกขบขันมักช่วยให้ผ่อนคลายและรู้สึกสดชื่น เมื่อมีการสนทนาพูดคุยกันขึ้น ในวงการธุรกิจโฆษณาประชาสัมพันธ์ และธุรกิจบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นนักจัดรายการ และนักแสดงในรายการบันเทิง มักจะอาศัยอารมณ์ขันเป็นวิธีทางในการนำเสนอสื่อ ซึ่งเป็นวิธีการที่บรรลุเป้าหมายได้

ช่วงเวลาที่เหมาะสมการออกอากาศ

ในการผลิตรายการโทรทัศน์รายการใดรายการหนึ่งออกมานั้น ผู้ผลิตต้องกำหนดและวางแผนถึงกลุ่มเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของรายการก่อน ซึ่งลัดดา จิตตคุนานนท์ (2541: 25) ระบุว่า เวลาในการเปิดรับสาร เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้ส่งสารควรคำนึงถึง มิฉะนั้นเนื้อหาข่าวสารที่ถูกส่งไปจะสูญเปล่าเพราะเวลาไม่เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารพลาดโอกาสเปิดรับสารสิ่งที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ นภาภรณ์ อัจฉริยะกุล (2533: 14) กล่าวว่าการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์เป็นเรื่องราวของการวางนโยบาย การรณรงค์เพื่อการชักจูงผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายให้คอยติดตามชมรายการต่าง ๆ ตลอดจนเป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์เชิงแข่งขัน เพื่อสร้างความนิยมชื่นชอบให้แก่กลุ่มเยาวชน

ตาราง 9 แสดงองค์ประกอบหลักของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ (n=201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย
ระดับความต้องการมาก	
1. เครื่องแต่งกาย	3.89
2. เสียงประกอบในละคร	3.84
3. ฉากและการตกแต่ง	3.74
4. การสร้างความสนใจ	3.71
5. เสียงเพลงในละคร	3.65
6. ที่มาของละครที่ต้องการชม	3.62
7. ยุคสมัยของเรื่อง	3.59
ระดับความต้องการปานกลาง	
8. แก่นเรื่อง	3.41
9. รูปแบบละครที่ต้องการชม	3.40
10. แนวละคร	3.39

ตาราง 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการเกี่ยวกับองค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ (n = 201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
เครื่องแต่งกาย								
1. สีสันสดใส	89 (44.3 %)	42 (20.9 %)	46 (22.9 %)	17 (8.5 %)	7 (3.5 %)	3.94	1.15	มาก
2. ความสวยงาม	76 (37.8 %)	66 (32.8 %)	34 (16.9 %)	18 (9.0 %)	7 (3.5%)	3.93	1.10	มาก
3. ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง	91 (45.3 %)	34 (16.9 %)	37 (18.4 %)	32 (15.9 %)	7 (3.5 %)	3.85	1.25	มาก
4. ความทันสมัย	61 (30.3 %)	70 (34.8 %)	51 (25.4 %)	13 (6.5 %)	6 (3.0 %)	3.83	1.03	มาก
					รวม	3.89	0.77	มาก
เสียงประกอบในละคร								
1. เสียงประกอบพิเศษ เช่น เสียงต่อสู้ เสียงหุ่นยนต์ เสียงกลอง	65 (32.3 %)	76 (37.8 %)	48 (23.9 %)	11 (5.5 %)	1 (0.5 %)	3.96	0.91	มาก
2. เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ เช่น เสียงนกร้อง สุนัขหอน เสียงปรบมือ เสียงหัวเราะ	53 (26.4 %)	68 (33.8 %)	61 (30.3 %)	9 (4.5 %)	10 (5.0 %)	3.72	1.06	มาก
					รวม	3.84	0.74	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
ฉากและการตกแต่ง								
1. ออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio เช่น ละครเรื่อง เป็นต่อ บางรักซอย 9	71 (35.3 %)	54 (26.9 %)	54 (26.9 %)	17 (8.5 %)	5 (2.5 %)	3.84	1.08	มาก
2. ใช้สถานที่จริง (out door)	60 (29.9 %)	47 (23.4 %)	59 (29.4 %)	31 (15.4 %)	4 (2.0 %)	3.64	1.12	มาก
					รวม	3.74	0.91	มาก
การสร้างความสนใจ								
1. ความแปลก/ประหลาดใจ เช่น การดำเนิน เรื่องพลิกผัน ไม่เป็นไปตามที่คาดหมาย	106 (52.7 %)	55 (27.4 %)	24 (11.9 %)	8 (4.0 %)	8 (4.0 %)	4.21	1.06	มาก
2. ความเพลิดเพลินในการชมละครโทรทัศน์	83 (41.3 %)	69 (34.3 %)	34 (16.9 %)	11 (5.5 %)	4 (2.0 %)	4.07	0.99	มาก
3. อารมณ์ขัน เช่น การเล่นมุขตลกของตัวละคร	98 (48.8 %)	45 (22.4 %)	37 (18.4 %)	15 (7.5 %)	6 (3.0 %)	4.06	1.11	มาก
4. การใช้ภาษาในท้องถิ่น	79 (39.3 %)	66 (32.8 %)	27 (13.4 %)	21 (10.4 %)	8 (4.0 %)	3.93	1.14	มาก
5. ความกระชับในการเล่าเรื่อง	43 (21.4 %)	56 (27.9 %)	78 (38.8 %)	16 (8.0 %)	8 (4.0 %)	3.55	1.04	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
6. สะเทือนอารมณ์	78 (38.8 %)	28 (13.9 %)	34 (16.9 %)	27 (13.4 %)	34 (16.9 %)	3.44	1.52	ปานกลาง
7. ความมีเงื่อนงำ / สลับซับซ้อน	42 (20.9 %)	56 (27.9 %)	54 (26.9 %)	44 (21.9 %)	5 (2.5 %)	3.43	1.12	ปานกลาง
8. ล้อเลียน เช่น เลียนแบบบุคคลสำคัญ ให้ดูตลก ขบขัน บุคลิกลักษณะเกินจริง	63 (31.3 %)	57 (28.4 %)	28 (13.9 %)	6 (3.0 %)	47 (23.4 %)	3.41	1.53	ปานกลาง
9. เสียดสีสังคม เช่น การพูดหรือการเลียนแบบ เพื่อกระทบกระเทียบเปรียบเปรย	71 (35.3 %)	36 (17.9 %)	30 (14.9 %)	14 (7.0 %)	50 (24.9 %)	3.32	1.60	ปานกลาง
					รวม	3.71	0.72	มาก
เสียงเพลงในละคร								
1. มีความเป็นสากล	60 (29.9 %)	74 (36.8 %)	39 (19.4 %)	20 (10.0 %)	8 (4.0 %)	3.79	1.10	มาก
2. มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ	58 (28.9 %)	42 (20.9 %)	68 (33.8 %)	24 (11.9 %)	9 (4.5 %)	3.58	1.16	มาก
3. เป็นเอกลักษณ์ของละคร	58 (28.9 %)	37 (18.4 %)	74 (36.8 %)	26 (12.9 %)	6 (3.0 %)	3.57	1.12	มาก
					รวม	3.65	0.79	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
ที่มาของละครที่ต้องการชม								
1. ไทย	88 (43.8 %)	55 (27.4 %)	36 (17.9 %)	12 (6.0 %)	10 (5.0 %)	3.99	1.15	มาก
2. เกาหลี	64 (31.8 %)	35 (17.4 %)	76 (37.8 %)	16 (8.0 %)	10 (5.0 %)	3.63	1.16	มาก
3. ไต้หวัน	63 (31.3 %)	48 (23.9 %)	39 (19.4 %)	36 (17.9 %)	15 (7.5 %)	3.54	1.30	มาก
4. ฝรั่ง	67 (33.3 %)	32 (15.9 %)	59 (29.4 %)	28 (13.9 %)	15 (7.5 %)	3.54	1.28	มาก
5. ญี่ปุ่น	68 (33.8 %)	40 (19.9 %)	42 (20.9 %)	33 (16.4 %)	18 (9.0 %)	3.53	1.34	มาก
6. จีน	63 (31.3 %)	31 (15.4 %)	59 (29.4 %)	40 (19.9 %)	8 (4.0 %)	3.50	1.23	มาก
					รวม	3.62	0.70	มาก
ยุคสมัยของเรื่อง								
1. ปัจจุบัน	86 (42.8 %)	40 (19.9 %)	41 (20.4 %)	25 (12.4 %)	9 (4.5 %)	3.84	1.23	มาก
2. อนาคต	51 (25.4 %)	51 (25.4 %)	59 (29.4 %)	35 (17.4 %)	5 (2.5 %)	3.54	1.12	มาก
3. ย้อนยุค	36 (17.9 %)	61 (30.3 %)	63 (31.3 %)	28 (13.9 %)	13 (6.5 %)	3.39	1.13	ปานกลาง
					รวม	3.59	0.72	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
แก่นเรื่อง								
1. เรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว	70 (34.8 %)	43 (21.4 %)	59 (29.4 %)	17 (8.5 %)	12 (6.0 %)	3.71	1.20	มาก
2. เรื่องศีลธรรม/คุณธรรม	54 (26.9 %)	46 (22.9 %)	74 (36.8 %)	23 (11.4 %)	4 (2.0 %)	3.61	1.06	มาก
3. เรื่องอำนาจ	72 (35.8 %)	25 (12.4 %)	49 (24.4 %)	25 (12.4 %)	30 (14.9 %)	3.42	1.45	ปานกลาง
4. เรื่องอุดมคติ	53 (26.4 %)	41 (20.4 %)	53 (26.4 %)	43 (21.4 %)	11 (5.5 %)	3.41	1.24	ปานกลาง
5. เรื่องการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว	37 (18.4 %)	52 (25.9 %)	60 (29.9 %)	35 (17.4 %)	17 (8.5 %)	3.28	1.20	ปานกลาง
6. เรื่องชนชั้นและวรรณะ	45 (22.4 %)	38 (18.9 %)	43 (21.4 %)	24 (11.9 %)	51 (25.4 %)	3.01	1.49	ปานกลาง
					รวม	3.41	0.86	ปานกลาง
รูปแบบละครที่ต้องการชม								
1. สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ (ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร)	86 (42.8 %)	37 (18.4 %)	33 (16.4 %)	23 (11.4 %)	22 (10.9 %)	3.71	1.40	มาก
2. สร้างจากบทประพันธ์เก่า (ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร)	76 (37.8 %)	8 (4.0 %)	63 (31.3 %)	41 (20.4 %)	13 (6.5 %)	3.46	1.35	ปานกลาง
3. นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ	66 (32.8 %)	39 (19.4 %)	36 (17.9 %)	11 (5.5 %)	49 (24.4 %)	3.31	1.57	ปานกลาง
4. นำละครเก่ามาสร้างใหม่	58 (28.9 %)	36 (17.9 %)	37 (18.4 %)	48 (23.9 %)	22 (10.9 %)	3.30	1.39	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
5. แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ	50 (24.9 %)	33 (16.4 %)	57 (28.4 %)	33 (16.4 %)	28 (13.9 %)	3.22	1.36	ปานกลาง
					รวม	3.40	1.05	ปานกลาง
แนวละคร								
1. ละครแนวตลกขบขัน	98 (48.8 %)	50 (24.9 %)	32 (15.9 %)	10 (5.0 %)	11 (5.5 %)	4.06	1.16	มาก
2. ละครแนวรักโรแมนติก	72 (35.8 %)	31 (15.4 %)	61 (30.3 %)	23 (11.4 %)	14 (7.0 %)	3.62	1.27	มาก
3. ละครแนวฆาตกรรม/สยองขวัญ	62 (30.8 %)	46 (22.9 %)	42 (20.9 %)	36 (17.9 %)	15 (7.5 %)	3.52	1.30	มาก
4. ละครแนวบู๊แอ็คชั่น	66 (32.8 %)	23 (11.4 %)	72 (35.8 %)	28 (13.9 %)	12 (6.0 %)	3.51	1.25	มาก
5. ละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม	55 (27.4 %)	36 (17.9 %)	49 (24.4 %)	45 (22.4 %)	16 (8.0 %)	3.34	1.31	ปานกลาง
6. ละครเพลง	55 (27.4 %)	31 (15.4 %)	41 (20.4 %)	44 (21.9 %)	30 (14.9 %)	3.18	1.43	ปานกลาง
7. ละครแนวตื่นเต้นลึกลับ	51 (25.4 %)	40 (19.9 %)	39 (19.4 %)	31 (15.4 %)	40 (19.9 %)	3.15	1.47	ปานกลาง
8. ละครแนวพื้นบ้าน	43 (21.4 %)	22 (10.9 %)	78 (38.8 %)	33 (16.4 %)	25 (12.4 %)	3.12	1.27	ปานกลาง
9. ละครแนวประวัติศาสตร์	52 (25.9 %)	25 (12.4 %)	41 (20.4 %)	30 (14.9 %)	53 (26.4 %)	2.97	1.54	ปานกลาง
					รวม	3.39	0.89	มาก

ตาราง 11 แสดงองค์ประกอบย่อยของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ (n=201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับความต้องการมาก		
1. ความแปลก/ประหลาดใจ	4.21	1.06
2. ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์	4.07	0.99
3. ละครตลกขบขัน	4.06	1.16
4. ความมีอารมณ์ขัน	4.06	1.11
5. ละครไทย	3.99	1.12
6. การใช้เสียงประกอบพิเศษ	3.96	0.91
7. การแต่งกายที่มีสีสันสดใส	3.94	1.15
8. การใช้ภาษาท้องถิ่น	3.93	1.14
9. การแต่งกายสวยงาม	3.93	1.10
10. การแต่งกายมีความเหมาะสมกับเวลาในเนื้อเรื่อง	3.85	1.25
11. การนำเสนอแบบยุคปัจจุบัน	3.84	1.23
12. การออกแบบฉากและตกแต่งภายในstudio	3.84	1.08
13. การแต่งกายทันสมัย	3.83	1.03
14. การใช้เสียงประกอบที่มีความเป็นสากล	3.79	1.10
15. การใช้เสียงประกอบที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ	3.72	1.06
16. สร้างจากบทประพันธ์ใหม่	3.71	1.40
17. เป็นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว	3.71	1.20
18. ละครเกาหลี	3.63	1.16
19. การออกแบบฉากในสถานที่จริง	3.64	1.12
20. ละครรักโรแมนติก	3.62	1.27
21. เป็นเรื่องศีลธรรม/คุณธรรม	3.61	1.06
22. การใช้เสียงประกอบที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ	3.58	1.16
23. การใช้เสียงเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ของละคร	3.57	1.12

ตาราง 11 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
24. ความกระชับในการเล่าเรื่อง	3.55	1.04
25. ละครไต้หวัน	3.54	1.30
26. ละครฝรั่ง	3.54	1.28
27. การนำเสนอแบบยุคอนาคต	3.54	1.12
28. ละครญี่ปุ่น	3.53	1.34
29. ละครฆาตกรรม/สยองขวัญ	3.52	1.30
30. ละครบู๊แอ็คชั่น	3.51	1.25
31. ละครจีน	3.50	1.23
ระดับความต้องการปานกลาง		
32. การสร้างละครจากบทประพันธ์เก่า	3.67	1.30
33. ความสะเทือนอารมณ์	3.44	1.52
34. ความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน	3.43	1.12
35. การแปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ	3.42	1.36
36. การล้อเลียน	3.41	1.53
37. เป็นเรื่องอุดมคติ	3.41	1.24
38. เป็นเรื่องอำนาจ	3.41	1.45
39. นำเสนอแบบย้อนยุค	3.39	1.13
40. ละครชีวิตสะท้อนสังคม	3.34	1.31
41. การเสียดสีสังคม	3.32	1.60
42. การนำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ	3.31	1.57
43. การนำละครเก่ามาสร้างใหม่	3.30	1.39
44. เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว	3.28	1.20
45. ละครเพลง	3.18	1.43
46. ละครตื่นเต้นลึกลับ	3.15	1.47
47. ละครพื้นบ้าน	3.12	1.27
48. เป็นเรื่องเรื่องชนชั้นและวรรณะ	3.01	1.49
49. ละครประวัติศาสตร์	2.97	1.54

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละ ของช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ (n = 201)

ช่วงเวลาที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
วันจันทร์-ศุกร์		
05.00-06.00	-	-
06.00-07.00	-	-
07.00-08.00	6	2.99
08.00-09.00	1	0.50
09.00-10.00	1	0.50
10.00-11.00	-	-
11.00-12.00	1	0.50
12.00-13.00	-	-
13.00-14.00	-	-
14.00-15.00	6	2.99
15.00-16.00	5	2.49
16.00-17.00	5	2.49
17.00-18.00	6	2.99
18.00-19.00	61	30.35
19.00-20.00	34	16.92
20.00-21.00	24	11.94
21.00-22.00	5	2.49
22.00-23.00	43	21.39
23.00-24.00	3	1.49
วันเสาร์-อาทิตย์		
05.00-06.00	3	1.49
06.00-07.00	-	-
07.00-08.00	5	2.49
08.00-09.00	3	1.49
09.00-10.00	32	15.92

ตาราง 12 (ต่อ)

ช่วงเวลาที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
10.00-11.00	51	25.37
11.00-12.00	17	8.46
12.00-13.00	3	1.49
13.00-14.00	6	2.99
14.00-15.00	2	1.00
15.00-16.00	6	2.99
16.00-17.00	7	3.48
วันเสาร์-อาทิตย์		
17.00-18.00	3	1.49
18.00-19.00	9	4.48
19.00-20.00	4	1.99
20.00-21.00	6	2.99
21.00-22.00	-	-
22.00-23.00	32	15.92
23.00-24.00	12	5.97
ระยะเวลาในการนำเสนอรายการ		
4. 30 นาที	18	8.95
5. 1 ชั่วโมง	130	64.68
6. 1 ชั่วโมง 30 นาที	-	-
4. 2 ชั่วโมง	53	26.37

3. รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดจบในตอน

เมื่อวิเคราะห์รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดจบในตอนจบแล้วพบว่า

1. องค์ประกอบหลักที่เยาวชนมีความต้องการระดับมาก สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ (ตาราง 13)

1. การสร้างความสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79
2. เครื่องแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73
3. เสียงเพลงในละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66
4. ยุคสมัยของเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61
5. ต้องการชมละครจากประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57
6. ฉากและการตกแต่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53
7. เสียงประกอบในละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

องค์ประกอบหลักที่เยาวชนมีความต้องการระดับปานกลาง คือ

8. รูปแบบละครที่ต้องการชม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45
9. แนวละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44
10. แก่นเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

2. เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย

จากผลการวิจัยตามองค์ประกอบหลักข้างต้น ทำให้พบว่า (ตาราง 14)

การสร้างความสนใจ

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านการสร้างความสนใจ ที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ความแปลก/ประหลาดใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21
- ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07
- อารมณ์ขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06
- การใช้ภาษาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
- ความกระชับในการเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

องค์ประกอบด้านการสร้างความสนใจที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- สะเทือนอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44
- ความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43
- ล้อเลียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41
- เสียดสีสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

เครื่องแต่งกาย

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านเครื่องแต่งกายที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96
- ความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74
- สีสันสดใส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70
- ความสวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

เสียงเพลงในละคร

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านเสียงเพลงในละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ความเป็นสากล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76
- เป็นเอกลักษณ์ของละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44
- มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

ยุคสมัยของเรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านยุคสมัยของเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67
- อนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65
- ย้อนยุค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ที่มาของละครที่ต้องการชม

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านที่มาของละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
- ฝรั่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76
- ประเทศไต้หวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64
- ประเทศเกาหลี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

องค์ประกอบด้านที่มาของละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- ประเทศญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29
- ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25

ฉากและการตกแต่ง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านฉากและการตกแต่งที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- การใช้สถานที่จริง (out door) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72
- การออกแบบฉากและการตกแต่งภายใน studio มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

เสียงประกอบในละคร (sound effect)

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านเสียงประกอบในละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84
- เสียงประกอบพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

รูปแบบละครที่ต้องการชม

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านรูปแบบละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16
- นำละครเก่ามาสร้างใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

องค์ประกอบด้านรูปแบบละครที่ต้องการชมที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- สร้างจากบทประพันธ์เก่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64
- นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34
- แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21

แนวละคร

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านแนวละครที่เยาวชนมีความต้องการ ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- ละครแนวตลกขบขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07
- ละครแนวรักโรแมนติก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76
- ละครแนวบู๊แอ็คชั่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67
- ละครเพลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

องค์ประกอบด้านแนวละครที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- ละครแนวประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45
- ละครแนวฆาตรกรรม/สยองขวัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23
- ละครแนวตื่นเต้น ลึกลับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18
- ละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14
- ละครแนวพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91

แก่นเรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

องค์ประกอบด้านแก่นเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ได้แก่

- เรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75
- เรื่องราวเกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

องค์ประกอบด้านแก่นเรื่องที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ได้แก่

- เรื่องศีลธรรม/คุณธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35
- เรื่องอำนาจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14
- เรื่องอุดมคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13
- เรื่องชนชั้นและวรรณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93

3. องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดจบในตอน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ (ตาราง 15)

1. ความแปลก/ประหลาดใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21
2. ความเพลิดเพลินในการชมรายการละคร โทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07
3. ละครตลกขบขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07
4. ความมีอารมณ์ขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06
5. การแต่งกายมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96
6. ละครไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
7. การใช้ภาษาในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
8. การใช้เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84
9. การสร้างละครจากบทประพันธ์ใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76
10. ละครรักโรแมนติก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76

และองค์ประกอบย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 10 อันดับสุดท้าย ได้แก่

1. ละครญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29
2. ละครจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25
3. ละครฆาตกรรม/สยองขวัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23
4. การแปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21
5. ละครตื่นเต้นลึกลับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18
6. เป็นเรื่องอำนาจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14
7. ละครชีวิตสะท้อนสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14
8. เป็นเรื่องอุดมคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13
9. เป็นเรื่องชนชั้นและวรรณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93
10. ละครพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91

4. องค์ประกอบด้านช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ (ตาราง16)

พบว่าในวันจันทร์ถึงศุกร์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับรายการละครโทรทัศน์ คือ ช่วงเวลา 18.00–19.00 คิดเป็นร้อยละ 30.35 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 22.00-23.00 คิดเป็นร้อยละ 21.39 และช่วงเวลา 19.00-20.00 คิดเป็นร้อยละ 16.92

ส่วนในวันเสาร์อาทิตย์นั้น พบว่าเยาวชนจำนวนถึงร้อยละ 25.37 ต้องการให้รายการละครโทรทัศน์ออกอากาศในเวลา 10.00-11.00 รองลงมาคือช่วงเวลา 09.00-10.00 และ 22.00-23.00 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.92 และช่วงเวลา 11.00-12.00 คิดเป็นร้อยละ 8.49

เมื่อวิเคราะห์ถึงเวลาในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์พบว่าเยาวชนเกินครึ่งร้อยละ 64.68 ต้องการให้นำเสนอรายการละครโทรทัศน์เป็นเวลา 1 ชั่วโมง รองลงมาคือ 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 26.37 และเวลา 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 8.95 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่าองค์ประกอบหลักรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดจบในตอน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด สามอันดับแรกได้แก่ การสร้างความสนใจ เครื่องแต่งกาย และเสียงเพลงในละคร ในส่วนขององค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านรูปแบบละครที่ต้องการชม ด้านแนวละคร และด้านแก่นเรื่อง

องค์ประกอบด้านการสร้างความสนใจ พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความแปลกประหลาดใจ ความเพลิดเพลินในการชมละคร และ อารมณ์ขัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 4.07 4.06 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านเครื่องแต่งกาย พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความเหมาะสมกับการเวลาในเนื้อเรื่อง ความทันสมัย และสีสันสดใส ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 3.74 3.70 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านเสียงเพลงในละคร พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีความเป็นสากล เป็นเอกลักษณ์ของละคร และมีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 3.44 3.36 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านรูปแบบละครที่ต้องการชม พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3

อันดับแรกได้แก่ สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ นำละครเก่ามาสร้างใหม่ สร้างจากบทประพันธ์เก่า ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 3.50 3.44 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านแนวละคร พบว่า เยาวชนมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ละครแนวตลกขบขัน ละครแนวรักโรแมนตก ละครแนวบู๊แอ็คชั่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 3.76 3.67 ตามลำดับ

จากดังกล่าวพบว่า องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดจบในตอนที่เยาวชนต้องการในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สร้างความสนใจให้มีความแปลก/ประหลาดใจ สร้างความสนใจให้มีความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์ แนวละครแนวตลกขบขัน สร้างความสนใจให้มีอารมณ์ขัน การแต่งกายมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง ชมละครจากประเทศไทย สร้างความสนใจให้มีการใช้ภาษาในท้องถิ่น เสียงประกอบในละครมีเสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ รูปแบบละครสร้างจากบทประพันธ์ใหม่ แนวละครแนวรักโรแมนติก ชมละครฝรั่ง เสียงประกอบในละครมีเสียงเพลงที่มีความเป็นสากล แก่นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว เสียงประกอบในละครมีเสียงประกอบพิเศษ การแต่งกายมีความทันสมัย มีการออกแบบฉากสถานที่จริงout door การแต่งกายมีสีสันสดใส ละครแนวบู๊แอ็คชั่น ยุคปัจจุบัน ยุคอนาคต ชมละครจากประเทศไต้หวัน มีการออกแบบฉากตกแต่งภายใน studio ชมละครจากประเทศเกาหลี สร้างความสนใจให้ความกระชับในการเล่าเรื่อง แก่นเรื่องการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว เครื่องแต่งกายให้มีความสวยงาม แนวละครเพลง รูปแบบละครนำละครเก่ามาสร้างใหม่ ยุคย้อนยุค เสียงประกอบในละครมีเสียงเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ของละคร และเสียงประกอบในละครมีเสียงเพลงที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ

ในขณะที่องค์ประกอบย่อยที่เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลางได้แก่ รูปแบบละครสร้างจากบทประพันธ์เก่า แนวละครแนวประวัติศาสตร์ สร้างความสนใจแบบสะเทือนอารมณ์ สร้างความสนใจแบบความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน สร้างความสนใจแบบล้อเลียน แก่นเรื่องศีลธรรม/คุณธรรม รูปแบบละครที่นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ สร้างความสนใจแบบเสียดสีสังคมชมละครจากประเทศญี่ปุ่น ชมละครจากประเทศจีน ละครแนวฆาตกรรม/สยองขวัญ รูปแบบละครที่แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ แนวละครแนวดื่นเต้นลึกลับ แก่นเรื่องอำนาจ แนวละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม แก่นเรื่องอุดมคติ แก่นเรื่องชนชั้นและวรรณะ และแนวละครแนวพื้นบ้าน

จากผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดจบในตอน ตามความต้องการของเยาวชนได้ดังนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสนในการนำเสนอรายการละคร

โทรทัศน์ในวันจันทร์ถึงศุกร์ ช่วงเวลา 18.00-19.00 เสาร์และอาทิตย์คือ ช่วงเวลา 10.00-11.00 ในส่วนของระยะเวลาในการนำเสนอรายการ พบว่า ควรมีความยาวหนึ่งชั่วโมง ด้านแนวละครเป็นแนวละครที่มีความตลกขบขัน ส่วนรูปแบบละครเป็นบทประพันธ์ที่สร้างขึ้นมาใหม่โดยเป็นละครที่สร้างจากประเทศไทย แสดงถึงยุคสมัยของเรื่องเป็นปัจจุบัน ในส่วนของแก่นเรื่องเป็นเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว โดยมีเครื่องแต่งกายที่ทันสมัย และใช้การออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studio ซึ่งเสียงประกอบในละคร เป็นเพลงที่มีความเป็นสากล ซึ่งเสียงประกอบใช้เสียงประกอบพิเศษ รวมถึงการสร้างความสนใจให้เกิดความเพลิดเพลินในการชมละคร โทรทัศน์

วิจารณ์การวิจัย

รายการละครชุดจบในตอน

1. การสร้างความสนใจ

เป็นความแปลก/ประหลาดใจ เพราะเทคนิคการทำให้ละครมีความแตกต่างไปจากละครโทรทัศน์ทั่วไป เช่นการวางสถานการณ์ให้จบไปอีกแบบหนึ่ง ซึ่งไม่เป็นไปตามการคาดการณ์ของผู้ชมละคร จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 425) ให้ความหมายของ คำว่าประหลาดไว้ว่า "ประหลาด" หมายถึง แปลก ผิดปกติหรือไม่ได้คิดคาด หมายว่าจะเป็นไปได้น่าพิศวงทำให้เยาวชนที่ดูรายการโทรทัศน์รู้สึกแปลกตา แปลกใจ ไม่เคยพบที่ใดมาก่อน ส่งผลให้เยาวชนมีความสนใจติดตามการดำเนินเรื่องของละครว่าจะเป็นไปในรูปแบบใด และสร้างความสนใจให้กับผู้ชมมากขึ้น

2. เครื่องแต่งกาย

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมเยาวชนต้องการรับชมคือ ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง เพราะในเนื้อเรื่องของละครบางเรื่องจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องแต่งกายที่สมจริงตามบทละครของเรื่อง เช่น ละครอ้างอิงประวัติศาสตร์ ละครเรื่อง สู่ฝันนิรันดร์ ที่ออกอากาศทางช่อง 3 เนื้อเรื่องเป็นการเล่าเรื่องระหว่างสองยุค สองสมัย ยุคหนึ่งเป็นยุคสมัยกรุงธนบุรี ซึ่งการแต่งกายจะเป็นแบบสมัยก่อน คือเป็นชุดไทย ห่มสไบ นุ่งโจงกระเบน กับอีกหนึ่งยุคสมัย ซึ่งเป็นยุคปัจจุบันการแต่งกายก็จะเป็นแฟชั่นสมัยปัจจุบัน การแต่งกายตามความเหมาะสมของละคร เป็นการสร้างการเรียนรู้ให้กับเยาวชนเกี่ยวกับยุคสมัย การแต่งกาย รวมไปสถานการณ์ต่าง ๆ อีกทางหนึ่งได้เช่นกัน

3. ด้านเสียงเพลงในละคร

จากการวิจัยพบว่าเยาวชนต้องการ ความเป็นสากลทางด้านเสียงเพลงจากรายการละครที่เยาวชนรับชม เพราะการใช้เพลงที่มีความเป็นสากลที่เป็นที่รู้จักสำหรับเยาวชน เป็น

การทำให้เกิดการติดตามอย่างหนึ่งและเมื่อรับชมแล้ว เยาวชนสามารถเอาไปใช้ในการสนทนากับกลุ่มเพื่อนได้ด้วย

4. ยุคสมัยของเรื่อง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมยุคสมัยของเรื่องที่อยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากละครที่สร้างในสมัยปัจจุบัน ที่มีความทันสมัยของรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ค่อนข้างตรงกับผู้ชมละครที่เป็นเยาวชน ผู้สร้างละครที่เกี่ยวกับเยาวชนหรือนักศึกษา มักจะหยิบเอาประเด็นที่กำลังเป็นที่น่าสนใจในสถานการณ์ปัจจุบันมาสร้างเป็นละครโดยให้ตัวละครดำเนินไปตามปัญหาที่เกิดขึ้น และทำการแก้ปัญหา รวมไปถึงการดำเนินเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตในรั้วโรงเรียน นอกจากนี้เยาวชนยังอาจมองไปถึงเรื่องการแต่งตัวแฟชั่นในเยาวชนในปัจจุบัน และเกิดการเลียนแบบการแต่งกายได้เช่นกัน เช่นละครเรื่อง น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์ ที่ออกอากาศทางช่อง 3 ทุกวันเสาร์ และละครเรื่อง กลิ้งไว้ก่อน พ่อสอนไว้ ออกอากาศทางช่อง7 ทุกวันอาทิตย์ ที่นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มักเป็นปัญหาในเรื่องใกล้ตัวที่มักจะพบเห็นได้ในการดำเนินชีวิตจริง และมักจะสะท้อนปัญหานั้นให้ผู้ชมได้คิดตามไปด้วย

5. ที่มาของละครที่ต้องการชม

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการชมละครจากประเทศไทย เพราะละครไทยมการนำเสนอเรื่องราวที่ใกล้ตัวดูแล้วสามารถเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องเสียเวลาในการทำความเข้าใจใหม่เหมือนกับละครของต่างประเทศ เช่นเรื่องของกฎหมาย สัญลักษณ์ป้ายจราจร และที่สำคัญคือภาษาที่สามารถเข้าใจได้ทันที และบางครั้ง การดูละคร อาจเหมือนเป็นการย้อนดูสถานการณ์ในปัจจุบันที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ด้วย นอกจากนี้ในช่วงเวลาที่เยาวชนกลับจากโรงเรียนหรือเรียนพิเศษ ก็เป็นเวลาเย็นหรือค่ำแล้ว และเป็นช่วงเวลาที่ละครไทยกำลังออกอากาศ ไม่พบละครที่เป็นต่างประเทศ เพราะเวลาออกอากาศของละครของต่างประเทศส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงเวลาที่เยาวชนไม่ได้ดู เช่นช่วงเวลากลางวัน บ่าย และออกอากาศอีกครั้งก็เป็นเวลาหลังเที่ยงคืน เช่นละครโทรทัศน์ช่อง 3 ที่ช่วงเวลาบ่ายจะมีละครจากประเทศเกาหลี จีน และในช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน จะมีละครเกาหลี อีกครั้ง เวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่เยาวชนไม่มีเวลาดู และเวลากลับมาบ้านก็เป็นเวลาออกอากาศของละครไทยไปแล้ว ส่วนในอันดับ2 เป็นประเทศเกาหลี เพราะในเวลาเสาร์อาทิตย์เป็นวันพักผ่อนของเยาวชนส่วนใหญ่ หรืออาจจะเป็นช่วงเวลาก่อนออกจากบ้านไปเรียนพิเศษ หรือกิจกรรมอื่น และเป็นช่วงเวลาที่ละครจากประเทศเกาหลีกำลังออกอากาศอยู่ด้วย เช่นช่อง 7 ทุกวันเสาร์อาทิตย์ เวลาช่วงเช้า จะเป็นละครเกาหลี เช่นเรื่องเจ้าหญิงวุ่นวายกับเจ้าชายเย็นชา ซึ่งเป็นที่นิยมมาก เยาวชนเกือบทุกคนรู้จักละครเรื่องนี้และติดละครเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน ด้วยเนื้อหาของละครที่มีความน่ารักสดใสของบทพระเอกและนางเอก ที่ยังเป็นวัยรุ่น จึงทำให้ละครเกาหลีส่วนใหญ่เป็นที่

ชื่นชอบของหมู่เยาวชน ละครเกาหลีจึงถูกกำหนดให้มีการออกอากาศเป็นช่วงเวลาที่เยาวชนมีเวลาว่างในการรับชม

6. ฉากและการตกแต่ง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการใช้สถานที่จริงในการถ่ายทำละคร เพราะการถ่ายทำละครบางฉาก มีการอ้างอิงถึงสถานที่จริง เช่น ละครเรื่อง แดนลำโขง เป็นละครที่กล่าวถึงริมแม่น้ำโขง จึงไม่สามารถจัดฉากได้ใน studio หรือถ้าจัดฉาก ก็ไม่เสมือนจริง ผู้ชมจึงไม่มีอารมณ์ร่วมในการรับชมปริญญา เกื้อหนุน (2537: 70)ใ กล่าวว่า ในแง่ความจริงของชีวิตแล้วก็สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งแวดล้อม หรือสภาพการณ์ในช่วงเวลาหรือยุคต่าง ๆ ที่สิ่งแวดล้อมเหล่านี้มีอิทธิพลต่อมนุษย์ ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงชีพ ที่พักอาศัยประเพณี วัฒนธรรม ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนั้นสิ่งแวดล้อม หรือฉากยังมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ การกระทำ หรือแม้แต่วิธีคิด หรือ แนวคิดของตัวละครหรือต่อบุคคลด้วย

7. ด้านเสียงประกอบในละคร

จากการวิจัยพบว่าเยาวชนต้องการเสียงประกอบธรรมชาติ อาจเป็นเพราะวัยรุ่นยังเป็นวัยที่ชอบความแปลกใหม่เพื่อเป็นสีสันและอรรถรสของการชมละคร อาจสร้างความตื่นเต้นตกใจ เร้าอารมณ์ได้ตามการดำเนินเรื่องของละคร เช่น เสียงหมาหอน ก็เป็นการสร้างความระทึกขวัญตามได้ และลุ้นว่า เหตุการณ์จะดำเนินการต่อไปอย่างไร

8. รูปแบบละครที่ต้องการชม

จากการวิจัยพบว่า รูปแบบละครที่เยาวชนต้องการชม คือละครที่สร้างมาจากบทประพันธ์ใหม่ ซึ่งเป็นบทละครที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร ทั้งนี้เพราะเยาวชนเป็นช่วงวัยที่ต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากสิ่งที่ยังไม่เคยได้สัมผัสมาก่อนทั้งในและนอกห้องเรียน การได้ชมละครที่ยังไม่เคยนำมาสร้าง เพื่อเป็นการเปิดโลกการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อนจากการเรียนรู้จากผู้ปกครอง นั่นอาจเป็นสิ่งเก่า ๆ หรือเป็นสิ่งที่ผู้ปกครอง ยังไม่เคยได้พบเห็น และไม่สามารถอธิบายสิ่งใหม่ ๆ ได้ เนื่องจาก เทคโนโลยีในปัจจุบันก้าวล้ำไปมาก ผู้ปกครอง อาจจะยังยึดติดกับสิ่งเก่า ๆ และไม่สามารถตอบสนองความต้องการความอยากรู้และสนใจสิ่งใหม่ ๆ ในปัจจุบันได้ ดังนั้นการรับชมรายการละครโทรทัศน์ที่มาจากบทประพันธ์ใหม่อาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถเปิดโลกกว้างในการเรียนรู้ให้กับเยาวชนได้

9. ด้านแนวละคร

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการแนวละครแนวตลกขบขัน อาจเป็นเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่สนุกสนานร่าเริง ทั้งนี้โดยการนำเสนอเนื้อหาของรายการ การนำเสนอเรื่องราวตลกขบขั้น ก็เป็นอีกหนึ่งวิธีเพื่อสร้างความสนใจ และเป็นพื้นฐานของการจดจำเนื้อหาของผู้ชม สิทธา

พินิจภูวดล (2532: 46) กล่าวว่า รายการโทรทัศน์หลากหลายรายการนิยมแทรกบทตลก ดาราตลก หรือมีการล้อเลียน เพื่อเร้าอารมณ์ขันของผู้ชม เพราะความตลกขบขันมักช่วยให้ผ่อนคลายและรู้สึกสดชื่น เมื่อมีการสนทนาพูดคุยกันขึ้น ในวงการธุรกิจโฆษณาประชาสัมพันธ์ และธุรกิจบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นนักจัดรายการ และนักแสดงในรายการบันเทิง มักจะอาศัยอารมณ์ขันเป็นวิธีทางในการนำเสนอสื่อ ซึ่งเป็นวิธีการที่บรรลุเป้าหมายได้

10. แก่นเรื่อง

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนต้องการรับชมเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว เนื่องจาก เยาวชน ยังเป็นวัยรุ่น และเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาวอาจเป็นเรื่องใกล้ตัวและตรงใจผู้ชมที่เป็นเยาวชนในการนำเสนอของละคร เพราะเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาวเป็นเรื่องที่ทุกคนให้ความสนใจอยู่แล้ว และบทละครทุกเรื่องมักจะสอดแทรกเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ถ้าไม่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความรักไม่ว่าละครไหน ก็อาจไม่ติดใจสำหรับผู้ชมไม่เพียงเฉพาะเยาวชน

ช่วงเวลาที่เหมาะสมการออกอากาศ

ในการผลิตรายการโทรทัศน์รายการใดรายการหนึ่งออกมานั้น ผู้ผลิตต้องกำหนดและวางแผนถึงกลุ่มเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของรายการก่อน ซึ่งลัดดา จิตตคุนานนท์ (2541: 25) ระบุว่า เวลาในการเปิดรับสาร เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้ส่งสารควรคำนึงถึง มิฉะนั้นเนื้อหาข่าวสารที่ถูกส่งไปจะสูญเปล่าเพราะเวลาไม่เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารพลาดโอกาสเปิดรับสารสิ่งที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ นภาภรณ์ อัจฉริยะกุล (2533: 14) กล่าวว่าการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์เป็นเรื่องราวของการวางนโยบาย การรณรงค์เพื่อการชักจูงผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายให้คอยติดตามชมรายการต่าง ๆ ตลอดจนเป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์เชิงแข่งขัน เพื่อสร้างความนิยมชื่นชอบให้แก่กลุ่มเยาวชน

ตาราง 13 แสดงองค์ประกอบหลักของรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดจบในตอน (n = 201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย
1. การสร้างความสนใจ	3.79
2. เครื่องแต่งกาย	3.73
3. เสียงเพลงในละคร	3.66
4. ยุคสมัยของเรื่อง	3.61
5. ที่มาของละครที่ต้องการชม	3.57
6. ฉากและการตกแต่ง	3.53
7. เสียงประกอบในละคร	3.52
8. รูปแบบละครที่ต้องการชม	3.45
9. แนวละคร	3.44
10. แก่นเรื่อง	3.30

ตาราง 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการเกี่ยวกับองค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดจบในตอน (n = 201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
การสร้างความสนใจ								
1. ความแปลก/ประหลาดใจ เช่น การดำเนิน เรื่องพลิกผัน ไม่เป็นไปตามที่คาดหมาย	82 (40.8 %)	53 (26.4 %)	33 (16.4 %)	5 (2.5 %)	28 (13.9 %)	4.21	1.06	มาก
2. ความเพลิดเพลินในการชมละครโทรทัศน์	93 (46.3 %)	30 (24.4 %)	49 (24.4 %)	8 (4.0 %)	21 (10.4 %)	4.07	0.99	มาก
3. อารมณ์ขัน เช่น การเล่นมุขตลกของตัวละคร	97 (48.3 %)	40 (19.9 %)	41 (20.4 %)	16 (8.0 %)	7 (3.5 %)	4.06	1.11	มาก
4. การใช้ภาษาในท้องถิ่น	56 (27.9 %)	60 (29.9 %)	48 (23.9 %)	13 (6.5 %)	24 (11.9 %)	3.93	1.14	มาก
5. ความกระชับในการเล่าเรื่อง	58 (28.9 %)	29 (14.4 %)	78 (38.8 %)	11 (5.5 %)	25 (12.4 %)	3.55	1.04	มาก
6. สะเทือนอารมณ์	64 (31.8 %)	34 (16.9 %)	39 (19.4 %)	24 (11.9 %)	40 (19.9 %)	3.44	1.52	ปานกลาง
7. ความมีเงื่อนงำ / สลับซับซ้อน	35 (17.4 %)	32 (15.9 %)	68 (33.8 %)	40 (19.9 %)	26 (12.9 %)	3.43	1.12	ปานกลาง
8. ล้อเลียน เช่น เลียนแบบบุคคลสำคัญให้ดูตลก ขบขัน บุคลิกลักษณะเกินจริง	71 (35.3 %)	40 (19.9 %)	29 (14.4 %)	11 (5.5 %)	50 (24.9 %)	3.41	1.53	ปานกลาง

ตาราง 14 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
9. เสียดสีสังคม เช่น การพูดหรือการเลียนแบบ เพื่อกระทบกระเทียบเปรียบเปรย	77 (38.3 %)	41 (20.4 %)	29 (14.4 %)	7 (3.5 %)	47 (23.4 %)	3.32	1.60	ปานกลาง
					รวม	3.53	0.73	มาก
เครื่องแต่งกาย								
1. ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง	90 (44.8 %)	53 (26.4 %)	32 (15.9 %)	11 (5.5 %)	15 (7.5 %)	3.96	1.23	มาก
2. ความทันสมัย	74 (36.8 %)	54 (26.9 %)	42 (20.9 %)	9 (4.5 %)	22 (10.9 %)	3.74	1.30	มาก
3. สีสันสดใส	67 (33.3 %)	51 (25.4 %)	54 (26.9 %)	13 (6.5 %)	16 (8.0 %)	3.70	1.22	มาก
4. ความสวยงาม	62 (30.8 %)	65 (32.3 %)	27 (13.4 %)	10 (5.0 %)	37 (18.4 %)	3.52	1.44	มาก
					รวม	3.73	0.93	มาก
เสียงเพลงในละคร								
1. มีความเป็นสากล	77 (38.3 %)	46 (22.9 %)	36 (17.9 %)	36 (17.9 %)	6 (3.0 %)	3.76	1.03	มาก
2. เป็นเอกลักษณ์ของละคร	40 (19.9 %)	51 (25.4 %)	78 (38.8 %)	22 (10.9 %)	10 (5.0 %)	3.44	0.99	มาก
3. มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ	54 (26.9 %)	50 (24.9 %)	40 (19.9 %)	28 (13.9 %)	29 (14.4 %)	3.36	1.18	มาก
					รวม	3.52	0.86	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
ยุคสมัยของเรื่อง								
1. ปัจจุบัน	56 (27.9 %)	72 (35.8 %)	31 (15.4 %)	34 (16.9 %)	8 (4.0 %)	3.67	1.17	มาก
2. อนาคต	72 (35.8 %)	47 (23.4 %)	33 (16.4 %)	38 (18.9 %)	11 (5.5 %)	3.65	1.29	มาก
3. ย้อนยุค	63 (31.3 %)	48 (23.9 %)	33 (16.4 %)	40 (19.9%)	17 (7.5 %)	3.50	1.34	มาก
					รวม	3.61	0.85	มาก
ที่มาของละครที่ต้องการชม								
1. ไทย	101 (50.2 %)	32 (15.9 %)	31 (15.4 %)	26 (12.9 %)	11 (5.5 %)	3.93	1.29	มาก
2. ฝรั่ง	74 (36.8 %)	45 (22.4 %)	51 (25.4 %)	21 (10.4 %)	10 (5.0 %)	3.76	1.20	มาก
3. ไต้หวัน	70 (34.8 %)	55 (27.4 %)	34 (16.9 %)	18 (9.0 %)	24 (11.9 %)	3.64	1.35	มาก
4. เกาหลี	59 (29.4 %)	51 (25.4 %)	49 (24.4 %)	26 (12.9 %)	16 (8.0 %)	3.55	1.26	มาก
5. ญี่ปุ่น	54 (26.9 %)	44 (21.9 %)	43 (21.4 %)	27 (13.4 %)	33 (16.4 %)	3.29	1.12	ปานกลาง
6. จีน	61 (30.3 %)	36 (17.9 %)	33 (16.4 %)	34 (16.9 %)	37 (18.4 %)	3.25	1.50	ปานกลาง
					รวม	3.57	0.79	มาก
ฉากและการตกแต่ง								
1. ใช้สถานที่จริง (out door)	82 (40.8 %)	31 (15.4 %)	49 (24.4 %)	27 (13.4 %)	12 (6.0 %)	3.72	1.29	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
2. ออกแบบฉากและตกแต่งภายใน studioเช่น ละครเรื่อง เป็นต่อ บางรัก ซอย 9	61 (30.3%)	49 (24.4 %)	52 (25.9 %)	28 (13.9 %)	11 (5.5 %)	3.60	1.21	มาก
					รวม	3.66	1.06	มาก
เสียงประกอบในละคร								
1. เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ เช่น เสียงนกร้อง สุนัขหอน เสียงปรบมือ เสียงหัวเราะ	62 (30.8 %)	74 (36.8 %)	44 (21.9 %)	12 (6.0 %)	9 (4.5 %)	3.84	1.07	มาก
2. เสียงประกอบพิเศษ เช่น เสียงต่อสู้ เสียงหุ่นยนต์ เสียงกลอง	67 (33.3 %)	56 (27.9 %)	49 (24.4 %)	19 (9.5 %)	10 (5.0 %)	3.75	1.16	มาก
					รวม	3.79	0.85	มาก
รูปแบบละครที่ต้องการชม								
1. สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ (ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร)	91 (45.3 %)	35 (17.4 %)	23 (11.4 %)	39 (19.4 %)	13 (6.5 %)	3.76	1.37	มาก
2. นำละครเก่ามาสร้างใหม่	83 (41.3 %)	37 (18.4 %)	12 (6.0 %)	36 (17.9 %)	33 (16.4 %)	3.50	1.56	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
3. สร้างจากบทประพันธ์เก่า (ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร)	74 (36.8 %)	22 (10.9 %)	38 (18.9 %)	53 (26.4 %)	14 (7.0 %)	3.44	1.39	ปานกลาง
4. นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ	54 (26.9 %)	44 (21.9 %)	47 (23.4 %)	28 (13.9 %)	28 (13.9 %)	3.34	1.37	ปานกลาง
5. แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ	62 (30.8 %)	46 (22.9 %)	27 (13.4 %)	5 (2.5 %)	61 (30.3 %)	3.21	1.63	ปานกลาง
					รวม	3.45	1.12	มาก
แนวละคร								
1. ละครแนวตลกขบขัน	92 (45.8 %)	62 (30.8 %)	27 (13.4 %)	10 (5.0 %)	10 (5.0 %)	4.07	1.11	มาก
2. ละครแนวรักโรแมนติก	86 (42.8 %)	32 (15.9 %)	45 (22.4 %)	25 (12.4 %)	13 (6.5 %)	3.76	1.30	มาก
3. ละครแนวบู๊แอ็คชั่น	68 (33.8 %)	33 (16.4 %)	41 (20.4 %)	37 (18.4 %)	37 (18.4 %)	3.67	1.19	มาก
4. ละครเพลง	50 (24.9 %)	78 (38.8 %)	19 (9.5 %)	34 (16.9 %)	20 (10.0 %)	3.52	1.30	มาก
5. ละครแนวประวัติศาสตร์	54 (26.9 %)	54 (26.9 %)	45 (22.4 %)	25 (12.4 %)	23 (11.4 %)	3.45	1.32	ปานกลาง
6. ละครแนวฆาตกรรม/สยองขวัญ	66 (32.8 %)	23 (11.4 %)	44 (21.9 %)	27 (13.4 %)	41 (20.4 %)	3.23	1.53	ปานกลาง
7. ละครแนวตื่นเต้นลึกลับ	49 (24.4 %)	37 (18.4 %)	44 (21.9 %)	44 (21.9 %)	27 (13.4 %)	3.18	1.38	ปานกลาง
8. ละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม	53 (26.4 %)	33 (16.4 %)	41 (20.4 %)	37 (18.4 %)	37 (18.4 %)	3.14	1.46	ปานกลาง
9. ละครแนวพื้นบ้าน	53 (26.4 %)	38 (18.9 %)	24 (11.9 %)	10 (5.0 %)	76 (37.8 %)	2.91	1.68	ปานกลาง
					รวม	3.44	0.86	ปานกลาง

ตาราง 14 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ			
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)			
แก่นเรื่อง								
1. เรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว	64 (31.8 %)	54 (26.9 %)	59 (29.4 %)	17 (8.5 %)	7 (3.5 %)	3.75	1.10	มาก
2. เรื่องการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว	62 (30.8 %)	46 (22.9 %)	51 (25.4 %)	20 (10.0 %)	22 (10.9 %)	3.53	1.32	มาก
3. เรื่องศีลธรรม/คุณธรรม	63 (31.3 %)	38 (18.9 %)	43 (21.4 %)	21 (10.4 %)	36 (17.9 %)	3.35	1.47	ปานกลาง
4. เรื่องอำนาจ	53 (26.4 %)	36 (17.9 %)	44 (21.9 %)	22 (10.9 %)	46 (22.9 %)	3.14	1.50	ปานกลาง
5. เรื่องอุดมคติ	52 (25.9 %)	15 (7.5 %)	68 (33.8 %)	39 (19.4 %)	27 (13.4 %)	3.13	1.35	ปานกลาง
6. เรื่องชนชั้นและวรรณะ	50 (24.9 %)	24 (11.9 %)	46 (22.9 %)	23 (11.4 %)	58 (28.9 %)	2.93	1.55	ปานกลาง
					รวม	3.30	0.93	ปานกลาง

ตาราง 15 แสดงองค์ประกอบย่อยของ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดจบในตอน (n=201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับความต้องการมาก		
1. ความแปลก/ประหลาดใจ	4.21	1.06
2. ความเพลิดเพลินในการชมรายการละครโทรทัศน์	4.07	0.99
3. ละครตลกขบขัน	4.07	1.11
4. ความมีอารมณ์ขัน	4.06	1.11
5. การแต่งกายมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง	3.96	1.23
6. ละครไทย	3.93	1.29
7. การใช้ภาษาในท้องถิ่น	3.93	1.14
8. การใช้เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ	3.84	1.07
9. การสร้างละครจากบทประพันธ์ใหม่	3.76	1.37
10. ละครรักโรแมนติก	3.76	1.30
11. ละครฝรั่ง	3.76	1.20
12. การใช้เสียงประกอบในละครที่มีความเป็นสากล	3.76	1.03
13. เป็นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว	3.75	1.10
14. การใช้เสียงประกอบพิเศษ	3.75	0.16
15. การแต่งกายทันสมัย	3.74	1.30
16. มีการออกแบบฉากในสถานที่จริง	3.72	1.29
17. การแต่งกายสีสันสดใส	3.70	1.22
18. ละครบู๊แอ็คชั่น	3.67	1.19
19. นำเสนอแบบยุคปัจจุบัน	3.67	1.17
20. นำเสนอแบบยุคอนาคต	3.65	1.29
21. ละครไต้หวัน	3.64	1.35
22. การออกแบบฉากตกแต่งภายใน studio	3.60	1.21
23. ละครเกาหลี	3.55	1.26
24. ความกระชับในการเล่าเรื่อง	3.55	1.04
25. เป็นเรื่องการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว	3.53	1.32

ตาราง 15 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
26. การแต่งกายสวยงาม	3.52	1.44
27. ละครเพลง	3.52	1.30
28. การนำละครเก่ามาสร้างใหม่	3.50	1.56
29. การนำเสนอแบบย้อนยุค	3.50	1.34
30. การใช้เสียงประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ของละคร	3.44	0.99
31. การใช้เสียงประกอบที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ	3.36	1.18
ระดับความต้องการปานกลาง		
32. การสร้างละครจากบทประพันธ์เก่า	3.64	1.39
33. ละครประวัติศาสตร์	3.45	1.32
34. ความสะเทือนอารมณ์ในการชม	3.44	1.52
35. ความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน	3.43	1.12
36. การล้อเลียน	3.41	1.53
37. เป็นเรื่องศีลธรรม/คุณธรรม	3.35	1.47
38. การนำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ	3.34	1.37
39. การเสียดสีสังคม	3.32	1.60
40. ละครญี่ปุ่น	3.29	1.12
41. ละครจีน	3.25	1.50
42. ละครฆาตกรรม/สยองขวัญ	3.23	1.53
43. การแปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ	3.21	1.63
44. ละครตื่นเต้นลึกลับ	3.18	1.38
45. เป็นเรื่องอำนาจ	3.14	1.50
46. ละครชีวิตสะท้อนสังคม	3.14	1.46
47. เป็นเรื่องอุดมคติ	3.13	1.35
48. เป็นเรื่องชนชั้นและวรรณะ	2.93	1.55
49. ละครพื้นบ้าน	2.91	1.68

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละ ของช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ (n = 201)

ช่วงเวลาที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
วันจันทร์-ศุกร์		
05.00-06.00	-	-
06.00-07.00	-	-
07.00-08.00	6	2.99
08.00-09.00	1	0.50
09.00-10.00	1	0.50
10.00-11.00	-	-
11.00-12.00	1	0.50
12.00-13.00	-	-
13.00-14.00	-	-
14.00-15.00	6	2.99
15.00-16.00	5	2.49
16.00-17.00	5	2.49
17.00-18.00	6	2.99
18.00-19.00	61	30.35
19.00-20.00	34	16.92
20.00-21.00	24	11.94
21.00-22.00	5	2.49
22.00-23.00	43	21.39
23.00-24.00	3	1.49
วันเสาร์-อาทิตย์		
05.00-06.00	3	1.49
06.00-07.00	-	-
07.00-08.00	5	2.49
08.00-09.00	3	1.49
09.00-10.00	32	15.92

ตาราง 16 (ต่อ)

ช่วงเวลาที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
10.00-11.00	51	25.37
11.00-12.00	17	8.46
12.00-13.00	3	1.49
13.00-14.00	6	2.99
14.00-15.00	2	1.00
15.00-16.00	6	2.99
16.00-17.00	7	3.48
วันเสาร์-อาทิตย์		
17.00-18.00	3	1.49
18.00-19.00	9	4.48
19.00-20.00	4	1.99
20.00-21.00	6	2.99
21.00-22.00	-	-
22.00-23.00	32	15.92
23.00-24.00	12	5.97
ระยะเวลาในการนำเสนอรายการ		
7. 30 นาที	18	8.95
8. 1 ชั่วโมง	130	64.68
9. 1 ชั่วโมง 30 นาที	-	-
4. 2 ชั่วโมง	53	26.37

ตอนที่ 3 ปัญหาที่ควรปรับปรุงในรายการละครโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในด้านต่าง ๆ ของรายการละครโทรทัศน์ มีดังนี้

1. รายการละครโทรทัศน์ที่ควรปรับปรุง

จากการวิจัยพบว่า รายการละครโทรทัศน์ที่ควรปรับปรุงมากที่สุดคือ พระเอก-นางเอก จนแทบไม่มีกิน ท้ายสุดได้รับสมบัติมหาศาล อันดับที่ 2 คือเกลียดตัวอิจฉา อันดับ3ไม่ชอบที่มีบทโป๊-เปลือย มากเกินไป อันดับที่ 4 คือละครสั้นเกินไป และอันดับที่5 คือพระเอก-นางเอกยกโทษให้ตัวร้ายง่ายไป

สรุปผลการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวสามารถจัดเรียงลำดับมีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกินจนผิดธรรมชาติ อันดับที่ 2 คือเนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม อันดับ3การนำละครเรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป

วิจารณ์ผลวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า รายการละครโทรทัศน์ที่ควรปรับปรุงแก้ไข คือ นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกินจนผิดธรรมชาติ เนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม การนำละครเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป สถานที่ถ่ายทำละครไม่เหมาะสม และใช้ภาษาท้องถิ่นไม่ถูกต้อง เพราะการนำเอาละครโทรทัศน์เก่ามาทำใหม่อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรับชมละคร และเกิดการเปรียบเทียบเยาวชนเป็นวัยที่ต้องการความแปลกใหม่ ถึงแม้ว่ามีการนำละครเก่ามาสร้างใหม่ก็จะเกิดความน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ และไม่เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการรับชมละคร ซึ่งละครในบางเรื่องจะมีเนื้อหาที่ไม่ส่งเสริมสังคม ที่เนื้อเรื่องเกิดการเลียนพฤติกรรมการเลียนแฟชั่นวัตถุนิยม เช่นเครื่องแต่งกายราคาแพง แบรนด์เนม กระเป๋ารองเท้า ราคาแพง สุชา จันทร์เอม (2543) ให้ความเห็นว่า การให้ความรู้และทัศนคติที่ไม่ถูกต้องผ่านสื่อมวลชนจะมีผลต่อความคิดของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นจะนิยมเลียนแบบสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น การเลียนแบบการแต่งกายของดารานักแสดง คำพูดของตัวละคร หรือการเลียนแบบการบริโภคสินค้าตามโฆษณาที่ปรากฏตามสื่อเป็นต้น ส่วนในเรื่องของนักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกินจนผิดธรรมชาติ เพราะบางครั้งนักแสดงที่เคยเล่นละครเวทีมาก่อนก็จะมีลักษณะการแสดงแบบ over acting และเมื่อมาแสดงใน

ละครโทรทัศน์จึงทำให้บทบาทของตัวละครตัวนั้นดูไม่สมจริงและแสดงอารมณ์มากเกินความจริง และการใช้ภาษาท้องถิ่นนี้ไม่ถูกต้องนั้น เพราะว่าการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์นั้นมีการออกอากาศไปทั่วประเทศ การนำเสนอละครที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นของภาคใดภาคหนึ่ง ถ้าเยาวชนในภาคนั้นได้รับชมและการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ที่ภาษาท้องถิ่นในภาคนั้น ๆ ไม่ถูกต้อง ก็จะทำให้อรรถรสในการชมเป็นอย่างมาก (ตาราง 17)

ตาราง 17 ปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์

ปัญหาที่ควรปรับปรุง	ระดับความต้องการ										คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
	อันดับที่1		อันดับที่2		อันดับที่3		อันดับที่4		อันดับที่5				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกินจนผิดธรรมชาติ	32	15.92	39	19.40	44	21.89	32	15.92	33	16.42	545	2.71	1
2. เนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม	40	19.90	45	22.39	15	7.46	16	7.96	13	6.47	470	2.33	2
3. การนำละครเรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป	47	23.38	21	10.45	9	4.48	9	4.48	18	8.96	382	1.90	3
4. สถานที่ถ่ายทำละคร ไม่เหมาะสม	21	10.45	21	10.45	19	9.45	37	18.41	8	3.98	328	1.63	4
5. ใช้ภาษาท้องถิ่น ไม่ถูกต้อง	15	7.46	24	11.94	29	14.43	10	4.98	36	17.19	314	1.56	5
6. นักแสดง แสดงไม่สมบทบาท	7	3.48	24	11.94	14	6.97	18	8.96	24	11.94	233	1.16	6
7. ขาดความพิถีพิถันเรื่องการถ่ายทำ	11	5.47	11	5.47	17	8.46	29	14.43	16	7.96	224	1.11	7
8. ขาดเทคนิคการถ่ายทำ/ เทคนิคพิเศษ	7	3.48	7	3.48	22	10.95	8	3.98	15	7.46	160	0.80	8
9. ตัวแสดงไม่สามารถ ถ่ายทอดอารมณ์ได้ดี	9	4.48	0	0.00	4	1.99	24	11.94	5	2.49	110	0.55	9
10. จัดและวางตัว ผู้แสดงไม่เหมาะสม	5	2.49	2	1.00	9	4.48	17	8.46	10	4.98	104	0.52	10
11. ผู้ชมสามารถเดาเหตุการณ์ และเรื่องของตอนหน้าได้	0	0.00	7	3.48	15	7.46	0	0.00	11	5.47	84	0.42	11
12. เนื้อหาสาระของละครหน้าเบื่อซ้ำซาก	7	3.48	0	0.00	4	1.99	1	0.50	12	5.97	61	0.30	12
รวม	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	-	-	-

2. สารประโยชน์จากละคร

1. การมีความรู้สึกร่วมขณะชมรายการละครโทรทัศน์

จากการวิจัยพบว่า เยาวชนมีความรู้สึกร่วมในการชมละครมากที่สุดคือเรื่องเกลียดตัวอิจฉา อันดับที่ 2 คือ พระเอก นางเอกจนแทบไม่มีกิน แต่สุดท้ายก็ได้รับสมบัติมหาศาล อันดับที่3 คือ ไม่ชอบที่มีบทโป๊เปลือยมากเกินไป อันดับที่ 4 ละครสั้นเกินไป และอันดับสุดท้าย คือ พระเอกนางเอกยกโทษให้ตัวร้ายง่ายและเร็วเกินไป

สรุปผลการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวสามารถจัดเรียงลำดับมีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ เรื่องเกลียดตัวอิจฉา อันดับที่ 2 คือ พระเอก นางเอกจนแทบไม่มีกิน แต่สุดท้ายก็ได้รับสมบัติมหาศาล อันดับที่ 3 คือ ไม่ชอบที่มีบทโป๊เปลือยมากเกินไป

วิจารณ์ผลวิจัย

จากผลวิจัยพบว่า การเกิดความรู้สึกร่วมในขณะที่ชมละครอันดับแรกคือ เยาวชนรู้สึกเกลียดตัวอิจฉา เพราะการนำเสนอละครทุกเรื่องจะมีตัวละครที่เป็นตัวอิจฉาที่จะร้าย คอยกลั่นแกล้งนางเอกและเยาวชนจะมีความรู้สึกร่วมในการเกลียดตัวอิจฉา เพราะตัวอิจฉาเป็นอีกหนึ่งตัวละครที่เป็นบทบาทหนึ่งที่ละครไทยนำมารวมไว้ในการดำเนินเรื่อง ถ้าไม่มีตัวละครตัวนี้เลยจะทำให้ละครเรื่องนั้นไม่น่าสนใจ รองลงมาคือ เรื่องของการที่นางเอกและพระเอกจนแทบไม่มีกินแต่ตอนสุดท้ายกลับได้สมบัติมหาศาล เพราะเยาวชนได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็กในเรื่องของการนำเสนอละครที่ตอนจบจะจบอย่างสมบูรณ์แบบ จึงทำให้เยาวชนมีความต้องการรับชมการดำเนินเรื่องของละครที่ตอนต้นมักจะมีความลำบาก แต่ตอนสุดท้ายละครจะจบแบบเป็นไปได้ดี กาญจนา แก้วเทพ (2543: 284) กล่าวว่า เนื่องจากผลลัพธ์จากการดูละครนั้น ให้ผลที่น่าพึงพอใจ เพราะเป็นรายการแบบบันเทิง ที่เลียนแบบหรือคล้ายคลึงชีวิตจริง ทำให้ได้ทั้งความบันเทิง ความรื่นรมย์ ที่ละครจบอย่าง happy ending และผ่อนคลายความตึงเครียด เนื้อหาของละครจึงน่าจะมีอิทธิพลอย่างมาก

ส่วนไม่ชอบที่มีบทโป๊เปลือย nude มากเกินไป อาจเป็นเพราะว่า เยาวชนยังอยู่ในวัยเรียนหรือยังเป็นวัยรุ่นตอนต้นที่ยังไม่เข้าใจเรื่องของบทประเภทนี้มากเกินไป ดังนั้นการชมละครที่มีการนำเสนอภาพโป๊เปลือย จึงทำให้เยาวชนไม่รู้สึกว่าละครเรื่องนี้สนุก หรือมีความรู้สึกร่วมว่าละครเรื่องนี้มีความน่าสนใจที่จะติดตามไปกว่าเนื้อหาที่กำลังนำเสนอ ส่วนละครสั้นเกินไปนั้น อาจเนื่องมาจากการนำเสนอละครโทรทัศน์บางเรื่องที่เยาวชนกำลังให้ความสนใจติดตามอยู่นั้นเสนอแค่

เพียงประมาณ 30 นาที หรือ 1 ชั่วโมง แล้วทำให้การเสนอละครโทรทัศน์นั้นสั้นเกินไป นั่นอาจเป็นเพราะผู้ผลิตรายการละครมีงบประมาณในการซื้อเวลาของสถานีในการออกอากาศน้อย และในอันดับสุดท้าย คือ พระเอกนางเอกยกโทษให้ตัวร้ายง่ายไป เนื่องจากละครบางเรื่องมีการนำเสนอเรื่องราวประเภทชิงรักหักสวาทหรือการแก้แค้นมากจนทำให้เยาวชนผู้ชมรายการโทรทัศน์ชื่นชมหรือชอบที่จะรับชมละครประเภทนี้ แต่ด้วยพื้นฐานทางความคิดและการวางตัวของคนในสังคมของไทย รวมไปถึงจารีตประเพณีจะมีการให้อภัยกันอยู่แล้ว ดังนั้นการประพันธ์บทละครต้องประพันธ์ให้ตอนจบมีการให้อภัยตัวร้าย (ตาราง 18)

ตาราง 18 การมีความรู้สึกร่วมขณะชมรายการละครโทรทัศน์

การมีความรู้สึกร่วมขณะชมละคร	ระดับความต้องการ										คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
	อันดับที่1		อันดับที่2		อันดับที่3		อันดับที่4		อันดับที่5				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. เกลียดตัวอิจฉา	76	37.81	23	11.44	20	9.95	12	5.97	21	10.45	577	2.87	1
2. พระเอก-นางเอก จนแทบไม่มีกิน ท้ายสุดได้รับสมบัติมหาศาล	25	12.44	56	27.86	24	11.94	15	7.46	11	5.47	462	2.30	2
3. ไม่ชอบที่มีบทโป๊-เปลือย มากเกินไป	24	11.94	18	8.96	35	17.41	15	7.46	7	3.48	334	1.66	3
4. ละครสั้นเกินไป	13	6.47	25	12.44	27	13.43	32	15.92	7	3.48	317	1.58	4
5. พระเอก-นางเอก ยกโทษให้ตัวร้ายง่ายไป	9	4.48	24	11.94	24	11.94	9	4.48	30	14.93	261	1.30	5
6. รักและสงสาร เห็นใจ พระเอก-นางเอก	15	7.46	12	5.97	7	3.48	17	8.46	27	13.43	205	1.02	6
7. ไม่มีบทรัก	11	5.47	5	2.49	5	2.49	17	8.46	21	10.45	145	0.72	7
8. มีสิ่งมึนเมา ยาเสพติดมากเกินไป	0	0.00	12	5.97	19	9.45	13	6.47	12	5.97	143	0.71	8
9. พระเอก-นางเอก รัก หลง แบบงมงาย แบบไม่ลืมหูลืมตา	5	2.49	9	4.48	12	5.97	7	3.48	10	4.98	141	0.70	9
10. มีบทฆาตกรซับซ้อนซ่อนเงื่อน	6	2.99	8	3.98	0	0.00	18	8.96	17	8.46	115	0.57	10
11. ไม่ชอบที่มีบทรัก ขัดกับวัฒนธรรมไทย	7	3.48	0	0.00	9	4.48	18	8.96	5	2.49	103	0.51	11
12. บทบาทของพระเอก-นางเอก เราแสดง	0	0.00	6	2.99	15	7.46	5	2.49	12	5.97	19	0.45	12
13. ไม่มีบทโป๊-เปลือย	10	4.98	1	0.50	0	0.00	9	4.48	11	5.47	83	0.41	13
14. ไม่เคยชมละคร	0	0.00	2	1.00	4	1.99	4	1.99	10	4.98	38	0.19	14
รวม	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	-	-	-

2. หลังชมรายการโทรทัศน์

1.1 ข้อดีเมื่อชมละครโทรทัศน์ จากการวิจัยพบว่า อันดับที่ 1 ได้ข้อคิด คติสอนใจ อันดับที่2 ได้ผ่อนคลาย ความเครียด อันดับที่ 3 ได้ชื่นชมตัวละครที่ตนเองชอบ อันดับที่ 4 ได้เรียนรู้อีกแง่มุมของชีวิต และอันดับที่ 5 ได้เห็นความสามารถของนักแสดง

สรุปผลการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวสามารถจัดเรียงลำดับมีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ได้ข้อคิด คติสอนใจ อันดับที่ 2 ได้ผ่อนคลาย ความเครียด อันดับที่ 3 ได้ชื่นชมตัวละครที่ตนเองชอบ

วิจารณ์ผลวิจัย

จากการวิจัยพบว่า หลังจากเยาวชนรับชมรายการละครโทรทัศน์แล้วสามารถนำข้อดีจากรายการละครโทรทัศน์ไปเป็นข้อคิดคติสอนใจ ซึ่งรายการละครโทรทัศน์นั้น มีการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับคำสอน หรือการทำความดี หรือแง่คิดในการดำเนินชีวิตที่ทำให้เยาวชนสามารถนำเอามาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และในอันดับที่สองคือ ได้ผ่อนคลายความเครียด เนื่องจากสภาวะที่อยู่ในวัยเรียนทั้งการเรียนในห้องเรียนรวมไปถึงการเรียนพิเศษนอกเหนือจากการเรียนในเวลาปกติ หรือแม้แต่การอ่านหนังสือเตรียมสอบหรือทำการบ้านก็อาจจะทำให้เกิดภาวะความเครียดได้ ซึ่งทำให้เยาวชนต้องการรับชมรายการละครโทรทัศน์เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ความเครียด ส่วนในการได้ชื่นชมตัวละครที่ตนเองชอบ เพราะว่านักแสดงบางคนได้รับความนิยมจากเยาวชนอย่างมาก เมื่อมาแสดงละครแล้วทำให้ได้รับความติดตามจากเยาวชน และนอกจากนี้เยาวชนยังได้เห็นความสามารถของนักแสดง (ตาราง 19)

ตาราง 19 ข้อดีเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์

ข้อดี	ระดับความต้องการ										คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
	อันดับที่1		อันดับที่2		อันดับที่3		อันดับที่4		อันดับที่5				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. ได้ข้อคิด คติสอนใจ	30	14.93	57	28.36	37	18.41	16	7.96	3	1.49	524	2.61	1
2. ได้ผ่อนคลาย ความเครียด	65	32.34	26	12.94	19	9.45	9	4.48	15	7.46	519	2.58	2
3. ได้ชื่นชมตัวละครที่ตนเองชอบ	29	14.43	30	14.93	53	26.37	29	14.43	13	6.47	495	2.49	3
4. ได้เรียนรู้อีกแง่มุมของชีวิต	19	9.45	24	11.94	21	10.45	47	23.38	21	10.45	369	184	4
5. ได้เห็นความสามารถของนักแสดง	19	9.45	23	11.44	25	12.44	7	3.48	43	21.39	319	1.59	5
6. ความสนุกสนาน เพลิดเพลิด	15	7.46	10	4.98	9	4.48	20	9.95	39	19.40	221	1.10	6
7. ได้รู้จักดาราหน้าใหม่เพิ่มขึ้น	5	2.49	10	4.98	20	9.95	16	7.96	17	8.46	174	0.87	7
8. ได้ฆ่าเวลา	10	4.98	2	1.00	4	1.99	31	15.42	13	6.47	145	0.72	8
9. มีเรื่องราวของละครไปคุยกับเพื่อน	9	4.48	8	3.98	10	4.98	6	2.99	19	9.45	138	0.69	9
10. ได้เห็นความสามารถของนักแสดง	0	0.00	11	5.47	3	1.49	20	9.95	18	8.96	111	0.55	10
รวม	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	-	-	-

2.2 ข้อเสียเมื่อชมละครโทรทัศน์ ผลวิจัยพบว่า เลียนแบบการพูดจาที่หยาบคายเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือเลียนแบบพฤติกรรมการวางตัวชาย-หญิงแบบตะวันตก อันดับที่ 3 เลียนแบบความ เหี้ยมโหดตามบทละคร อันดับที่ 4 เสียเวลาเล่นเกมเล่น Internet และอันดับสุดท้ายคือมีความเพ้อฝัน หลงตัวเอง

สรุปผลการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวสามารถจัดเรียงลำดับมีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 คือเลียนแบบการพูดจาที่หยาบคาย รองลงมาคือเลียนแบบพฤติกรรมการวางตัวชาย-หญิงแบบตะวันตก อันดับที่3เลียนแบบความ เหี้ยมโหดตามบทละคร

วิจารณ์ผลวิจัย

จากการวิจัยพบว่า ข้อเสียเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์ อันดับแรกคือคือเลียนแบบการพูดจาที่หยาบคาย ในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ ในบางครั้งมีการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นความขัดแย้ง เรื่องราวที่นำเสนอจะมีตัวละครพูดจาเสียดสี หรือด่าทอกัน มีคำพูดที่หยาบคาย เพื่อให้เนื้อหาในการนำเสนอเข้มข้นขึ้น ซึ่งเป็นข้อเสียอย่างมากเมื่อเยาวชนได้รับชม อาจทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ เยาวชนพูดจาหยาบคาย ลำดับต่อไปคือ เลียนแบบพฤติกรรมการวางตัวระหว่างชาย-หญิงแบบตะวันตก ในปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกถือว่าได้เข้ามาครอบงำกลุ่มเยาวชนทำให้ประเพณี หรือวัฒนธรรมแบบไทยได้เลือนหายไป อาจเป็นเพราะ การนำเสนอเรื่องราว รายการละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน ที่มีความทันสมัย และนำเสนอเนื้อหาที่เป็นสากล แบบตะวันตกมากขึ้น การวางตัวของตัวละครระหว่างชาย-หญิงก็ดูใกล้ชิดกันมากแม้ว่าจะรู้จักกันไม่นาน ส่งผลให้พฤติกรรมของเยาวชนที่รับชมละครโทรทัศน์ได้เปลี่ยนไปเลียนแบบตัวละครในละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ ได้ ส่วนลำดับที่ 3 คือ เลียนแบบความเหี้ยมโหดตามบทละคร ละครโทรทัศน์นั้นมีหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นแนวบู๊แอ๊คชั่น แนวสืบสวนสอบสวน แนวสยองขวัญ แนวตื่นเต้นลึกลับ เป็นต้น

แนวละครดังกล่าวนี้ล้วนแต่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความโหดเหี้ยม ความโหดร้ายของสังคม ซึ่งในปัจจุบันนี้ การเลียนแบบของเยาวชนที่เลียนแบบตัวละครก็ทำให้มีข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่บ่อยครั้ง เพราะเยาวชนถือเป็นวัยที่ต้องการการชี้แนะ ชี้นำ ว่าสิ่งไหนถูกผิดไม่ควรให้เรื่องราวที่นำเสนอนั้นครอบงำเด็กมากจนเกินไป เยาวชนเสียเวลาเล่นเกมเล่นอินเตอร์เนต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันมีสิ่งจูงใจหลายอย่าง โดยเฉพาะอินเตอร์เนตที่มีรูปแบบการใช้หลายวิธีเช่น การค้นหาข้อมูล โปรแกรมแชท การอ่านกระทู้ และเวบไซต์ต่าง ๆ และเกมออนไลน์ จึงเป็น

เหตุผลหนึ่งที่ดึงดูดความสนใจของเยาวชน ทำให้เยาวชนใช้เวลาเล่นอินเตอร์เนตและเล่นเกมมากกว่าการรับชมละคร และอันดับสุดท้าย มีความเพ้อฝันหลงตัวเอง เยาวชนเห็นว่าการเพ้อฝันที่เกิดจากการดูละครนั้นเป็นข้อเสียอาจเป็นเพราะว่า ในบางครั้ง ละครโทรทัศน์ก็นำเสนอเรื่องราวที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนมีความฝัน มีจิตนาการณ์ที่กว้างไกล แต่ในบางครั้งการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความฝัน อาจกลายเป็น ความเพ้อฝันมากจนเกินไป ยกตัวอย่างเช่น ละครที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการตามหาฝันขอตัวละครที่อยากเป็นนักร้อง โดยแต่งตัวให้แตกต่าง หลุดโลกไม่เหมือนคนทั่วไปนั้น กลายเป็นกระแสที่เยาวชนแต่งตัวตามตัวละครนั้น ๆ และอยากเป็นนักร้องตามหาฝัน ไปเดินเล่นอยู่ตามห้างสรรพสินค้า เพื่อรอว่าวันใดจะมีแมวมองมาติดต่อให้ไปออกเทป ซึ่งในความจริงแล้วเยาวชนต้องเรียนรู้ ถึงความต้องการของตัวเองว่าตนฝันที่จะทำอะไร อยากเป็นอะไร และตั้งใจทำฝันของตนมิใช่เลียนแบบตัวละครโทรทัศน์ทุกอย่างซึ่งอาจกลายเป็นความผิดที่ทำให้เยาวชนหยุดฝัน และหยุดจินตนาการไปเลยก็ได้ (ตาราง 20)

ตาราง 20 ข้อเสียเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์

ข้อเสีย	ระดับความต้องการ										คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
	อันดับที่1		อันดับที่2		อันดับที่3		อันดับที่4		อันดับที่5				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. เลียนแบบการพูดจาที่หยาบคาย	39	19.40	41	20.40	31	15.42	36	17.91	9	4.48	533	2.65	1
2. เลียนแบบพฤติกรรมการวางตัวชาย-หญิงแบบตะวันตก	34	16.92	28	13.93	25	12.44	37	18.41	30	14.93	461	2.29	2
3. เลียนแบบความ เหี้ยมโหดตามบทละคร	26	12.94	29	14.43	39	19.40	19	9.45	8	3.98	409	2.03	3
4. เสียเวลาเล่นเกมเล่น Internet	43	21.39	19	9.45	3	1.49	1	0.50	14	6.97	316	1.57	4
5. มีความเพ้อฝัน หลงตัวเอง	23	11.44	20	9.95	11	5.47	24	11.94	35	17.41	311	1.55	5
6. มีความเห็นแก่ตัว ชิงดีชิงเด่น เพื่อความอยู่รอดของตัวเอง	10	4.98	13	6.47	24	11.94	32	15.92	27	13.43	265	1.32	6
7. พ่อแม่เสียค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้น	7	3.48	10	4.98	33	16.42	13	6.47	18	8.96	218	1.08	7
8. ความเครียด	4	1.99	28	13.93	14	6.96	9	4.48	25	12.44	217	1.08	8
9. เสียเวลาดูหนังสือ- ทำการบ้าน	9	4.48	9	4.48	13	6.47	12	5.97	15	7.46	159	0.79	9
10. ขาดความกตัญญูรู้คุณ พ่อ-แม่ และผู้มีพระคุณ	6	2.99	4	1.99	8	3.98	20	9.95	20	9.95	130	0.65	10
รวม	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	-	-	-

3. อิทธิพลที่มีผลต่อชีวิตจากการดูละคร

อิทธิพลที่ดีต่อชีวิตจากการดูละคร จากผลการวิจัยพบว่าเป็นแนวคิดในการดำรงชีวิต และนำแง่คิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้นเป็นอันดับที่มากที่สุด อันดับที่ 2 คือเป็นแหล่งปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์ อันดับที่ 3 คือ เป็นสื่อที่ดีในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัวอันดับที่ 4 เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของแต่ละภาค และอันดับที่ 5 คือให้ความสนุกสนาน ความบันเทิง

สรุปผลการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวสามารถจัดเรียงลำดับมีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ เป็นแนวคิดในการดำรงชีวิด และนำแง่คิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้นเป็นอันดับที่มากที่สุด อันดับที่ 2 คือเป็นแหล่งปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์ อันดับที่ 3 คือ เป็นสื่อที่ดีในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว

วิจารณ์ผลวิจัย

ผลวิจัยพบว่าข้อดีของรายการละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อชีวิต อันดับแรก คือ เป็นแนวคิดในการดำรงชีวิตและนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น อย่างไรก็ตามการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์นั้นก็มีแง่คิดดี ๆ สร้างสรรค์สังคม อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันผู้จัดรายการละครโทรทัศน์ได้เห็นถึงปัญหา และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจากการเลียนแบบของเยาวชนมาปรับปรุงเนื้อหา ทำให้เยาวชนที่รับชมรายการละครโทรทัศน์นั้นได้รับสาระ และข้อคิดต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น ละครธรรมะติดปีก นะโมผู้น่ารัก ที่แฝงข้อคิด ธรรมะ คติสอนใจ ที่สามารถสอนให้เยาวชนเรียนรู้ได้ว่า บางสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมเราสิ่งไหน ผิด หรือถูกอย่างไร เพื่อสามารถนำไปปฏิบัติ และใช้ได้จริง ส่วนอันดับที่ 2 คือ เป็นแหล่งปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์ อาจเป็นเพราะการนำเสนอเรื่องราวของรายการละครโทรทัศน์นั้นสามารถทำให้เยาวชนมีความคิด จินตนาการมากขึ้น บางเรื่องมีเทคนิคการนำเสนอที่ทำให้คนดูสามารถไปคิดต่อได้ว่าเนื้อเรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไร ให้ลุ้น และคิดตามตัวละครนั้น ๆ ทำให้เยาวชนที่กำลังดูได้คิดจินตนาการไปกับเนื้อเรื่องที่กำลังนำเสนอได้ การนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความรักความอบอุ่นภายในครอบครัวก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยปลูกฝังจิตสำนึกของเยาวชนไทย เพราะสถาบันครอบครัวถือเป็นสถาบันที่ให้ทั้งความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจ เยาวชนสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ก่อนออกไปเจอสิ่งแวดล้อมภายนอก นอกจากนี้การชมรายการละครโทรทัศน์ยังช่วยเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของแต่ละภาคได้ เช่นละครเรื่องเมื่อดอกรักบาน เป็นเรื่องราวที่พูดถึงหญิงสันกำแพงไป

หลงรักกับหนุ่มเมืองกรุง การนำเสนอเรื่องราว จะเป็นทั้งภาษาคำเมือง การดำรงชีวิตของคนเหนือ การแต่งกาย เป็นต้น เยาวชนที่อยู่ภาคอื่น ๆ สามารถเรียนรู้วัฒนธรรมนี้ได้ไปพร้อม ๆ กับการชมละคร เมื่อได้รับความรู้ต่าง ๆ จากการชมละครแล้วสิ่งสุดท้ายที่เยาวชนจะได้รับนั้นก็คือความสนุกสนาน ความบันเทิง (ตาราง 21)

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ MAEJO UNIVERSITY

ตาราง 21 อิทธิพลที่ดีต่อชีวิตจากการดูละคร

อิทธิพลที่ดี	ระดับความต้องการ										คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
	อันดับที่1		อันดับที่2		อันดับที่3		อันดับที่4		อันดับที่5				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. เป็นแนวคิดในการดำรงชีวิตและนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น	74	36.82	24	11.94	13	6.47	13	6.47	11	5.47	542	2.70	1
2. เป็นแหล่งปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์	36	17.91	42	20.90	22	10.95	17	8.46	13	6.47	461	2.29	2
3. เป็นสื่อที่ดีในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว	15	7.46	27	13.43	34	16.92	35	17.41	17	8.46	372	1.85	3
4. เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของภาค	22	10.95	7	3.48	15	7.46	32	15.92	25	12.44	272	1.35	4
5. ให้ความสนุกสนาน ความบันเทิง	15	7.46	12	5.97	29	14.43	14	6.97	29	14.43	267	1.33	5
6. เป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติและชุมชน	9	4.48	16	7.96	36	17.91	13	6.47	3	1.49	246	1.22	6
7. เป็นการส่งเสริมให้คนทำดีได้ดี คนที่ทำชั่วก็ได้รับผลกรรมตามสนอง	16	7.96	16	7.96	16	7.96	11	5.47	31	15.42	245	1.22	7
8. เป็นสื่อที่ใช้แสดงออกถึงปัญหาสังคมหรือทรรศนะทางการเมือง	0	0.00	36	17.91	11	5.47	23	11.44	21	10.45	244	1.21	8
9. เป็นความสุขที่ลงทุนน้อยที่สุด	7	3.48	11	5.47	22	10.95	27	13.43	21	10.45	220	1.09	9
10. อยากไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่อง	7	3.48	10	4.98	3	1.49	16	7.96	30	14.93	146	0.73	10
รวม	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	-	-	-

อิทธิพลที่ไม่ดีต่อชีวิตจากการดูละคร จากการวิจัยพบว่า เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชน เรื่องเพศ ความรุนแรงและ ความมีอคติ มาเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 เกิดอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากโจร ผู้ร้ายเกิดพฤติกรรมเลียนแบบละคร อันดับที่ 3 เป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น สิ้นเปลือง อันดับที่ 4 พูดจาหยาบคาย ไม่มีสัมมาคาราวะ โดยเลียนแบบจากตัวละคร และอันดับที่5 ขาดจินตนาการและความคิดของตนเอง โดยถูกละครโทรทัศน์ครอบงำ

สรุปผลการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวสามารถจัดเรียงลำดับมีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชน เรื่องเพศ ความรุนแรงและ ความมีอคติ มาเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 เกิดอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากโจร ผู้ร้ายเกิดพฤติกรรมเลียนแบบละคร อันดับที่ 3 เป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น สิ้นเปลือง

วิจารณ์ผลวิจัย

จากการวิจัยพบว่า เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชน เรื่องเพศ ความรุนแรงและความมีอคติ ในการนำเสนอเนื้อหาละครโทรทัศน์เกือบทุกเรื่องจะมีเรื่องของความขัดแย้ง ซึ่งความขัดแย้งนั่นจะนำเสนอถึงความรุนแรง และความมีอคติ รวมไปถึงเรื่องเพศด้วย ขึ้นอยู่กับผู้จัดรายการละครโทรทัศน์ จะนำเสนอออกมาแบบไหนที่จะทำให้มีความรุนแรงน้อยลง แต่ในการนำเสนอละครในปัจจุบัน ไม่มีการลดความรุนแรงแต่ยังมีเพิ่มมากขึ้น และไม่มีการสอนความถูกต้องสอดแทรกในละคร จึงนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมเนื่องจากผู้ร้ายเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวละคร ซึ่งในกลุ่มเยาวชนนั้น ยังไม่สามารถแยกแยะความถูกต้อง หรือความรุนแรงว่ามากน้อยเพียงใด และทำให้เห็นว่า การถูกทำร้าย การตาย รวมไปถึงเรื่องราวเกี่ยวกับความเสียหายเป็นเรื่องปกติธรรมดา และเกิดการเลียนแบบโดยไม่คิดว่าพฤติกรรมแบบนี้จะมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง ทำให้เยาวชนที่ชมละครโทรทัศน์ ถูกครอบงำได้ ทั้งนี้อิทธิพลที่ไม่ดีต่อชีวิตจากการดูละครก็คือ เป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น สิ้นเปลืองมาเป็นอันดับที่ 1 ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันมีธุรกิจการค้า เข้ามามีส่วนประกอบในการนำเสนอเรื่องราว โดยมีการใช้โฆษณาแฝง เช่น ในการดำเนินเรื่องอยู่นั้นมีการใช้โทรศัพท์ของตัวละคร ก็จะเป็นโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ และตัวละครเกือบทุกคนจะใช้รุ่นเดียวกัน หรือการใช้สินค้าแบรนด์เนม ทำให้เยาวชนที่ชมรายการละครโทรทัศน์ เกิดความอยากมีอยากได้เลียนแบบตัวละคร และต้องหามาใช้ให้เหมือนกันตัวละครนั้น ๆ ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองเงินและเพิ่มค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น นอกจากพฤติกรรมดังกล่าวแล้ว ยังมี การพูดจาหยาบคาย ไม่มีสัมมาคาราวะ โดยมีพฤติกรรมเหล่านี้มาจากตัวละคร เนื้อหาที่มีความขัดแย้ง

กัน แสดงถึงความรุนแรง ทั้งทางคำพูด และการแสดงออก บทบาทเหล่านี้ผู้ผลิตควรลดหรือใช้ภาษาและท่าทางที่ไม่รุนแรง การให้ความสำคัญในการผลิตรายการละครโทรทัศน์โดยมุ่งเน้นในเรื่องของการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครมากจนเกินไป ทำให้เยาวชนที่รับชมขาดจินตนาการและความคิดที่เป็นตัวของตัวเอง เพราะในปัจจุบันสื่อโทรทัศน์ในทุก ๆ ช่องของ ฟรีทีวีมักจะอยู่ในลักษณะที่ผู้ผลิตรายการคิดให้เยาวชน หรือคิดให้คนดูทางบ้านเสร็จสรรพ คนดูจึงได้แค่นั่งดูสิ่งที่เขาป้อนมาให้ แต่ไม่ได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมผลิต หรือออกเสียงว่าอยากจะรับชมรายการแบบไหน การสอบถามถึงความต้องการของเยาวชนที่มีต่อรายการละครโทรทัศน์นั้นจึงทำให้เกิดการมีส่วนร่วมเพื่อให้มีการคิดจากคนดู ว่าพวกเขาต้องการให้สื่อทีวีรับใช้อะไรเขาบ้าง ในฐานะที่สื่อทีวีถือเป็นทรัพยากรที่ทุกคนในชาติมีสิทธินำมาใช้ได้ (ตาราง 22)

ตาราง 22 อิทธิพลที่ไม่ดีต่อชีวิตจากการดูละคร

อิทธิพลที่ไม่ดี	ระดับความต้องการ										คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
	อันดับที่1		อันดับที่2		อันดับที่3		อันดับที่4		อันดับที่5				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชน เรื่องเพศ ความรุนแรงและ ความมีอคติ	32	15.92	45	22.39	14	6.97	30	14.93	17	8.46	459	2.28	1
2. เกิดอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากโจรผู้ร้ายเกิดพฤติกรรมเลียนแบบละคร	29	14.43	28	13.93	40	19.90	33	16.42	6	2.99	449	2.23	2
3. เป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น สิ้นเปลือง	47	23.38	25	12.44	9	4.48	1	0.50	7	3.48	371	1.85	3
4. พูดจาหยาบคาย ไม่มีสัมมาคารวะ โดยเลียนแบบจากตัวละคร	17	8.46	19	9.45	29	14.43	24	11.94	33	16.42	329	1.64	4
5. ขาดจินตนาการและความคิดของตนเอง โดยถูกละครโทรทัศน์ครอบงำ	20	9.95	19	9.45	15	7.46	38	11.91	15	7.46	312	1.55	5
6. นำเสนอข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่ขาดการศึกษาวิจัย ทำให้เยาวชนได้รับข้อมูลผิดพลาดบ่อยครั้ง	21	10.45	21	10.45	11	5.47	15	7.46	35	17.41	287	1.43	6
7. มีพฤติกรรมการแต่งกายวาบหวามตามแบบตัวละคร	14	6.97	12	5.97	15	7.46	21	10.45	25	12.44	230	1.14	7
8. ทำให้นอนดึก เนื่องจากติดละคร	8	3.98	9	4.48	27	13.43	13	6.47	24	11.94	207	1.03	8
9. เป็นการมอมเมา ให้หลงงมงาย	10	4.98	12	5.97	20	9.95	10	4.98	27	13.43	205	1.02	9

ตาราง 22 (ต่อ)

อิทธิพลที่ไม่ดี	ระดับความต้องการ										คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
	อันดับที่1		อันดับที่2		อันดับที่3		อันดับที่4		อันดับที่6				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
10. สร้างความฟุ้งเฟ้อให้แก่เยาวชนง่ายที่สุด เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้า ของใช้ brand name	3	1.49	10	4.98	21	10.45	16	7.96	12	5.97	162	0.81	10
รวม	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	201	100.00	-	-	-

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยของปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์ (n = 201)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย
ปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์	
1. นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกิน จนผิดธรรมชาติ	2.71
2. เนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม	2.33
3. การนำละครเรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป	1.90
4. สถานที่ถ่ายทำละคร ไม่เหมาะสม	1.63
5. ใช้ภาษาท้องถิ่น ไม่ถูกต้อง	1.56
6. นักแสดง แสดงไม่สมบทบาท	1.16
7. ขาดความพิถีพิถันเรื่องการถ่ายทำ	1.11
8. ขาดเทคนิคการถ่ายทำ/ เทคนิคพิเศษ	0.80
9. ตัวแสดงไม่สามารถ ถ่ายทอดอารมณ์ได้ดี	0.55
10. จัดและวางตัว ผู้แสดงไม่เหมาะสม	0.52
11. ผู้ชมสามารถเดาเหตุการณ์ และเรื่องของตอนหน้าได้	0.42
12. เนื้อหาสาระของละครหน้าเบื่อซ้ำซาก	0.30
ความรู้สึกร่วมในการชมรายการละครโทรทัศน์	
1. เกลียดตัวอิจฉา	2.87
2. พระเอก-นางเอก จนแทบไม่มีกิน ท้ายสุดได้รับสมบัติมหาศาล	2.30
3. ไม่ชอบที่มีบทโป๊-เปลือย มากเกินไป	1.66
4. ละครสั้นเกินไป	1.58
5. พระเอก-นางเอก ยกโทษให้ตัวร้ายง่ายไป	1.30
6. รักและสงสาร เห็นใจ พระเอก-นางเอก	1.02
7. ไม่มีบทรัก	0.72
8. มีสิ่งมึนเมา ยาเสพติดมากเกินไป	0.71
9. พระเอก-นางเอก รัก หลง แบบงมงาย แบบไม่ลืมหูลืมตา	0.70
10. มีบทฆาตกรซับซ้อนซ่อนเงื่อน	0.57
11. ไม่ชอบที่มีบทรัก ขัดกับวัฒนธรรมไทย	0.51
12. บทบาทของพระเอก-นางเอก เราแสดงได้	0.45
13. ไม่มีบทโป๊-เปลือย	0.41
14. ไม่เคยชมละคร	0.19

ตาราง 23 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย
ข้อดีเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์	
1. ได้ข้อคิด คติสอนใจ	2.61
2. ได้ผ่อนคลาย ความเครียด	2.58
3. ได้ชื่นชมตัวละครที่ตนเองชอบ	2.49
4. ได้เรียนรู้อีกแง่มุมของชีวิต	184
5. ได้เห็นความสามารถของนักแสดง	1.59
6. ความสนุกสนาน เพลิดเพลิด	1.10
7. ได้รู้จักดาราหน้าใหม่เพิ่มขึ้น	0.87
8. ได้ฆ่าเวลา	0.72
9. มีเรื่องราวของละครไปคุยกับเพื่อน	0.69
10. ได้เห็นความสามารถของนักแสดง	0.55
ข้อเสียเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์	
1. เลียนแบบการพูดจาที่หยาบคาย	2.65
2. เลียนแบบพฤติกรรมการวางตัวชาย-หญิงแบบตะวันตก	2.29
3. เลียนแบบความ เหี้ยมโหดตามบทละคร	2.03
4. เสียเวลาเล่นเกมเล่น Internet	1.57
5. มีความเพ้อฝัน หลงตัวเอง	1.55
6. พ่อแม่เสียค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้น	1.08
7. ความเครียด	1.08
8. เสียเวลาดูหนังสือ- ทำการบ้าน	0.79
9. ขาดความกตัญญูรู้คุณ พ่อ-แม่ และผู้มีพระคุณ	0.65
10. มีความเห็นแก่ตัว ชิงดีชิงเด่น เพื่อความอยู่รอดของตัวเอง	1.32
อิทธิพลที่ดีต่อชีวิตจากการดูละคร	
1. เป็นแนวคิดในการดำรงชีวิตและนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น	2.70
2. เป็นแหล่งปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์	2.29
3. เป็นสื่อที่ดีในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว	1.85
4. เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของแต่ละภาค	1.35

ตาราง 23 (ต่อ)

องค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย
5. ให้ความสนุกสนาน ความบันเทิง	1.33
6. เป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติและชุมชน	1.22
7. เป็นการส่งเสริมให้คนทำดีได้ดี คนที่ทำชั่วก็ได้รับผลกรรมตามสนอง	1.22
8. เป็นสื่อที่ใช้แสดงออกถึงปัญหาสังคม หรือทรรศนะทางการเมือง	1.21
9. เป็นความสุขที่ลงทุนน้อยที่สุด	1.09
10. อยากไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ตาม เนื้อเรื่อง	0.73
อิทธิพลที่ไม่ดีต่อชีวิตจากการดูละคร	
1. เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชน เรื่องเพศ ความรุนแรงและความมีอคติ	2.28
2. เกิดอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากโจรผู้ร้ายเกิดพฤติกรรเลียนแบบละคร	2.23
3. เป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น สิ้นเปลือง	1.85
4. พูดจาหยาบคาย ไม่มีสัมมาคาราวะ โดยเลียนแบบจากตัวละคร	1.64
5. ขาดจินตนาการและความคิดของตนเอง โดยถูกละครโทรทัศน์ครอบงำ	1.55
6. นำเสนอข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่ขาดการศึกษาวิจัยทำให้เยาวชนได้รับข้อมูลผิดพลาดบ่อยครั้ง	1.43
7. มีพฤติกรรมการแต่งกายวาบหวามตามแบบตัวละคร	1.14
8. ทำให้นอนดึก เนื่องจากติดละคร	1.03
9. เป็นการมอมเมา ให้หลงงมงาย	1.02
10. สร้างความฟุ้งเฟ้อให้แก่เยาวชนง่ายที่สุด เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของใช้ brand name	0.81

บทที่ 5
สรุปและข้อเสนอแนะ

ปัญหาของการวิจัย

รายการละครโทรทัศน์ในปัจจุบันไม่ได้เอื้อหรือส่งเสริมการการเรียนรู้ เป็นปัญหาเรื้อรังนับแต่อดีต ละครโทรทัศน์เหล่านั้นไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นแหล่งของความรู้สำหรับคนในสังคมไทยมากนักในทางตรงกันข้ามกลับถูกใช้เป็นเครื่องมือของการสร้างผลกำไรเชิงเศรษฐกิจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมโทรทัศน์ นอกจากนั้นรายการละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถตอบสนองต้องการของเยาวชนว่าพวกเขาต้องการรายการละครโทรทัศน์ ในรูปแบบการนำเสนอเป็นแบบใด เยาวชนไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและความต้องการของตน ซึ่งเป็นการดีถ้ามีรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ที่สนองความต้องการของเยาวชนได้ จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษารูปแบบ และกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการ ของเยาวชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้วยเหตุดังกล่าว เพื่อให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ที่สอดคล้องต่อความต้องการของตน อันจะส่งผลให้รายการละครโทรทัศน์มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของเยาวชนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบ และกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการ ของเยาวชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 ถึงปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จำนวน 201 คน

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามชนิดคำถามปลายปิดและปลายเปิด โดยสร้างขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูล พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขรายการละครโทรทัศน์ของเยาวชน

สำหรับการทดสอบเครื่องมือ โดยนำเครื่องมือไปทดสอบกับบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามมีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 ซึ่งสูงพอสำหรับการนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง รูปแบบและกลวิธีดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ และลักษณะการรับชมรายการละครโทรทัศน์

1.1 ลักษณะทางประชาการศาสตร์

ลักษณะทางประชาการศาสตร์ กล่าวโดยสรุป คือ เยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 16.11 ปี เยาวชนมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 มีจำนวนสูงสุด และโรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย มีประชากรมากกว่าโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย นอกจากนี้เยาวชนมีรายได้เฉลี่ย 2,260.20 บาท /คน/เดือน

1.2 ลักษณะการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์

สาเหตุที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ คือ รับชมเพื่อผ่อนคลายความเครียด โดยส่วนใหญ่รับชมจากสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 และสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มีการเปิดรับรายการโทรทัศน์ 4 วัน ต่อสัปดาห์ เกือบครึ่งของกลุ่มเยาวชนรับชมเฉพาะช่วงที่สนใจ และยังพบว่าส่วนใหญ่เยาวชนรับชมรายการโทรทัศน์ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว โดยในวันจันทร์-ศุกร์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. และส่วนในวันเสาร์-อาทิตย์ เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น.

2. รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชน

รายการละครโทรทัศน์ แบ่งออกเป็นหลายประเภทในงานวิจัยเล่มนี้ ได้แก่ รายการละครชุดหลายตอนจบ รายการละครตอนเดียวจบ และ รายการละครชุดแต่จบในตอน แยกเป็นรายละเอียดตามรูปแบบรายการโทรทัศน์ดังนี้

2.1 รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ

ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์-ศุกร์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. และส่วนในวันเสาร์-อาทิตย์ เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอรายการควรมีความยาว 1 ชั่วโมง องค์ประกอบหลักของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านเสียงประกอบในละคร และด้านเสียงเพลงในละคร องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ละครแนวตลกขบขัน เครื่องแต่งกายที่มีความทันสมัย และแก่นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว

2.2 รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ

ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์-ศุกร์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. และส่วนในวันเสาร์-อาทิตย์ เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอรายการควรมีความยาว 1 ชั่วโมง องค์ประกอบหลักของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านเสียงประกอบในละคร และด้านฉากและการตกแต่ง องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สร้างความสนใจให้มีความแปลกประหลาดใจ สร้างความสนใจให้มีความเพลิดเพลิน และละครแนวตลกขบขัน

2.3 รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดแต่จบในตอน

ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์-ศุกร์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. และส่วนในวันเสาร์-อาทิตย์ เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอรายการควรมีความยาว 1 ชั่วโมง องค์ประกอบหลักของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดแต่จบในตอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการสร้างความสนใจ ด้านเครื่องแต่งกาย และด้านเสียงเพลงในละคร องค์ประกอบย่อยของรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดแต่จบในตอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สร้างความสนใจให้มีความแปลกประหลาดใจ สร้างความสนใจให้มีความเพลิดเพลิน และละครแนวตลกขบขัน

3. ปัญหาที่ควรปรับปรุงในรายการละครโทรทัศน์

ปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในด้านต่าง ๆ ของรายการละครโทรทัศน์สามารถจัดเรียงลำดับดังนี้ด้านปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกินจนผิดธรรมชาติ เนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม การนำละคร

เรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป ด้านความรู้สึกร่วมในการชมรายการละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พระเอก-นางเอก จนแทบไม่มีกินท้ายสุดได้รับสมบัติมหาศาล เกลียดตัวอิจฉาไม่ชอบที่มีบทโป๊-เปลือยมากเกินไป ด้านข้อดีเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้ข้อคิดคติสอนใจ ได้ผ่อนคลายความเครียด ได้ชื่นชมตัวละครที่ตนเองชอบ ด้านข้อเสียเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เลียนแบบการพูดจาที่หยาบคาย เลียนแบบพฤติกรรมการวางตัวชาย-หญิงแบบตะวันตก เลียนแบบความเหี้ยมโหดตามบทละคร ด้านอิทธิพลที่ดีต่อชีวิตจากการดูละครมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เป็นแนวคิดในการดำรงชีวิต และนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น เป็นแหล่งปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์ เป็นสื่อที่ดีในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว ด้านอิทธิพลที่ไม่ดีต่อชีวิตจากการดูละครมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชนเรื่องเพศความรุนแรงและความมีอคติ เกิดอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากโจรผู้ร้ายเกิดพฤติกรรมเลียนแบบละคร เป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นสิ้นเปลือง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบและกลวิธีดำเนินเรื่องในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชน สามารถนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ ลักษณะประชากรและพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชนและแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขรายการละครโทรทัศน์ สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปปรับใช้ในโอกาสต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านลักษณะทางประชากรและลักษณะการเปิดรับชม

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับความบันเทิงมากขึ้นผ่อนคลายความตึงเครียดที่ได้รับจากการเรียนการสอนในโรงเรียน ดังจะเห็นได้จากผลวิจัยที่พบว่าเกือบครึ่งของกลุ่มเยาวชนที่เปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ 4 วันต่อสัปดาห์ ในวันจันทร์ถึงศุกร์จะรับชมในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. และในวันเสาร์และอาทิตย์ ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น.

ผลการวิจัยที่ได้ สามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ผู้บริหารและผู้จัดรายการละครโทรทัศน์ตามสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ รวมถึงสถานีโทรทัศน์ที่เปิดเสรี เคเบิลทีวี

ก. ควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนเพิ่มจำนวนการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ ผู้ผลิตรายการจะต้องทราบว่าคนประเภทใดสนใจละครประเภทไหน

เช่น เด็กหรือผู้ใหญ่ ผู้หญิงหรือผู้ชาย และต้องทราบว่าบุคคลในกลุ่มเป้าหมายมักชมโทรทัศน์ในช่วงเวลาใด จะได้ออกอากาศให้ตรงกับเวลาที่กลุ่มเป้าหมายกำลังชมรายการโทรทัศน์

ข. ควรจัดให้มีการสำรวจกลุ่มเป้าหมายของรายการทุกปีว่าผู้รับชมรายการส่วนใหญ่คือใคร เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ว่า ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่รายการต้องการหรือไม่

นักวิจัย

ก. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้ประกอบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อของเยาวชน

นักศึกษาและอาจารย์ในสถาบันการศึกษา

ก. ควรนำผลวิจัยที่ได้ไปเป็นองค์ความรู้เพิ่มเติม เพื่อประกอบการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อเสนอแนะด้านรูปแบบรายการละครโทรทัศน์

2.1 จากผลวิจัยพบว่า รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดหลายตอนจบ ตามอุดมคติของเยาวชน มีดังนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์-ศุกร์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. และส่วนในวันเสาร์-อาทิตย์ เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอรายการควรมีความยาว 1 ชั่วโมง เครื่องแต่งกายของนักแสดงควรนำแฟชั่น ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เสียงประกอบในละครควรใช้เสียงประกอบพิเศษ เช่นเสียงต่อสู้ เสียงหุ่นยนต์ ส่วนเสียงเพลงในละครควรมีความเป็นสากล ฉากที่ใช้ควรตกแต่งภายในstudio ทั้งนี้เยาวชนต้องการชมละครจากประเทศไทย เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินในการชมละครมากขึ้นยุคสมัยของเรื่องก็ควรนำเสนอในยุคปัจจุบัน และเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักระหว่างหนุ่มสาว โดยเป็นบทประพันธ์ที่สร้างขึ้นใหม่ซึ่งยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละครมาก่อน เพื่อให้รายการดูสนุกสนาน และน่าสนใจมากขึ้นแนวละครควรเป็นแนวละครตลกขบขัน

ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ผู้บริหารและผู้จัดรายการละครโทรทัศน์ตามสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ รวมถึงสถานีโทรทัศน์ที่เปิดเสรี เคเบิลทีวี

ก. ด้านผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์จะต้องจัดทีมงานฝ่ายการผลิต ที่มีความชำนาญด้านการเขียนบทที่มีมุขตลกขบขัน ทั้งคำพูด ท่าทาง การแต่งกาย

ข. ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ควรนำเนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับความรักระหว่างหนุ่มสาว ให้เหมาะสมกับวัยรุ่นหรือเยาวชน

ค. เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายต้องทันสมัยแต่ไม่ควรจะนำสมัยมากเกินไป ผู้ผลิตรายการควรศึกษาเนื้อหาของละครเรื่องนั้น ๆ ว่าเป็นไปในทิศทางใด ที่จะเหมาะสมกับเยาวชน

ง. เยาวชนเบื่อหน่ายละครแนวประวัติศาสตร์ ดังนั้นผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์จะต้องหาวิธีการนำเสนอ ในรูปแบบที่ชวนติดตาม และสนุกสนาน

จ. เนื้อหาของละครต้องลดความสยองขวัญ และแนวฆาตกรรมให้มีน้อยที่สุด เพราะเยาวชนต้องการคลายเครียด

ฉ. รายการที่มีเสียงเพลงเป็นสากล ทำให้ผู้ชมสนใจ รู้จัก และเข้าใจเนื้อหาของเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น

ช. ผู้ผลิตรายการสามารถหาแนวทางในการประเมินผลรายการจากความคิดเห็นของผู้ชม ทางโทรศัพท์ จดหมาย ไปรษณียบัตร หรืออีเมลล์ แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อประเมินผลรายการละครโทรทัศน์ที่ตนผลิต และนำมาปรับปรุงเพื่อพัฒนา และสร้างสรรค์รายการให้มีคุณภาพมากขึ้น

ซ. ควรจัดให้มีฝ่ายวิชาการเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของรายการละครโทรทัศน์ รวมทั้งจัดให้มีผลสำรวจในเชิงคุณภาพด้วย นอกจากนี้ยังต้องให้ความสำคัญในการผลิตรายการให้มากกว่าเดิมตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางรูปแบบรายการ

นักวิจัย

ก. ปัญหาที่ว่าเหตุใดเยาวชนจึงไม่ให้ความสำคัญกับแนวละครแนวประวัติศาสตร์ ทั้งที่เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เยาวชนนั้นได้ทราบรากเหง้าของตนเองถึงที่มาที่ไป นักวิจัยควรจัดให้มีเสวนาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจัดให้มีเวทีสาธารณะเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์ นักวิจัย หรือประชาชน เพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหานี้

ข. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประกอบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อของเยาวชนเพื่อเป็นข้อมูลในงานวิจัยที่เจาะลึกมากยิ่งขึ้น

นักศึกษาและอาจารย์

ก. จัดเชิญวิทยากรผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับรายการละครโทรทัศน์ เช่น บริษัทผู้ผลิตรายการ หรือ ผู้จัดรายการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับรายการละครโทรทัศน์

ข. ในชั่วโมงการเรียนการสอนควรให้นักศึกษาจัดทำรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ตามอุดมคติ เพื่อศึกษาถึงความต้องการที่แตกต่างของกลุ่มนักศึกษาและเยาวชน

2.2 จากผลวิจัยพบว่า รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครตอนเดียวจบ ตามอุดมคติของเยาวชน มีดังนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์-ศุกร์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. และส่วนในวันเสาร์-อาทิตย์ เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอรายการควรมีความยาว 1 ชั่วโมง เครื่องแต่งกายของนักแสดงควรมีสีสันสดใส เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ชม ทั้งนี้เสียงประกอบในละครควรเป็นเสียงพิเศษเช่นเสียงต่อสู้ เสียงหุ่นยนต์ ใช้ฉากที่ออกแบบและตกแต่ง

ภายใน studio เพื่อให้ละครดูหน้าติดตามมากขึ้นเนื้อเรื่องควรสร้างความแปลก ประหลาดใจเป็นการดำเนินเรื่องที่พลิกผัน ไม่เป็นไปตามที่คาดหมาย โดยใช้เพลงประกอบละครที่มีความเป็นสากล เพื่อการจดจำง่ายของผู้ชม และเป็นละครไทย โดยเนื้อเรื่องเป็นยุคสมัยปัจจุบันเสนอเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว ซึ่งสร้างจากบทประพันธ์ใหม่เป็นบทประพันธ์ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละครมาก่อน และมีเนื้อหาที่สนุกสนานเป็นแนวละครตลกขบขัน

ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ผู้บริหารและผู้จัดรายการละครโทรทัศน์ตามสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ รวมถึงสถานีโทรทัศน์ที่เปิดเสรี เคเบิลทีวี

ก. การสร้างความสนใจเพื่อให้ละครจบแบบไม่คาดฝัน หรือไม่สามารถเดาได้ว่าตอนจบของเรื่องจะเป็นอย่างไร สามารถดึงความสนใจจากผู้ชม ให้ละครนั้นดูน่าติดตามมากยิ่งขึ้น

ข. เนื้อหาจะต้องเข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบันทำให้เยาวชนได้เรียนรู้และเข้าใจสภาพแวดล้อมภายนอกได้ด้วย

ค. การทำรายการละครโทรทัศน์ที่มีการสอดแทรกมุขตลก หรืออารมณ์ขันทำให้เยาวชนเกิดความสนใจ ฉะนั้น จะต้องมีทีมงานหลายทีมงานเพื่อสับเปลี่ยนหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อไม่ให้เกิดความจำเจในการนำเสนอ

ง. เยาวชนอยากจะละเว้นเรื่องของชนชั้นวรรณะซึ่งส่วนใหญ่จะออกมาในรูปของความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม แนวประวัติศาสตร์ ดังนั้น ผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์ควรจะหาวิธีการนำเสนอออกมาในเชิงของความรู้ และให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

จ. ผู้ผลิตควรหาบทประพันธ์ใหม่ที่มีเนื้อหาไม่ซ้ำซากจำเจ เพื่อให้ละครนั้นแตกต่างไปจากรายการละครโทรทัศน์รายการอื่น เพื่อให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสนใจอยากติดตามชมรายการ

ฉ. ควรจัดให้มีฝ่ายวิชาการเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของรายการละครโทรทัศน์ รวมทั้งจัดให้มีผลสำรวจในเชิงคุณภาพด้วย นอกจากนี้ยังต้องให้ความสำคัญในการผลิตรายการให้มากกว่าเดิมตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางรูปแบบรายการ

ช. ผู้ผลิตรายการสามารถหาแนวทางในการประเมินผลรายการจากความคิดเห็นของผู้ชม ทางโทรศัพท์ จดหมาย ไปรษณียบัตร หรืออีเมลล์ แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อประเมินผลรายการละครโทรทัศน์ที่ตนผลิต และนำมาปรับปรุงเพื่อพัฒนา และสร้างสรรค์รายการให้มีคุณภาพมากขึ้น

ซ. สามารถนำผลวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชน และนำไปเป็นองค์ความรู้เพื่อเรียนรู้และนำไปเป็นแนวคิดในการปรับปรุงการผลิตรายการละครโทรทัศน์ให้ตรงกับความต้องการของผู้ชม ในการผลิตรายการโทรทัศน์นั้นผู้ผลิตควรศึกษาถึงความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายก่อน เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตรายการ

ละครโทรทัศน์ และตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ ทั้งนี้ยังเป็นช่องทางวางแผนสื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นักวิจัย

ก. ปัญหาที่ว่าเหตุใดเยาวชนไม่ให้ความสนใจกับแนวละครแนวอื่นแต่มุ่งให้ความสนใจเพียงละครแนวตลกขบขันเท่านั้น ด้วยเหตุนี้นักวิจัยควรจัดให้มีเสวนาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยจัดให้มีเวทีสาธารณะเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์ นักวิจัย หรือประชาชน เพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหานี้

ข. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประกอบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อของเยาวชนเพื่อเป็นข้อมูลในงานวิจัยที่เจาะลึกมากยิ่งขึ้น

นักศึกษาและอาจารย์

ก. จัดเชิญวิทยากรผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับรายการละครโทรทัศน์ เช่น บริษัทผู้ผลิตรายการ หรือ ผู้จัดรายการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับรายการละครโทรทัศน์

ข. ในชั่วโมงการเรียนการสอนควรให้นักศึกษาจัดทำรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ตามอุดมคติ เพื่อศึกษาถึงความต้องการที่แตกต่างของกลุ่มนักศึกษาและเยาวชน

2.3 จากผลวิจัยพบว่า รูปแบบรายการละครโทรทัศน์ ประเภทละครชุดแต่จบในตอน ตามอุดมคติของเยาวชน มีดังนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในวันจันทร์-ศุกร์ในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. และส่วนในวันเสาร์-อาทิตย์ เยาวชนเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. ระยะเวลาในการนำเสนอรายการควรมีความยาว 1 ชั่วโมง การสร้างความสนใจของละครมีความแปลก ประหลาด เป็นการดำเนินเรื่องที่พลิกผัน ผิดความคาดหมาย เครื่องแต่งกายของนักแสดงควรมีความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง โดยมีเสียงเพลงในละครเป็นสากลเพื่อให้ผู้ชมจดจำได้ง่าย เพื่อให้ละครดูน่าสนใจยิ่งขึ้นยุคสมัยควรเป็นยุคปัจจุบันเป็นละครไทย โดยใช้สถานที่จริง outdoorในการถ่ายทำ ทั้งนี้เสียงประกอบในละครเป็นเสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติเพื่อให้ได้อรรถรสในการชมมากยิ่งขึ้นรูปแบบละครเป็นละครที่ประพันธ์ขึ้นมาใหม่เพื่อสร้างความแปลกใหม่ให้ผู้ชม ส่วนแนวละครเป็นแนวตลกขบขันที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักระหว่างหนุ่มสาว

ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ผู้บริหารและผู้จัดรายการละครโทรทัศน์ตามสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ รวมถึงสถานีโทรทัศน์ที่เปิดเสรี เคเบิลทีวี

ก. ผู้ผลิตละครประเภท ละครชุดแต่จบในตอนควรใช้การดำเนินเรื่องให้ตัวละครนั้นมีเหตุและผล ถูกต้องทั้งทางด้านรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์

ข. ผู้ผลิตจะต้องคำนึงว่าเมื่อผลิตรายการละครโทรทัศน์แล้วเยาวชนที่รับชมจะต้องได้รับความสบายใจ สนุกสนาน ไม่เครียด และมีความเพลิดเพลิน

ค. ผู้ผลิตควรนำเพลงที่ร่วมสมัย หรือเพลงที่กำลังได้รับความนิยมมาสอดแทรกเพื่อดึงดูดความสนใจในการชมรายการละครโทรทัศน์

ง. ภาษาที่ใช้ในละครโทรทัศน์ จะต้องสละสลวย และโดนใจกลุ่มเยาวชนหรือกลุ่มวัยรุ่น

จ. ในการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นแนวละครประวัติศาสตร์นั้น สาระสำคัญในประวัติศาสตร์ควรนำมากล่าวอ้างให้ได้รับทราบบ้าง

ฉ. ละครพื้นบ้านส่วนใหญ่ที่นำเสนอในปัจจุบัน มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของ ความรัก โลภ โกรธ หลง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการนำเสนอละครแนวพื้นบ้าน ยังมีสิ่งที่ดีงาม และมีคุณค่า อาทิเช่น ความสวยงามทางด้านวัฒนธรรม การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง คำสอนที่แฝงด้วยปริศนาธรรม ควรจะนำมาสอดแทรก

ช. ไม่ว่าจะเป็นละครในแนวใดก็ตาม ควรจะคำนึงถึง ความเป็นมนุษย์ ศักดิ์ศรี และศีลธรรม

ซ. ผู้ผลิตรายการสามารถหาแนวทางในการประเมินผลรายการจากความคิดเห็นของผู้ชม ทางโทรศัพท์ จดหมาย ไปรษณียบัตร หรืออีเมลล์ แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อประเมินผลรายการละคร โทรทัศน์ที่ตนผลิต และนำมาปรับปรุงเพื่อพัฒนา และสร้างสรรค์รายการให้มีคุณภาพมากขึ้น

ฌ. สามารถนำผลวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชน และนำไปเป็นองค์ความรู้เพื่อเรียนรู้และนำไปเป็นแนวคิดในการปรับปรุงการผลิตรายการละครโทรทัศน์ให้ตรงกับความต้องการของผู้ชม ในการผลิตรายการโทรทัศน์นั้นผู้ผลิตควรศึกษาถึงความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายก่อน เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตรายการละครโทรทัศน์ และตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ ทั้งนี้ยังเป็นช่องทางวางแผนสื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ญ. ควรจัดให้มีฝ่ายวิชาการเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของรายการละครโทรทัศน์ รวมทั้งจัดให้มีผลสำรวจในเชิงคุณภาพด้วย นอกจากนี้ยังต้องให้ความสำคัญในการผลิตรายการให้มากกว่าเดิมตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางรูปแบบรายการ

นักวิจัย

ก. เมื่อเยาวชนให้ความสนใจกับแก่นเรื่องที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักระหว่างหนุ่มสาว การแต่งการที่ทันสมัย แนวละครตลกขบขัน และบทประพันธ์ที่แต่งขึ้นมาใหม่เป็นความต้องการของเยาวชนที่เหมือนกันทั้ง 3 ประเภทของรูปแบบรายการละครโทรทัศน์จึงมีการจัดเสวนาขึ้นว่าควรวางแนวทางการดำเนินเรื่อง ทิศทาง และกลยุทธ์ในการเล่าเรื่องอย่างไรให้เหมาะสมกับวัยของกลุ่มผู้ชม โดยจัดให้มีเวทีสาธารณะเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมแสดงความ

คิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์ นักวิจัย หรือประชาชน เพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหานี้

ข. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประกอบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อของเยาวชนเพื่อเป็นข้อมูลในงานวิจัยที่เจาะลึกมากยิ่งขึ้น

นักศึกษาและอาจารย์

ก. จัดเชิญวิทยากรผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับรายการละครโทรทัศน์ เช่น บริษัทผู้ผลิตรายการ หรือ ผู้จัดรายการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับรายการละครโทรทัศน์

ข. ในชั่วโมงการเรียนการสอนควรให้นักศึกษาจัดทำรูปแบบรายการละครโทรทัศน์ตามอุดมคติ เพื่อศึกษาถึงความต้องการที่แตกต่างของกลุ่มนักศึกษาและเยาวชน

3. ปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์

จากผลการวิจัยพบว่า รายการละครโทรทัศน์ที่ควรปรับปรุงแก้ไข คือ สามารถจัดเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ด้านปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์ คือ นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกินจนผิดธรรมชาติ เนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม การนำละครเรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป ด้านความรู้สึกร่วมในการชมรายการละครโทรทัศน์ คือ พระเอก-นางเอก จนแทบไม่มีกินท้ายสุดได้รับสมบัติมหาศาล เกลียดตัวอิจฉา ไม่ชอบที่มีบทโป๊-เปลือยมากเกินไป ด้านข้อดีเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์ คือได้ข้อคิดคติสอนใจ ได้ผ่อนคลายความเครียด ได้ชื่นชมตัวละครที่ตนเองชอบ ด้านข้อเสียเมื่อชมรายการละครโทรทัศน์ คือ เลียนแบบการพูดจาที่หยาบคาย เลียนแบบพฤติกรรมการวางตัวชาย-หญิงแบบตะวันตก เลียนแบบความเหี้ยมโหดตามบทละคร ด้านอิทธิพลที่ดีต่อชีวิตจากการดูละครคือ เป็นแนวคิดในการดำรงชีวิตและนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น เป็นแหล่งปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์ เป็นสื่อที่ดีในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว ด้านอิทธิพลที่ไม่ดีต่อชีวิตจากการดูละครคือ เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชนเรื่องเพศความรุนแรงและความมีอคติ เกิดอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากโจรผู้ร้ายเกิดพฤติกรรมเลียนแบบละคร เป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นสิ้นเปลือง

ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ผู้บริหารและผู้จัดรายการละครโทรทัศน์ตามสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ รวมถึงสถานีโทรทัศน์ที่เปิดเสรี เคเบิลทีวี

ก. การควบคุมดูแลการผลิตรายการละครโทรทัศน์ ต้องดูไปถึงการแสดงอารมณ์ของนักแสดงว่าสมบทบาทหรือไม่ เพราะบางครั้งนักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกิน จนผิดธรรมชาติ ก็ทำให้ละครเรื่องนั้นไม่น่าสนใจ ไม่สนุกได้

ข. ละครแต่ละเรื่องที่นำมาสร้าง ผู้ผลิตควรคำนึงถึงเรื่องเนื้อหาเป็นหลัก ควรดูว่าเนื้อหาของละครที่นำเสนอนั้นเหมาะสมกับผู้ชมหรือไม่ ให้ข้อคิดอะไรแก่ผู้ชมบ้างควรเป็นเนื้อหาที่ทำให้ผู้ชมเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีประโยชน์ และส่งเสริมสังคม

ค. การนำละครเรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป บ่งบอกว่าผู้ผลิตหรือผู้จัดนั้นไม่เกิดความคิดใหม่ ๆ ฉะนั้นจึงควรหมั่นหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ

ง. ฉากและการตกแต่ง หรือสถานที่ถ่ายทำละคร ควรจัดเตรียมให้เหมาะสมเนื้อเรื่อง รูปแบบของละคร

จ. การนำเสนอบทรักในละครโทรทัศน์ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เพราะทำให้ละครนั้นขาดรสชาติไปนั้นก็ควรเสนอเพียงแต่ความเหมาะสมไม่ควรมีบทโป๊-เปลือย มากเกินไป ควรดูตามความเหมาะสมของผู้ชมด้วย

ฉ. การนำเสนอละครที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคนในท้องถิ่น ซึ่งต้องใช้ภาษาท้องถิ่นผู้ผลิตควรศึกษาการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

ช. การแต่งกาย กิริยา และคำพูดที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเยาวชน กระทรวงวัฒนธรรมควรออกมาตรการด้านการแต่งกายของดารา นักแสดง มิให้วาบหวิวจนเกินไป ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ผลิตด้วย

ซ. ผู้ผลิตรายการต้องให้ความสำคัญในการผลิตรายการละครโทรทัศน์มากขึ้นกว่าเดิม ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผนรูปแบบของเนื้อหาละครให้มีคุณประโยชน์ รวมถึงระยะเวลาที่นำเสนอ เพื่อเหมาะสมและตรงกับความต้องการของเยาวชนที่มีความต้องการในการรับชมรายการละครโทรทัศน์ที่หลากหลายกันออกไป ดังนั้นการจะนำเสนอละครที่มีประโยชน์สร้างสรรค์ และดึงดูดใจด้วยกลวิธีต่าง ๆ แล้ว ควรสอดแทรกความรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมและควรมีบทสรุปของละครว่าละครเรื่องนี้ให้อะไรแก่ผู้ชมอย่างชัดเจน สามารถเข้าใจง่าย อีกทั้งความรู้ที่เยาวชนได้รับไปนั้นก็สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

นักวิจัย

ก. นักวิจัยควรจัดให้มีเสวนาเกี่ยวกับปัญหารายการละครโทรทัศน์ โดยจัดให้มีเวทีสาธารณะเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์ นักวิจัย หรือประชาชน เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็น และหาหนทางแก้ไขปัญหารายการละครโทรทัศน์

ข. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประกอบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อของเยาวชนเพื่อเป็นข้อมูลในงานวิจัยที่เจาะลึกมากยิ่งขึ้น

ค. ตรวจสอบและสร้างสื่อเพื่อร่วมสร้างสรรค์สังคม ในเรื่องคุณภาพของเนื้อหาและการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ เพื่อเป็นบรรทัดฐานให้ผู้ผลิตรายการได้ผลิตรายการละครโทรทัศน์ที่มีคุณภาพให้ตรงกับความต้องการในการรับชมของกลุ่มเยาวชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อแนะนำเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล

1.1 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณเป็นหลัก ซึ่งการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ ดังนั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า ควรมีการนำเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเข้ามาช่วย เพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ และตรงจุดมุ่งหมายในการวิจัยอย่างสมบูรณ์ เช่น การสัมภาษณ์ โดยเลือกเฉพาะกลุ่มที่ชอบดูรายการละครโทรทัศน์

1.2 ควรปรับปรุงข้อคำถามเรื่องปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขในรายการละครโทรทัศน์ ให้เยาวชนเลือกข้อที่ชอบที่สุดเพียงข้อเดียว เพื่อผลที่ชัดเจนมากขึ้น เพราะจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เรียงลำดับตามความต้องการ 1-5 ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

1.3 การเก็บข้อมูลกับกลุ่มนักเรียนควรมีการติดต่อประสานงานกับอาจารย์ประจำชั้นของแต่ละชั้นในแต่ละโรงเรียน เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพราะถ้าไปเก็บตามห้องที่มีการย้ายวิชาเรียน ย้ายห้องเรียน จึงทำให้หานักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างลำบาก

1.4 ควรหลีกเลี่ยงการเก็บข้อมูลในช่วงที่ตรงกับการสอบกลางภาคหรืองานกีฬาสี เพราะเวลาเก็บข้อมูลทำให้ลำบาก และเยาวชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการตอบ

2. ข้อแนะนำสำหรับเรื่องที่ควรวิจัย

2.1 ตัวแปรที่ควรวิจัย

2.1.1 ควรมีการวิจัยการรับชมรายการละครโทรทัศน์ โดยนำไปศึกษากับกลุ่มเยาวชน เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น

2.1.2 ควรมีการวิจัยการรับชมรายการละครโทรทัศน์ โดยศึกษากับกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ด้วย เช่น กลุ่มคนที่อยู่ในวัยทำงาน หรือ กลุ่มนักศึกษาเพื่อศึกษาผลวิจัยและนำผลมาเปรียบเทียบซึ่งอาจจะได้ประโยชน์และแนวทางการนำไปใช้หลากหลายมากขึ้น

2.2 เรื่องที่ควรวิจัย

2.2.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ จะเป็นงานวิจัยที่อาจได้ผลดีกว่าเพราะผู้วิจัยมีโอกาสซักถามและตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาด้วยการเปลี่ยนคำถาม หรือสามารถตรวจสอบข้อมูลได้จากแหล่งอื่น ๆ

บรรณานุกรม

กรรณิการ์ เวียงเพิ่ม. 2539. **การวิเคราะห์โทรทัศน์แบบ SITUATION COMEDY เรื่องคู่ชื่นชุลมุน.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา แก้วเทพ. 2541. **การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค.** กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____ 2545. **สื่อบันเทิง: อำนาจแห่งความไร้สาระ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ออลอเบ้าท์ พริ้น.

ชาญ จันทร์เจียวใช้. 2541. **ความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และนิคม ทาแดง. 2536. "การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์" หน่วยที่ 10 ใน **เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุโทรทัศน์.** พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยยศ อิ่มสุวรรณ. 2542. "คุณครูยุคปฏิรูป" **วิทยาจารย์.** 6 (กันยายน): 24-50.

ดำเนิน ยอดมิ่ง. 2543. **การผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์.** กรุงเทพฯ: Siam Silk.

นิพนธ์ ศศิธร. 2534. **หลักการพูดต่อชุมนุมชน.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.

นุชรี ตันติวิจิตร. 2537. **การศึกษาการรับรู้ประโยชน์จากละครโทรทัศน์ของผู้หญิงกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประจวบ อินอ๊อด. 2533. "การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการโฆษณาและประชาสัมพันธ์" หน่วยที่ 13 ในเอกสารการสอนชุดวิชา **การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปริญญา เกื้อหนุน. 2537. **เรื่องสั้นอเมริกันและอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: โอเดี้ยน สโตร์.

พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539. **พัฒนาการวัยรุ่น.** กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี่.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ไพโรจน์ ตรีธนากุล. 2538. **เทคนิคการผลิตรายการวีดีโอเทปเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ภัทณิดา พันธุมเสน. 2536. **การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียนโรงเรียนสตรีนนทบุรี ปีการศึกษา 2535.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2533. **การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2539. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิยมวิทยา.

ราศี ธรรมนิยม. 2524. **สังคมวัยรุ่น.** กรุงเทพฯ: อักษรการพิมพ์.

ลัดดา จิตตคุตตานน์. 2541. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและการใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านการเกษตรของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในเขตภาคเหนือ.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วสันต์ อติศัพท์. 2533. **การผลิตเทปโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและฝึกอบรม.** กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พริ้นติ้งเฮาส์.

วาณิช จรุงกิจอนันต์. 2538. **ศาสตร์แห่งเรื่องสั้นและนิยาย.** พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: บริษัทบูรพาสาส์น (1991) จำกัด.

วิทยา ตำรงเกียรติศักดิ์. 2541. **การสื่อสารการเกษตร.** พิมพ์ครั้งที่ 10. เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

_____. 2546. **กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์.** เอกสารประกอบการสอนวิชาการผลิตรายการโทรทัศน์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

_____. 2546. **ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อ.** เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีการสื่อสารประยุกต์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

_____. 2546. **โทรทัศน์ : วิธีการวิจัย.** เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

_____. 2546. **โทรทัศน์ในโลกที่แปรเปลี่ยน.** เอกสารประกอบการสอนวิชาการผลิตรายการโทรทัศน์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

วิลาสินี พิพิธกุล, ผณิตา คงสุข และจุลศักดิ์ แก้วกาญจน์. ม.ป.ป. "โครงการวิจัยและพัฒนาเรื่องการศึกษาการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน และครอบครัวกับรายการโทรทัศน์". [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.tv4kids.org/autopage/show_page.php?t=47&s_id=8&d_id=2 (1 สิงหาคม 2549).

ส่งศักดิ์ ทิตาราม. 2529. **การเลือกสื่อตัวอย่างและความคลาดเคลื่อนทางสถิติ.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สิทธา พินิจภูวดล. 2532. "ภาษาบันเทิงคดี" หน่วยที่ 7. ใน **เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุชา จันทร์เอม. 2529. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิชย์.

อรพินท์ ศักดิ์เอี่ยม. 2536. **การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่เด็กได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรรณพ เธียรถาวร. 2542. **สื่อมวลชนและสารสนเทศ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอสพี.

Alexander, Alison. 1985. "Soap opera viewing motivations and the cultivation process". **Journal of Broadcasting & Electronic Media.** 29, 3: 259-273.

Berger, Athur Asa. 1986. **Popular Culture Genres: Theories and Texts.** London: Sage Publication.

Blumler J.G. and E.Katz. 1974. **The Uses of Mass Communication.** California: Sage Publication.

Giannetti, Louise D. 1976. **Understanding Movies.** 2nd ed. New Jersy: Prentice-Hill Inc.

Greenberg, Bradley S. 1974. **Gratifications of television viewing and their correlates for British children.** London: Sage Publication.

Kenny, William. 1996. **How to AnaLyze Fiction.** New York: Monarch Press.

Kilbon, Richard. 1992. **Television Soaps.** London: Batsford Ltd.

Lull, James. 1990. **Inside Family Viewing.** Ethnograjolic Research on Television's Audiences London: Routedgr.

McQuail, Denis. 1987. **Mass Communication Theory.** An Introduction 2nd ed. London: Sage Publication.

Schramm, Wilbur. 1973. **Channels and Audiences in Handbook of Communication.** Chicago: Rand Mcnelly College Publishing Company.

TV4KIDS. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา www.tv4kids.org (1 สิงหาคม 2549).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เลขที่.....

แบบสอบถาม

เรื่อง

รูปแบบ ในการจัดรายการละครโทรทัศน์ตามความต้องการ

ของเยาวชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบปัญหาพิเศษในระดับปริญญาโท คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยมุ่งเน้นเก็บข้อมูลจาก เยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง รูปแบบและกลวิธีการดำเนินเรื่องในการจัดรายการละคร โทรทัศน์ตามความต้องการของเยาวชน

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์และคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์

ก. ลักษณะทางประชากรศาสตร์

1. เพศ

( ) 1. ชาย ( ) 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

( ) 1. มัธยมศึกษาปีที่ 4 ( ) 2. มัธยมศึกษาปีที่ 5 ( ) 3. มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. สถานศึกษา

( ) 1. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ( ) 2. โรงเรียนปรินซ์รอยแยลส์วิทยาลัย

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ.....บาท

ข. พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์

1. สาเหตุที่ท่านชมรายการละครโทรทัศน์ (เลือกเพียง 1 ข้อ)

( ) 1. ผ่อนคลายความตึงเครียด ( ) 2. ฆ่าเวลา

( ) 3. เบื่อรายการโทรทัศน์อื่น ( ) 4. เพื่อความเพลิดเพลิน

( ) 5. เพื่อนำเรื่องราวไปสนทนากับผู้อื่น ( ) 6. อื่นๆ(โปรดระบุ).....

2. ท่านรับชมรายการละครโทรทัศน์เรื่อง.....

3. ท่านเคยรับชมรายการละครโทรทัศน์จากสถานีใด

1. ช่อง3 ..... ☐ title1

2. ช่อง 5 ..... ☐ title2

3. ช่อง 7 ..... ☐ title3

4. ช่อง 9 ..... ☐ title4

5. ช่อง TITV ..... ☐ title5

4. ท่านรับชมรายการละครโทรทัศน์ในลักษณะใด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

( ) 1. 1 วันต่อสัปดาห์ ( ) 2. 2 วันต่อสัปดาห์

( ) 3. 3 วันต่อสัปดาห์ ( ) 4. มากกว่า 4 วันต่อสัปดาห์

5. ส่วนใหญ่ท่านรับชมรายการละครโทรทัศน์ในลักษณะอย่างไร (เลือกเพียง 1 ข้อ)

( ) 1. รับชมตลอดรายการ ( ) 2. ชมเฉพาะช่วงที่สนใจ

( ) 3. รับชมบางช่วงของรายการ ( ) 4. เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้เป็นเพื่อน

6. ท่านใช้ระยะเวลาในการชมรายการอย่างไร (เลือกเพียง 1 ข้อ)

( )1. รับชมตลอดโดยไม่เปลี่ยนไปรายการอื่น

( ) 2. รับชมรายการทุกช่วงยกเว้นช่วงโฆษณา

( ) 3. รับชมรายการแบบไม่แน่นอน

( ) 4. รับชมรายการโดยเปิดสลับไปมากับรายการอื่น

7. ในการรับชมรายการละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่ท่าน (เลือกเพียง 1 ข้อ)

( ) 1. รับชมเพียงคนเดียว ( ) 2. รับชมกับเพื่อน

( ) 3. รับชมกับสมาชิกในครอบครัว ( ) 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. วันเวลาที่ท่านรับชมรายการละครโทรทัศน์

วันจันทร์-ศุกร์ (เลือกเพียง 1 ข้อ)

( ) 1. 05.00-06.00 ( ) 2. 06.00-07.00

( ) 3. 07.00-08.00 ( ) 4. 08.00-09.00

( ) 5. 09.00-10.00 ( ) 6. 10.00-11.00

( ) 7. 11.00-12.00 ( ) 8. 12.00-13.00

( ) 9. 13.00-14.00 ( )10. 14.00-15.00

( )11. 15.00-16.00 ( )12. 16.00-17.00

( )13. 17.00-18.00 ( )14. 18.00-19.00

( )15. 19.00-20.00 ( )16. 20.00-21.00

( )17. 21.00-22.00 ( )18. 22.00-23.00

( )19. 23.00-24.00

วันเสาร์-อาทิตย์ (เลือกเพียง1ข้อ)

( )20. 05.00-06.00 ( )21. 06.00-07.00

( )22. 07.00-08.00 ( )23. 08.00-09.00

( )24. 09.00-10.00 ( )25. 10.00-11.00

( )26. 11.00-12.00 ( )27. 12.00-13.00

( )28. 13.00-14.00 ( )29. 14.00-15.00

( )30. 15.00-16.00 ( )31. 16.00-17.00

( )32. 17.00-18.00 ( )33. 18.00-19.00

( )34. 19.00-20.00 ( )35. 20.00-21.00

( )36. 21.00-22.00 ( )37. 22.00-23.00

( )38. 23.00-24.00

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบและองค์ประกอบรายการละครโทรทัศน์ที่ท่านต้องการ

* ความหมายของระดับความต้องการ 5=ต้องการมาก 4=ต้องการ 3=เฉยๆ 2=ต้องการน้อย 1=ไม่ต้องการ*

รายการละครชุดหลายตอนจบ ได้แก่ เรื่องราวที่ดำเนินติดต่อกันไปโดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน โดยตลอดความยาวตั้งแต่ 8 ตอนจบ จนถึง 40 ตอนจบ ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ เช่น ละครหลังข่าว

รายการละครตอนเดียวจบ ได้แก่ ละครที่เป็นเรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่เป็นชุดเดียวกันตลอด เรื่องที่นำมาจะไม่เกี่ยวเนื่องกัน แต่แนวของเรื่องจะเป็นไปในทำนองเดียวกัน เช่น ละครเทิดพระเกียรติ

รายการละครชุดแต่จบในตอน ได้แก่ ละครที่สรุปเรื่องราวจบในตอน ภายใน 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ซึ่งเนื้อหาหลักจะเป็นแนวเดียวกันและผู้แสดงชุดเดียวกัน โดยตลอด เช่น ละครซิทคอมเรื่องเป็นต่อ บางรักซอยเก้า

แก่นเรื่อง ได้แก่ สาระสำคัญที่ผู้แต่งมีจุดประสงค์ ต้องการสื่อมายังผู้ชม สาระสำคัญนั้นมักจะเกี่ยวกับความเป็นจริงของชีวิตเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความหยั่งรู้ เข้าใจ และเป็นข้อคิดเตือนใจ

ตอนที่ 2.1 เป็นคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบทั่วไปของรายการละคร โทรทัศน์ที่ท่านต้องการ

ระดับความต้องการ / องค์ประกอบรายการละคร โทรทัศน์	ละครชุดหลายตอนจบ					ละครตอนเดียวจบ					ละครชุดแต่จบในตอน				
	ระดับความต้องการ					ระดับความต้องการ					ระดับความต้องการ				
	5	4	5	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. แนวละคร															
1.1 ละครแนวตลกขบขัน															
1.2 ละครแนวรักโรแมนติก															
1.3 ละครแนวบู๊แอ็คชั่น															
1.4 ละครแนวชีวิตสะท้อนสังคม															
1.5 ละครแนวฆาตกรรม/สยองขวัญ															
1.6 ละครแนวประวัติศาสตร์															
1.7 ละครแนวตื่นเต้นลึกลับ															
1.8 ละครเพลง															
1.9 ละครแนวพื้นบ้าน															
2. รูปแบบละครที่ต้องการชม															
2.1 สร้างจากบทประพันธ์ใหม่ (ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร)															

ระดับความต้องการ / องค์ประกอบ / รายการละครโทรทัศน์	ละครชุดหลายตอนจบ					ละครตอนเดียวจบ					ละครชุดแต่จบในตอน				
	ระดับความต้องการ					ระดับความต้องการ					ระดับความต้องการ				
	5	4	5	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2 สร้างจากบทประพันธ์เก่า (ที่ยังไม่เคยนำมาสร้างเป็นละคร)															
2.3 นำละครเก่ามาสร้างใหม่ 2.4 นำละครเก่ามาออกอากาศซ้ำ															
2.5 แปลจากบทประพันธ์ต่างประเทศ															
<u>3. ต้องการชมละครจากประเทศ</u> 3.1 ไทย															
3.2 ไต้หวัน															
3.3 เกาหลี															
3.4 จีน															
3.5 ญี่ปุ่น															
3.6 ฝรั่ง															
3.7 อื่นๆ (โปรดระบุ).....															
<u>4. ยุคสมัยของเรื่อง</u> 4.1 ย้อนยุค															
4.2 ปัจจุบัน															
4.3 อนาคต															
<u>5. แก่นเรื่อง</u> 5.1 เรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว															
5.2 เรื่องศีลธรรม/คุณธรรม															
5.3 เรื่องอุดมคติ															
5.4 เรื่องอำนาจ															
5.5 เรื่องการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว															
5.6 เรื่องชนชั้นและวรรณะ															

ระดับความต้องการ / องค์ประกอบ / รายการละครโทรทัศน์	ละครชุดหลายตอนจบ					ละครตอนเดียวจบ					ละครชุดแต่จบในตอน				
	ระดับความต้องการ					ระดับความต้องการ					ระดับความต้องการ				
	5	4	5	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. เครื่องแต่งกาย															
6.1 สีสันสดใส															
6.2 ความสวยงาม															
6.3 ความทันสมัย															
6.4. ความเหมาะสมกับกาลเวลาในเนื้อเรื่อง															
7. ฉากและการตกแต่ง															
7.1 ออกแบบเลียนแบบธรรมชาติ (studio)															
7.2ใช้สถานที่จริง (out door)															
8. เสียงประกอบในละคร															
8.1 เสียงเพลง															
8.1.1 มีความเป็นสากล															
8.1.2 เป็นเอกลักษณ์ของละคร															
8.1.3 มีความสอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ															
9.2 เสียงประกอบ(sound effect)															
9.2.1 เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ เช่น เสียงนกร้อง สุนัขหอน เสียงปรบมือ เสียงหัวเราะ															
9.2.2 เสียงประกอบพิเศษ เช่น เสียงต่อสู้เสียงหุ่นยนต์ เสียงกลอง															
10. การสร้างความสนใจ															
10.1 อารมณ์ขัน เช่น การเล่นมุขตลกของตัวละคร															
10.2 ความเพลิดเพลินในการชมละครโทรทัศน์															

ระดับความต้องการ / องค์ประกอบ / รายการละครโทรทัศน์	ละครชุดหลายตอนจบ					ละครตอนเดียวจบ					ละครชุดแต่จบในตอน				
	ระดับความต้องการ					ระดับความต้องการ					ระดับความต้องการ				
	5	4	5	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.3 ความแปลก/ประหลาดใจ เช่น การดำเนินเรื่องพลิกผันไม่เป็นไปตามความคาดหมาย															
10.4 ความมีเงื่อนงำ/สลับซับซ้อน															
10.5 การใช้ภาษาในท้องถิ่น															
10.6 ล้อเลียน เช่น เลียนแบบบุคคลสำคัญให้ดูตลกขบขัน บุคลิกลักษณะเกินจริง															
10.7 เสียดสีสังคม เช่น การพูดหรือ การเลียนแบบ เพื่อกระทบกระเทียบเปรียบเปรย															
10.8 ความกระชับในการเล่าเรื่อง															
10.9 สะเทือนอารมณ์															

ตอนที่ 2.2 องค์ประกอบด้านวันและเวลาที่ท่านต้องการ

1. ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกอากาศ

วันจันทร์-ศุกร์ (เลือกเพียง1ข้อ)

( ) 1. 05.00-06.00 ( ) 2. 06.00-07.00

( ) 3. 07.00-08.00 ( ) 4. 08.00-09.00

( ) 5. 09.00-10.00 ( ) 6. 10.00-11.00

( ) 7. 11.00-12.00 ( ) 8. 12.00-13.00

( ) 9. 13.00-14.00 ( )10. 14.00-15.00

( )11. 15.00-16.00 ( )12. 16.00-17.00

( )13. 17.00-18.00 ( )14. 18.00-19.00

( )15. 19.00-20.00 ( )16. 20.00-21.00

( )17. 21.00-22.00 ( )18. 22.00-23.00

( )19. 23.00-24.00

วันเสาร์-อาทิตย์ (เลือกเพียง1ข้อ)

( )20. 05.00-06.00 ( )21. 06.00-07.00

( )22. 07.00-08.00 ( )23. 08.00-09.00

( )24. 09.00-10.00 ( )25. 10.00-11.00

( )26. 11.00-12.00 ( )27. 12.00-13.00

( )28. 13.00-14.00 ( )29. 14.00-15.00

( )30. 15.00-16.00 ( )31. 16.00-17.00

( )32. 17.00-18.00 ( )33. 18.00-19.00

( )34. 19.00-20.00 ( )35. 20.00-21.00

( )36. 21.00-22.00 ( )37. 22.00-23.00

( )38. 23.00-24.00

2. ระยะเวลาในการนำเสนอรายการ(เลือกเพียง1ข้อ)

( ) 1. 30 นาที ( ) 2. 1 ชั่วโมง

( ) 2. 1 ชั่วโมง 30 นาที ( ) 4. 2 ชั่วโมง

( ) 5. อื่นๆ.....

ตอนที่ 3 ปัญหาที่ควรปรับปรุงจากการชมรายการละครโทรทัศน์ที่ท่านต้องการ

1. ท่านคิดว่าปัญหาที่ควรปรับปรุงในรายการละครโทรทัศน์คือข้อใด (ตอบได้5ข้อ และเรียงลำดับ)

( ) 1. เนื้อหาสาระของละครน่าเบื่อ ซ้ำซาก

( ) 2. การนำละครเรื่องเก่ามาถ่ายทำใหม่บ่อยเกินไป

( ) 3. เนื้อหาไม่ส่งเสริมสังคม

( ) 4. ขาดเทคนิคการถ่ายทำ/เทคนิคพิเศษ

( ) 5. ตัวแสดงไม่สามารถถ่ายทอดอารมณ์การแสดงได้ดี

( ) 6. ขาดความพิถีพิถันเรื่องการถ่ายทำ

( ) 7. นักแสดงแสดงไม่สมบทบาท

( ) 8. นักแสดงถ่ายทอดอารมณ์มากเกินจนผิดธรรมชาติ(over acting)

( ) 8. สถานที่ถ่ายทำละครไม่เหมาะสม

( ) 9. จัดและวางตัวผู้แสดงไม่เหมาะสม

( ) 10. ใช้ภาษาท้องถิ่นไม่ถูกต้อง

( ) 11. ผู้ชมสามารถเดาเหตุการณ์ และเรื่องของตอนหน้าได้

( ) 12. อื่นๆ.....

2. สาระประโยชน์จากละครที่ท่านได้รับ

1. ในขณะที่ชมละครท่านเคยเกิดอารมณ์ร่วมในข้อใดมากที่สุด (ตอบได้5ข้อ และเรียงลำดับ)

( ) 1. รักและสงสาร เห็นใจ พระเอก – นางเอก

( ) 2. เกลียดตัวอิจฉา

( ) 3. ไม่ชอบที่มีบทโป๊ – เปลือย (NUDE) มากเกินไป

( ) 4. ไม่ชอบที่มีบทรัก (love scence) ขัดกับวัฒนธรรมไทย

( ) 5. พระเอก-นางเอก จนแทบไม่มีกิน ท้ายสุดได้รับสมบัติมากมายมหาศาล

( ) 6. พระเอก-นางเอก รัก หลง แบบงมงาย แบบไม่ลืมหูลืมตา

( ) 7. ไม่มีบทโป๊ - เปลือย(NUDE)

( ) 8. ไม่มีบทรัก (love scence)

( ) 9. ไม่มีบทฆาตกรรม

( ) 10. ไม่มีสิ่งมึนเมา ยาเสพติด

( ) 11. ละครเรื่องนี้สั้นเกินไป (น่าจะยาวกว่านี้)

( ) 12. พระเอก-นางเอกยกโทษให้ตัวร้ายง่ายและเร็วเกินไป

( ) 13. บทบาทของพระเอก-นางเอกในเรื่องนี้ เราก็สามารถแสดงได้เอง

( ) 14. ไม่เคยชมละคร ไม่มีคำตอบ

2. เมื่อชมละครแล้วท่านได้

2.1 ข้อดี (ตอบได้ 5 ข้อ และเรียงลำดับ)

( ) 1. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

( ) 2. ได้ผ่อนคลาย ความเครียด

( ) 3. มีเรื่องราวของละครไปคุยกับเพื่อนๆ

( ) 4. ได้ชื่นชมตัวละครที่ตนเองชอบ

( ) 5. ได้รู้จักคาราหน้าใหม่เพิ่มขึ้น

( ) 6. ได้ข้อคิด คติสอนใจ

( ) 7. ได้ฆ่าเวลา

( ) 8. ทำให้พ่อแม่ที่ชอบบ่นหยุดบ่น เพราะมุ่งชมละครร่วมกัน

( ) 9. ได้เรียนรู้อีกหนึ่งแง่มุมของชีวิต

( ) 10. ได้เห็นความสามารถของนักแสดง

2.2 ข้อเสีย (ตอบได้ 5 ข้อ และเรียงลำดับ)

( ) 1. เสียเวลาเล่นเกม เล่น internet

( ) 2. เสียเวลาดูหนังสือ-ทำการบ้าน

( ) 3. ความเครียด

( ) 4. พ่อแม่เสียค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้น

( ) 5. เลียนแบบความเหี้ยมโหดตามบทละคร

( ) 6. เลียบแบบการพูดจาที่หยาบคาย

( ) 7. เลียนแบบพฤติกรรมการวางตัวระหว่างชาย-หญิงแบบตะวันตก

( ) 8. มีความเห็นแก่ตัว ชิงดีชิงเด่น เพื่อความอยู่รอดของตัวเอง

( ) 9. ขาดความกตัญญูรู้คุณ พ่อ-แม่ และผู้มีพระคุณ

( ) 10. มีความเพ้อฝัน หลงตัวเอง

3. ท่านคิดว่าละครแต่ละเรื่องมีอิทธิพลต่อชีวิตท่านอย่างใดบ้าง

3.1 ข้อดี (ตอบได้ 5 ข้อ และเรียงลำดับ)

( ) 1. ให้แนวคิดในการดำรงชีวิต

( ) 2. ให้ความสนุกสนาน ความบันเทิง

( ) 3. นำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น

( ) 4. เป็นสื่อที่ดีในการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว

( ) 5. เป็นความสุขที่ลงทุนน้อยที่สุด

( ) 6. เป็นแหล่งปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์

( ) 7. เป็นสื่อที่ใช้แสดงออกถึงปัญหาสังคม หรือทรรศนะทางการเมือง

( ) 8. เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของแต่ละภาค

( ) 9. เป็นการส่งเสริมให้คนทำดีได้ดี คนที่ทำชั่วก็ได้รับผลกรรมตามสนอง

( ) 10. อยากไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆตามเนื้อเรื่อง

( ) 11. เป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติและชุมชน

3.2 ข้อเสีย (ตอบได้ 5 ข้อ และเรียงลำดับ)

( ) 1. เป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น สิ้นเปลือง

( ) 2. ทำให้นอนดึกเนื่องจากติดละคร

( ) 3. เป็นการมอมเมา ให้หลงงมงาย

( ) 4. เป็นบ่อเกิดที่สร้างความชั่วร้ายแก่เยาวชน เรื่องเพศ ความรุนแรง และความมีอคติ

( ) 5. พูดจาหยาบคาย ไม่มีสัมมาคารวะ โดยเลียนแบบจากตัวละคร

( ) 6. เกิดอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากโจร ผู้ร้ายเกิดพฤติกรรมเลียนแบบละคร

( ) 7. สร้างความฟุ้งเฟ้อให้แก่เยาวชนง่ายที่สุด เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้า ของใช้ brand name

( ) 8. นำเสนอข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่ขาดการศึกษาวิจัยทำให้เยาวชนได้รับข้อมูลผิดพลาดบ่อยครั้ง

( ) 9. มีพฤติกรรมการแต่งกายวาบหวามตามแบบตัวละคร

( ) 10. ขาดจินตนาการ และความคิดของตนเองโดยถูกละครโทรทัศน์ครอบงำ

ขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ภาคผนวก ข

ผังรายการละครโทรทัศน์

ผังรายการละครโทรทัศน์

จันทร์

ช่อง	**เวลา**	
3	13.40	ภ.ตำนานรักดอกเหมย "กึมซุน ลุ้นหัวใจให้รักเธอ"
	15.00	ละคร ปี่แก้วนางหงส์
	18.00	ภ.จีน เปาบุ้นจิ้น เทพผู้ทรงธรรม
	19.15	ละคร นางสาวเย็นฤดี
	20.30	ละคร ดาวจรัสฟ้า
	01.45	ภ.เกาหลี สายลับขี้เก็ก VS หวานใจซุ่มซ่าม
	02.45	ภ. จีน ฮ่องเต้หลี่ซื่อหมิง
5	20:00	ละครภาคค่ำ "แก้วล้อมเพชร"
7	08:30	หนังรอบเช้า เสนอ ภ.เกาหลีชุด "รักษ์ใจ...ด้วยใยรัก" (HELLO!GOD) ตอนที่ 4
	12:30	ละคร ฝนเหนือ
	14:30	หนังชุดสุดเด็ด เสนอ ภ.ฝรั่งชุด "เสียงกระซิบมิติลี้ลับ ปี2" (GHOST WHISPERER TR.2)
	18:15	ละคร เกาะมหัศจรรย์
	18:45	ละคร รักนี้...เคียงตะวัน
	20:30	ละคร พลิกฟ้า ล่าตะวัน
9	16.00	ซีรี่ส์ ชุด บูเช็คเทียน จอมนางเหนือแผ่นดิน

อังคาร

ช่อง	**เวลา**	
3	13.40	ภ.ตำนานรักดอกเหมย "กึมซุน ลุ้นหัวใจให้รักเธอ"
	15.00	ละคร ปี่แก้วนางหงส์
	18.00	ภ.จีน เปาบุ้นจิ้น เทพผู้ทรงธรรม
	19.15	ละคร นางสาวเย็นฤดี
	20.30	ละคร ดาวจรัสฟ้า
	01.45	ภ.เกาหลี สายลับขี้เก็ก VS หวานใจซุ่มซ่าม
	02.45	ภ. จีน ฮ่องเต้หลี่ซื่อหมิง
5	20:00	ละครภาคค่ำ "แก้วล้อมเพชร"

7	08:30	หนังรอบเช้า เสนอ ภ.เกาหลีชุด "รักษ์ใจ...ด้วยใยรัก" (HELLO! GOD) ตอน 5
	12:30	ละคร ฝนเหนือ
	14:30	หนังชุดสุดเด็ด เสนอ ภ.ฝรั่งชุด "เสียงกระซิบมิติลี้ลับ ปี 2"(GHOST WHISPERER YR.2)
	15:30	ภ.เกาหลีชุด "บีชุนมู คัมภีร์ผงาดฟ้า" (BICHUNMU)
	18:15	ละคร เกาะมหัศจรรย์
	18:45	ละคร รักนี้...เคียงตะวัน
	20:30	ละคร พลิกฟ้า ล่าตะวัน
9	16.00	ซีรี่ส์ ชุด บูเช็คเทียน จอมนางเหนือแผ่นดิน

พุธ

ช่อง	**เวลา**	
3	13.40	ภ.ตำนานรักตอกเหมย "กึมซุน ลุ้นหัวใจให้รักเธอ"
	15.00	ละคร ปี่แก้วนางหงส์
	18.00	ภ.จีน เปาบุ้นจิ้น เทพผู้ทรงธรรม
	19.15	ละคร นางสาวเย็นฤดี
	20.30	ละคร บริษัทบำบัดแค้น
	01.45	ภ.เกาหลี สายลับขี้เก็ก VS หวานใจซุ่มซ่าม
	02.45	ภ. จีน ฮ่องเต้หลี่ซื่อหมิง
5	20:00	ละครภาคค่ำ “แก้วล้อมเพชร”
7	08:30	หนังรอบเช้า เสนอ ภ.ฝรั่ง "รักซ่อนตาย" (MY HUSBAND MY KILLER)
	12:30	ละคร ฝนเหนือ (ตอนอวสาน)
	14:30	หนังชุดสุดเด็ด เสนอ ภ.ฝรั่ง "เสียงกระซิบมิติลี้ลับ ปี 2" (GHOST WHISPERER YR.2)
	15:30	ภ.เกาหลีชุด "บีชุนมู คัมภีร์ผงาดฟ้า" (BICHUNMU)
	17:00	ข่าวภาคค่ำ (ช่วงที่ 1)
	18:00	ละคร เกาะมหัศจรรย์
	21:00	ละคร เจ้าหญิงลำซิ่ง
9	16.00	ซีรี่ส์ ชุด บูเช็คเทียน จอมนางเหนือแผ่นดิน

พฤหัสบดี

ช่อง	**เวลา**	
3	13.40	ภ.ตำนานรักดอกเหมย "กึมซุน ลุ้นหัวใจให้รักเธอ"
	15.00	ละคร ปี่แก้วนางหงส์
	18.00	ภ.จีน เปาบุ้นจิ้น เทพผู้ทรงธรรม
	19.15	ละคร นางสาวเย็นฤดี
	20.30	ละคร บริษัทบำบัดแค้น
	01.45	ภ.เกาหลี สายลับขี้เก็ก VS หวานใจซุ่มซ่าม
	02.45	ภ. จีน ฮ่องเต้หลี่ซื่อหมิง
5	20:00	ละครภาคค่ำ "แก้วล้อมเพชร"
7	08:30	หนังรอบเช้า เสนอ ภ.เกาหลี "รักหนึ่งยังลืมไม่ลง" (One Fine Spring Day)
	12:30	ละคร ฟ้า หิน ดิน ทราย
	18:15	ละคร เกาะมหัศจรรย์
	18:45	ละคร รักนี้...เคียงตะวัน
	20:30	ละคร เจ้าหญิงลำซิ่ง
9	16.00	โมเดิร์นไนน์ ซีรี่ส์ ชุด รักต้องลุ้น วุ่นสุดฮา

ศุกร์

ช่อง	**เวลา**	
3	13.40	ภ.ตำนานรักดอกเหมย "กึมซุน ลุ้นหัวใจให้รักเธอ"
	15.00	ละคร ปี่แก้วนางหงส์
	18.00	ภ.จีน เปาบุ้นจิ้น เทพผู้ทรงธรรม
	19.15	ละคร นางสาวเย็นฤดี
	20.30	ละคร คุณแม่จำแลง
	01.45	ภ.เกาหลี สายลับขี้เก็ก VS หวานใจซุ่มซ่าม
	02.45	ภ. จีน ฮ่องเต้หลี่ซื่อหมิง
5	20:25	ละครภาคค่ำ "เซน...สื่อรักสื่อวิญญาณ"
7	08:30	หนังรอบเช้า เสนอ ภ.ไทย "สัตว์ประหลาด"
	12:30	ละคร ฟ้า หิน ดิน ทราย
	18:15	ละคร เกาะมหัศจรรย์

	18:45	ละคร รักนี้...เคียงตะวัน
	20:30	ละคร ดำขำ / ข่าวเด็ด 7 สี
9	16.00	โมเดิร์นไนน์ ซีรี่ส์ ชุด รักต้องลุ้น วุ่นสุดฮา

เสาร์

ช่อง	**เวลา**	
3	09.15	ละคร เพื่อนซี้ล่องหน
	09.45	ละคร น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์
	10.15	ละคร เฮง เฮง เฮง
	18.00	ภ. เกาหลี ลีซาน จอมบัลลังก์พลิกแผ่นดิน
	20.30	ละคร คุณแม่จำแลง
	23.00	ซีรี่ย์ เมนูรัก เชฟมือใหม่
	01.00	ภ. เกาหลี สายลับขี้เก็ก VS หวานใจซุ่มซ่าม
	02.00	ภ. จีน ใจเราเคียงกันนิรันดร์
5	22.00	ละคร “รัก ริ ทึ่ม”
7	08:00	ละคร เทพสังวาลย์
	09:05	ยอดภาพยนตร์นานาชาติ เสนอ ภ.ญี่ปุ่น "อสูรน้อยคิทาโร่" (KITARO)
	11:00	ละคร รักอยู่หมัด
	12:45	ละคร หอหญิง
	18:45	ละคร รักนี้...เคียงตะวัน
	20:30	ละคร ดำขำ
9	14.00	ละคร เนื้อคู่ประตูถัดไป
	18.00	ละคร บางรักซอย 9
	21.00	ละคร คลื่นฝันวันรัก

อาทิตย์

ช่อง	**เวลา**	
3	10.15	ละคร ผู้กองเจ้าเสน่ห์
	14.15	ละคร มหาชนชาวแฟลต
	15.00	ฤทธิ์กระบี่อาญาสวรรค์
	18.00	ภ. เกาหลี ลีซาน จอมบัลลังก์พลิกแผ่นดิน
	20.30	ละคร คุณแม่จำแลง

	23.00	ละคร เทวดาสาธุ
	00.30	ภ. เกาหลี สายลับขี้เก็ก VS หวานใจซุ่มซ่าม
	02.00	ภ. จีน ใจเราเดียงกันนิรันดร์
5	16.05	รักต้องซ้อม
7	08:15	ละคร เทพสังวาลย์
	09:15	ยอดภาพยนตร์นานาชาติ เสนอ ภ.ไทย "ลิขิตรัก ขัดใจแม่" (THE ONE)
	11:15	ละคร คู่กิ๊กพริกกะเกลือ
	13:00	ละคร หลวงตาใหม่ ผู้ใหญ่เย็น 18:45 ละคร รักนี้...เดียงตะวัน
	20:30	ละคร คำขำ
9	17.00	ละคร นัดกับนัด
	18.00	ละคร บ้านนี้มีรัก
	21.00	ละคร คลื่นฝันวันรัก

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ ละครตอนเดียวจบ และละครชุดจบในตอน

ตัวอย่างรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดหลายตอนจบ

เวลาออกอากาศ	วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 18.00 – 19.00 น. วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 10.00 – 11.00 น.
ระยะเวลา	1 ชั่วโมง
เครื่องแต่งกาย	มีความทันสมัย และความสวยงามเพื่อให้รายการดูหน้าสนใจยิ่งขึ้น ทั้งนี้ควรศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของละครเพื่อจัดเตรียมเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเวลา และเนื้อหาของละครนั้นๆ
เสียงประกอบในละคร	เสียงที่ช่วยเพิ่มสีสัน และอรรถรสในการชมละครให้ดูน่าติดตาม น่าตื่นเต้น โดยใช้เสียงประกอบพิเศษจากการใช้เครื่องมือ เช่น คอมพิวเตอร์ปรับแต่งเป็นเสียงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเสียงหุ่นยนต์ ยานอวกาศ เสียงระเบิด
เสียงเพลงในละคร	เสียงเพลงในละครสามารถสื่อถึงความเป็นเอกลักษณ์ของละคร เพื่อดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายให้เกิดการจดจำ ซึ่งเพลงนั้นเป็นเพลงที่กลุ่มเป้าหมายรู้จัก และสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในละครนั้นๆ เพื่อช่วยสร้างอารมณ์และความรู้สึกร่วมในการรับชมรายการละครโทรทัศน์ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
ฉากและการตกแต่ง	เป็นฉากที่ใช้การออกแบบและตกแต่งภายในสตูดิโอ โดยการตกแต่งเลียนแบบฉากให้เหมือนของจริง
ที่มาของละคร	เป็นละครที่ผลิตในประเทศไทย โดยนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย เพื่อให้ผู้ชมเกิดการเรียนรู้และ สำนึกรักในบ้านเกิด
การสร้างความสนใจ	การนำเสนอเนื้อหาของละครให้เกิดความเพลิดเพลิน โดยให้เทคนิคต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิธีการเล่าเรื่อง รูปแบบการนำเสนอ หรือการสร้าง

ความแปลกประหลาดใจให้ละครโทรทัศน์แตกต่างจากละครเรื่องอื่นที่เคยมีมา ทั้งวิธีการนำเสนอ เนื้อหา มีรูปแบบที่แปลกใหม่ การดำเนินเรื่องที่พลิกผันไม่สามารถคาดเดาได้ โดยสอดแทรกมุขตลก เพื่อสร้างความสนุกสนานให้รายการดูน่าสนใจยิ่งขึ้น

ยุคสมัยของเรื่อง เป็นการนำเสนอเรื่องราวในยุคสมัยปัจจุบัน ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในขณะนั้น โดยสอดแทรกเนื้อหาสารประโยชน์ที่กลุ่มเป้าหมายสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

แก่นเรื่อง เป็นเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว มีเนื้อหาที่ให้แง่คิด และมุมมองในเรื่องของความรักบนพื้นฐานของความเป็นจริงที่ว่า ความรักมีทั้งสุขและทุกข์ และควรจัดการกับความรักที่เข้ามาอย่างไรเพื่อใช้ชีวิตให้มีความสุข โดยนำเรื่องของศีลธรรม คุณธรรม เข้ามาสอดแทรกเพื่อเป็นแนวคิด แนวทางในการดำรงชีวิต และนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น

รูปแบบละครที่ต้องการชม การประพันธ์บทละครขึ้นมาใหม่ เพื่อสร้างเป็นรายการละครโทรทัศน์ช่วยดึงดูดกลุ่มเป้าหมายให้เกิดความสนใจ ในรายการละครมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ในการนำบทประพันธ์เก่าที่นำมาสร้างเป็นรายการละครโทรทัศน์จึงเป็นบทประพันธ์ที่เคยได้รับความนิยม หรือเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจน่าติดตาม

แนวละคร การนำเสนอละครแนวตลกขบขัน โดยใช้คำพูดที่สอดแทรกมุขตลกหรือท่าทางล้อเลียน ที่ชวนหัวเราะให้เกิดความสนุกสนาน ทั้งนี้มุขตลกดังกล่าวควรมีการปรับเปลี่ยน หรือดัดแปลงให้มีเนื้อหาที่แปลกใหม่ ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อเป็นแหล่งให้กลุ่มเป้าหมายได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ รวมไปถึงความเพลิดเพลินที่ช่วยผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามคำพูด หรือท่าทางตลกเหล่านั้นไม่ควรเป็นคำพูดที่หยาบคาย หรือเป็นการแสดงกริยาที่ไม่เหมาะสม

ตัวอย่างรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครตอนเดียวจบ

เวลาออกอากาศ	วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 18.00 – 19.00 น. วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 10.00 – 11.00 น.
ระยะเวลา	1 ชั่วโมง
เครื่องแต่งกาย	มีสีสันสดใส และความสวยงามเพื่อให้รายการดูหน้าสนใจยิ่งขึ้น ทั้งนี้ควรศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของละครเพื่อจัดเตรียมเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเวลา และเนื้อหาของละครนั้นๆ
เสียงประกอบในละคร	เสียงที่ช่วยเพิ่มสีสัน และอรรถรสในการชมละครให้ดูน่าติดตาม น่าตื่นเต้นโดยใช้เสียงประกอบพิเศษจากการใช้เครื่องมือ เช่น คอมพิวเตอร์ปรับแต่งเป็นเสียงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเสียงหุ่นยนต์ ยานอวกาศ เสียงระเบิด
เสียงเพลงในละคร	เสียงเพลงในละครสามารถสื่อถึงความเป็นเอกลักษณ์ของละคร เพื่อดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายให้เกิดการจดจำ ซึ่งเพลงนั้นเป็นเพลงที่กลุ่มเป้าหมายรู้จัก และสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในละครนั้นๆ เพื่อช่วยสร้างอารมณ์และความรู้สึกร่วมในการรับชมรายการละครโทรทัศน์ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
ฉากและการตกแต่ง	เป็นฉากที่ใช้การออกแบบและตกแต่งภายในสตูดิโอ โดยการตกแต่งเลียนแบบฉากให้เหมือนของจริง
ที่มาของละคร	เป็นละครที่ผลิตในประเทศไทย โดยนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย เพื่อให้ผู้ชมเกิดการเรียนรู้และ สำนึกรักในบ้านเกิด
การสร้างความสนใจ	สร้างความแปลกประหลาดใจให้ละครโทรทัศน์แตกต่างจากละครเรื่องอื่นที่เคยมีมา ทั้งวิธีการนำเสนอ เนื้อหา มีรูปแบบที่แปลกใหม่ การ

ดำเนินเรื่องที่พลิกผันไม่สามารถคาดเดาได้ โดยสอดแทรกมุขตลก เพื่อสร้างความสนุกสนานให้รายการดูน่าสนใจยิ่งขึ้น

ยุคสมัยของเรื่อง เป็นการนำเสนอเรื่องราวในยุคสมัยปัจจุบัน ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในขณะนั้น โดยสอดแทรกเนื้อหาสารประโยชน์ที่กลุ่มเป้าหมายสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

แก่นเรื่อง เป็นเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว มีเนื้อหาที่ให้แง่คิด และมุมมองในเรื่องของความรักบนพื้นฐานของความเป็นจริงที่ว่า ความรักมีทั้งสุขและทุกข์ และควรจัดการกับความรักที่เข้ามาอย่างไรเพื่อใช้ชีวิตให้มีความสุข โดยนำเรื่องของศีลธรรม คุณธรรม เข้ามาสอดแทรกเพื่อเป็นแนวคิด แนวทางในการดำรงชีวิต และนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น

รูปแบบละครที่ต้องการชม การประพันธ์บทละครขึ้นมาใหม่ เพื่อสร้างเป็นรายการละครโทรทัศน์ช่วยดึงดูดกลุ่มเป้าหมายให้เกิดความสนใจ ในรายการละครมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ในการนำบทประพันธ์เก่าที่นำมาสร้างเป็นรายการละครโทรทัศน์จึงเป็นบทประพันธ์ที่เคยได้รับความนิยม หรือเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจน่าติดตาม

แนวละคร การนำเสนอละครแนวตลกขบขัน โดยใช้คำพูดที่สอดแทรกมุขตลกหรือท่าทางล้อเลียน ที่ชวนหัวเราะให้เกิดความสนุกสนาน ทั้งนี้มุขตลกดังกล่าวควรมีการปรับเปลี่ยน หรือดัดแปลงให้มีเนื้อหาที่แปลกใหม่ ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อเป็นแหล่งให้กลุ่มเป้าหมายได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ รวมไปถึงความเพลิดเพลินที่ช่วยผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามคำพูด หรือท่าทางตลกเหล่านั้นไม่ควรเป็นคำพูดที่หยาบคาย หรือเป็นการแสดงกริยาที่ไม่เหมาะสม

ตัวอย่างรายการละครโทรทัศน์ประเภทละครชุดจบในตอน

เวลาออกอากาศ	วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 18.00 – 19.00 น. วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 10.00 – 11.00 น.
ระยะเวลา	1 ชั่วโมง
เครื่องแต่งกาย	การศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของละครเพื่อจัดเตรียมเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเวลา และเนื้อหาของละครเพื่อให้ละครนั้นเป็นไปอย่างสมบูรณ์แบบ อย่างไรก็ตามควรแต่งกายให้มีความทันสมัย และมีสีสันสดใส เพื่อให้รายการดูหน้าสนใจยิ่งขึ้น
เสียงประกอบในละคร	เสียงที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกคล้อยตามไปกับเนื้อเรื่องของละครนั้น ช่วยเพิ่มสีสัน และอรรถรสในการชมละครให้ดูน่าติดตาม โดยใช้เสียงที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็น เสียงหมาหอน เสียงลมพัด หรือเสียงปรบมือ
เสียงเพลงในละคร	เสียงเพลงในละครสามารถสื่อถึงความเป็นเอกลักษณ์ของละคร เพื่อดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายให้เกิดการจดจำ ซึ่งเพลงนั้นเป็นเพลงที่กลุ่มเป้าหมายรู้จัก และสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในละครนั้นๆ เพื่อช่วยสร้างอารมณ์และความรู้สึกร่วมในการรับชมรายการละครโทรทัศน์ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
ฉากและการตกแต่ง	เป็นฉากที่ใช้การถ่ายทำในสถานที่จริง เพื่อความสมจริงและเป็นธรรมชาติ
ที่มาของละคร	เป็นละครที่ผลิตในประเทศไทย โดยนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย เพื่อให้ผู้ชมเกิดการเรียนรู้และ สำนึกรักในบ้านเกิด

การสร้างความสนใจ สร้างความแปลกประหลาดใจให้ละครโทรทัศน์แตกต่างจากละครเรื่องอื่นที่เคยมีมา ทั้งวิธีการนำเสนอ เนื้อหา มีรูปแบบที่แปลกใหม่ การดำเนินเรื่องที่พลิกผันไม่สามารถคาดเดาได้ โดยสอดแทรกมุขตลก เพื่อสร้างความสนุกสนานให้รายการดูน่าสนใจยิ่งขึ้น

ยุคสมัยของเรื่อง เป็นการนำเสนอเรื่องราวในยุคสมัยปัจจุบัน ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในขณะนั้น โดยสอดแทรกเนื้อหาสารประโยชน์ที่กลุ่มเป้าหมายสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

แก่นเรื่อง เป็นเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาว มีเนื้อหาที่ให้แง่คิด และมุมมองในเรื่องของความรักบนพื้นฐานของความเป็นจริงที่ว่า ความรักมีทั้งสุขและทุกข์ และควรจัดการกับความรักที่เข้ามาอย่างไรเพื่อใช้ชีวิตให้มีความสุข โดยนำเรื่องของศีลธรรม คุณธรรม เข้ามาสอดแทรกเพื่อเป็นแนวคิด แนวทางในการดำรงชีวิต และนำข้อคิดในละครมาปรับปรุงให้ตนเองดีขึ้น

รูปแบบละครที่ต้องการชม การประพันธ์บทละครขึ้นมาใหม่ เพื่อสร้างเป็นรายการละครโทรทัศน์ช่วยดึงดูดกลุ่มเป้าหมายให้เกิดความสนใจ ในรายการละครมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ในการนำละครเก่ามาสร้างใหม่อีกครั้งควรเป็นบทประพันธ์ที่เคยได้รับความนิยม หรือเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ น่าติดตาม

แนวละคร การนำเสนอละครแนวตลกขบขัน โดยใช้คำพูดที่สอดแทรกมุขตลกหรือท่าทางล้อเลียน ที่ชวนหัวเราะให้เกิดความสนุกสนาน ทั้งนี้มุขตลกดังกล่าวควรมีการปรับเปลี่ยน หรือดัดแปลงให้มีเนื้อหาที่แปลกใหม่ ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อเป็นแหล่งให้กลุ่มเป้าหมายได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ รวมไปถึงความเพลิดเพลินที่ช่วยผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามคำพูด หรือท่าทางตลกเหล่านั้นไม่ควรเป็นคำพูดที่หยาบคาย หรือเป็นการแสดงกริยาที่ไม่เหมาะสม

ภาคผนวก ง

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวปฏิภาณี ขันทนันต์
เกิดเมื่อ	26 กันยายน 2523
ภูมิลำเนา	อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2542 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
	พ.ศ. 2545 ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2546 – 2550 Creative บริษัท แมกซ์อิมเมจ จำกัด
	พ.ศ. 2551 – ปัจจุบัน Freelance

MAEJO UNIVERSITY